

బయటి లాచి

mohan
PUBLICATIONS
ఆధ్యాత్మిక ప్రంథ నలయిం

అధ్యాత్మిక, జీవీతిషు, వాస్తు, లర్నిగ్యావి లనేక
విషయాలు తెలుసుకోండి... ఫీన్స్ బుక్
FB@mohanpublications

మోహన్ ప్రజ్ఞకేప్స్
కోటగుచ్ఛు, లాజంలా పెంటల్ ఎదుట,
రాజమహాంద్రవరం - 533101.

Like us to follow

@mohanpublications

బుమించి

రాపర్ జనార్థన రావు

బుంధివాణి

డా॥ రాపర్ల జనార్దనరావు

శ్రీసాయిరాం

ఓం సహనావవతు సహనోభునక్త సహావీర్యం కరవావపై

తేజస్వినా వధీతమస్త మావిద్యపొవపై ఓం శాంతి శ్శాంతి శ్శాంతిః

- తైతరీయోపనిషత్తు శాంతి వాచకం

ఈ మంత్రము అనుదినము గురుశిష్యులు పాఠమునకు పూర్వము ముక్తకంరమున కలిసి పరించునది. గురుశిష్యులు కలిసిచేయు ఉత్సమోత్సమమైన ప్రార్థన.

మనము కలసి మెలసి యుందుము గాక

కలిసి (ఫలితములను) అనుభవించెదము గాక

కలిసి పనులను చేయుదముగాక

తేజోపూర్ణులమయ్యదముగాక

మనలో మనకు వైషమ్యములు లేకుండుగాక

శాంతి శాంతి శాంతితో విలసిల్లెదముగాక

ఒక ముఖ్య విషయము. ఈ ప్రార్థనయందు గమనించవలసియున్నది. ఇచ్చట గురువు చెప్పవాడు, శిష్యుడు చెప్పబడువాడు అనెడి భావము లేకుండుట విశేషము (Teacher and the taught) గురువు ‘నేను చెప్పవాడను, నీవు వినెడివాడవు’ అనెడి భావనతో విద్యను శిష్యునికి చెప్పటలేదు.

గురువునకు అహంకారమెంతయులేదు. “మనము ఇరువురము కలసి విజ్ఞానకృషి సలైదము. విజ్ఞానఫలమును పొందుదము. ఇరువురము

తేజోసంపన్మలమగుదము. మనలో మనకు విభేదము పాడసూపకుండగ శాంతియుతముగా విజ్ఞాన కృషి సల్పుదము” అనెడి సహజీవన భావన, సమభావన, శిష్యుని కూడా గౌరవించెడి జీవనుశైలి అన్యోన్యమగు ప్రేమతో ఇరువురును జీవించుట ఎంతయు ప్రశంసనీయము. ప్రాచీన విద్యావిధానము “Education is an on going process” అన్గోయింగ్ ప్రాసెస్” విద్యయనగా నిత్యసత్యశోధనా యత్నమనెడి భారతీయ విజ్ఞానకాంతి పుంజములు ఈ పారమున తెలియనగును.

ఓం పూర్ణమదః పూర్ణమిదం

- ఈశావాళ్యోపనిషత్తు

మానవుని సంపూర్ణతను తెలియపరచి, స్వస్వరూపజ్ఞానమును జ్ఞాపకము చేసి, ఉత్సాహపూరితుని చేసి వెన్ను తట్టి ‘నీవెవరవో కాదు పరమాత్మని అంశ’ మనెడి మహాన్నత భావము తెల్పెడి వేదవాక్యము శిరోధార్యము.

‘ఓం పూర్ణమదః పూర్ణమిదం, పూర్ణాతూప్రార్థ ముదచ్యతే,
పూర్ణస్య పూర్ణమాదాయ, పూర్ణమేవావశిష్యతే’.

అచ్చట (పరమాత్మ) పూర్ణము, ఇచ్చట జీవాత్మపూర్ణము, పూర్ణమునుండి వేరొక పూర్ణము (సృష్టి) ఉదయించినది. పూర్ణము నుండి పూర్ణము వచ్చినను మిగిలినది పూర్ణస్వరూపమే యగుచున్నది.

ఇచ్చట పరమాత్మ జీవాత్మలు సంపూర్ణరూపములనెడి మహాత్తర ఏకత్వభావన, అద్వైత భావన తెలుపబడినది. జీవాత్మ లేక జీవుడు పరమాత్మతో లేక విశ్వరూపనితో సంపూర్ణత ఇమిడి యున్నది. అయ్యది పరిణామ క్రమమున పరిపూర్ణతను

సంప్రాప్తించుకొనును. అటులనే దైవ సృష్టియైన జగత్తు కూడా పరిపూర్ణమైనదే. సూర్యుడు నవగ్రహములు, చంద్రుడు, నక్షత్రములు, నదులు, పర్వతములు, భూమి అన్నియును కలసిన బ్రహ్మండము (Macrocosm) అగుచున్నది. మానవుడు లేక జీవాత్మ (Microcosm) దైవాంశకలిగి సంపూర్ణతను సంతరించుకొనును.

‘తత్వమసి’ ‘నీవే అది’ అనియు ‘అహంబ్రహ్మస్మి’ నేనే పరమాత్మ స్వరూపుడను’ ‘సాహం’ ‘నేను అది’ అనెడి జీవాత్మ పరమాత్ములకు గల అనుసంధానము, ఏకత్వ భావన (Holistic Concept) మహాన్నతమైనదానిని మన సంస్కృతి మనకొసగినది.

హాస్త సాముద్రికము తెలిసిన వారు మన అరచేతిలోని నవగ్రహస్థానములు మనకు తెలియజెప్పగలరు. మన చేతియందు దైవము మన దైవాంశపు ముద్రను వేసియున్నాడు. నరుడు నారాయణుని అంశమని తెల్పుట ఒక మహాత్తర భావన.

ఇయ్యది భావాత్మకమగు విషయమని గ్రహింపవలయును. జీవాత్మ యొక్క గమ్యము పరమాత్మ. అతని స్వస్వరూపము దైవాంశమని వేదవాక్యము చాటుచున్నది.

అనశన ‘నాయకో’ భవతాత్

‘ఆకలిబాధలు నీకు కలుగకుండ ఉండుగాక’ ఇది వేదవాక్యము. ఒక ఉత్సప్పమైన ఆశీర్వాదము. ప్రాచీనమైన శ్రేష్ఠభావనము. ఇందలి గంభీర భావన ఎంతయు పరిశీలింపవలసిన విషయము.

మానవుడు జన్మించగానే తల్లిపాలకై ఏడ్పుట మొదటి విషయము. అనగా ఆహార నిద్రా భయమైథునవాంచలలో మానవుని ముఖ్యమైన ప్రథమ వాంచ ఆహారము. దీని కొరకై మానవుడు నిరంతర కృషి చేయును. ఆకలిబాధితుడు తన జరరాగ్నిని

తీర్చుకొనుటకై అనేకానేక దుష్టియలను గావించును. పాట్టకూటికి లేక కొందరు వేశ్యలగుచున్నారు. కొందరు దొంగతనములకు పాల్పడుచున్నారు. అనేక దురాచారములకు లోనగుచున్నారు. లోభత్వమేర్పడుచున్నది. విశ్వామిత్రుడంతటి మహార్షి కుక్క మాంసము భుజించాడని ప్రతీతి. వ్యాసుడు ఆకలి బాధ సహింపలేక కాశియందలి అన్నపూర్ణాష్టమి కినుక వహించాడని పురాణములు తెల్పుచున్నవి. కుచేలుడు బిడ్డల ఆకలిబాధలు చూడలేక కృష్ణుని కడకేగినాడు.

మానవుని ‘జీవిక’ కు ఆహారము ఆవశ్యకము. ఈ ఆకలిదష్టుల వలననే మానవుడు ఉన్నత మార్గములను అవలంభింపలేకున్నాడు. అందువలనే సత్యాన్వేషి, నిత్యసాధకుడు, మితాహారియై యుండవలెనని బోధింపబడినది. అధికముగా తినువానికి, అసలు తిననివానికి యోగము లేదని భగవద్గీత తెల్పుచున్నది. అధికముగ తినినను (Gourmet, With Syndrome) అసలు తినకున్నను (anorexia) రెండూ వ్యాధి లక్షణములే.

‘క్షుత్పిపాసామలాం జ్యేష్ఠాం’ అని శ్రీ సూక్తమునందు శ్రీ మహాలక్ష్మిని ఆకలిదష్టులు, మలముల, కల్గిన (జ్యేష్ఠాం) దరద దేవతను నశింపజేసి నా ఇంటి నుండి, అభాతి (సంపద లేకుండుట) అసమృద్ధిని తొలగింపుమని ప్రార్థన గావించబడుచున్నది.

వేదమునందు ‘నాయనా నీకు ఆకలిదష్టులు లేకుండాగాక’ ‘అనశన నాయకో భవతాతే’ అనెడి ఆశీస్సు ఎంతయు ఘనమైనది.

అనాయాసేన మరణం, వినాదైన్యేన జీవనం
మానవుడు జీవితంలో కోరవలసినవి రెండు ముఖ్య విషయములు. ‘అనాయాసేన

మరణం’ అనగా హెచ్చు బాధ లేకుండా సునాయాసముగా మరణించుట, ‘వినాదైన్యేన జీవితం’ దీనత్వం లేకుండగ సగర్వముగా జీవించటం వాంఛనీయ విషయములని శాస్త్రం చెబుతోంది.

జీవతపు చరమదశలో ‘నన్ను స్మృతించుమని’ శ్రీకృష్ణ పరమాత్మ భగవద్గీతయందు తెల్పియున్నాడు. పండినకాయ చెట్టు నుండి రాలిపడినటుల మరణించుట అదృష్టకరమైన విషయం. దీర్ఘకాలము వ్యక్తి తాను బాధపడుచూ, ప్రకృవారిని బాధింపచేయుట వాంఛనీయము కానేరదు. కాని ఎట్లు మరణించవలెనన్న విషయము మన చేతిలో లేని విషయము కదా! ప్రమాదమున మరణించవచ్చును, కాన్నరు వ్యాధి వలన బాధపడవచ్చును. మరణ భీతితోడ కృంగి పోవచ్చును. ఇవి మనము కోరిన విధముగ జరుగు విషయములు కావు.

మరిరెండవ లక్షణము మాత్రము కొంత మన చేతులలో ఉన్న విషయముగ భావించవచ్చును. ఆదియే దీనత్వములేని దివ్య జీవనము. జీవితము సగర్వముగను, ఆనందముగను పరులకు బానిసలు గాక, దీనత్వము లేని ధీరత్వముగల జీవితము ఘనమైనది.

మరణము సునాయాసమైన ఉండుట, జీవనము దీనత్వము లేకుండుట వాంఛనీయములని వాక్యము తెల్పుచున్నది. అయినచో, మరణము, జీవనము, రెండూ విధి కృతములే కదా, మనమేమి చేయగలమనెడి ప్రశ్న ఉదయించవచ్చును.

అనాయాసమైన సుఖమరణము, దీనత్వము లేక ధీరత కల్గిన జీవనము తనకు కలిగింపువుని దైవమును ప్రార్థించుటయు, వానిని ఆకాంక్షించుటయు జరుగవలయును.

అనిర్వద శ్రీయోమూలం

- సుందరకాండ 12-10

హానుమంతుడు, సీతాదేవి కొరకు లంక నలుమూలల ఎంతో కష్టపడి ఆతురతతో అన్యేషిస్తాడు. సీతామాత జాడ తెలియదు. ఆమె రాక్షసుల బారిపడి మరణించినదేమోనని సందేహిస్తాడు. తాను సీత జాడ తెలిసికొనక తిరిగి కిప్పింధకు చేరినచో అంగదుడు మొదలగు వానరులు మరణిస్తారు. దానివలన అనేకములైన సంక్షోభములు కలుగునని అంజనేయుడు విచారముతో కృంగి, ఒకింత సేపు నిప్పియుడై ఉంటాడు. ఇటువంటి విచారమైన నిస్పహాయత కల్గిన, అంధకారమైన సన్మిహనాల్ని, వాల్మీకి మహర్షి సృష్టిస్తాడు. ఇట్టి సన్మిహనాలు మానవులందరి జీవితాల్లో ఎపుడో ఒకప్పుడు కలుగుతూనే ఉంటాయి. ఎల్లెడలా విచారం, అంధకారం కలిగిన సమయంలో ఎట్లు భావించాలి, ఎటుల సమయాల్ని ఎదుర్కొనవలెనను విషయమును ఆదికవి మహర్షి వాల్మీకి, అత్యంత శోభనీయమైన శ్లోకంలో ఇలా బోధిస్తాడు.

‘అనిర్వదశ్రీయోమూల, మనిర్వదః పరంసుఖం

అనిర్వదోహి సతతం, సర్వదేషు ప్రవర్తకః’

‘అనిర్వదము’ దుఃఖము ఆవంతయు లేకుండుటయే ‘శ్రీయోమూలం’, శ్రేయస్సు లేక ఐశ్వర్యమునకు మూలకారణము. అనిర్వదము సాఖ్యహేతువు. నిర్వదము (విచారము) లేకుండుటయే సకలవాంఛలను నెరవేరునటుల (సర్వదేషు ప్రవర్తకః) చేయును అని వాల్మీకి, అనిర్వదము లేక విచారరహితమగు భావన, అంధకారపు ఆలోచనలు (Negative Thoughts) మనము దరిచేయసీయరాదు, అటుల విచారమును దూరము చేసికొనిన గాని శ్రేయస్సు కలుగదు అని హితబోధ

చేయుచున్నాడు. విచారము వలన నిర్విష్టత, దానివలన నిప్పియత కలిగి మానవుడు జీవికను ప్రశాంతంగా కొనసాగించలేదు గనుక ‘అనిర్వేదము’ విచారము లేకుండ ఉండవలయును. తదుపరి శ్లోకమున ఆంజనేయుడు ఈ విధంగా తలుస్తాడు. “కరోతి సఫలంజంతోః కర్మాయత్తత్త్వరోతిసః తస్మాదనిర్వేద కృతం యత్తం చేష్టే 2 హముత్తము, “ప్రాణి యేపనిని చేయునో ఆ పనిని అనిర్వేదమే సఫలమైనర్చును. అందువలన నేను దుఃఖమును వీడి (సీతను వెదకెడి) ప్రయత్నమును కొనసాగింపును.

భగవాన్తయందు కూడా శ్రీకృష్ణపరమాత్మ “క్షుభ్రిదం హృదయ దౌర్ఘల్యం” “హృదయ దౌర్ఘల్యము క్షుద్రమని” దానిని విడిచి కర్మములను కొనసాగింపుమని ఉద్ధోధిస్తాడు.

‘అనిర్విష్ట స్నదామర్మ’

- విష్ణు సహస్రనామం, 4వ శ్లోకం

విష్ణు సహస్రనామం అనుదినం అన్ని షష్ఠలములందు పరింపదగిన స్తోత్రం. వైష్ణవ దేవాలయములన్నిటిలోను, సంప్రదాయ కుటుంబ ప్రార్థనా వ్యవస్థలలోనూ, విష్ణు సహస్రనామం విశిష్టవైన స్థానములంకరిస్తుంది. శ్రీ మహావిష్ణువు యొక్క గుణగణముల కీర్తియే విష్ణు సహస్రనామరూపం. వేయి గుణములుగల స్వామివారి వర్ణనయే ఇందలి మూల విషయము. ప్రతినామము స్వామి విశేషములక్షణముగా గుర్తింపవలెను. ‘అనిర్విష్టస్నదామర్మ’ అనెడిది శ్రీమహావిష్ణువు లక్షణము.

‘అనిర్విష్టత’ అనగా నిర్విష్టత లేకుండుట, విచారముల భయము, కోపము మొదలగు వానిని అధిగమించి, ప్రశాంత హృదయుడైన వాడు పరమాత్మ. ఆయన

అనిర్విష్టండు. అదియేగాక “నదామర్స్” ఎల్లకాలము హర్షముతో ఆనందమగ్నిడైయుండువాడు. ఎల్లప్పుడును వ్యకుతల ఏ మాత్రము లేనివాడై, నిత్యము హర్షముతో నిండియుండు ‘అనిర్విష్ట స్పదామర్స్’ లక్షణము కలవాడు శ్రీ మహావిష్ణువు.

దేవాలయములందుగాని, పూజావిధానములందుగాని అష్టత్తరశతపూజ, అనగా స్వామిని నూటినిమిది పర్యాయములు నూత్రు లక్షణములు గల నామములతోడను, అటులనే సహస్రనామజప పూజావిధానమందు, బాహుళ్యముగ వేయిసార్లు భగవంతుని వివిధ నామములు పేర్కొని ఆరాధించుట ఆచారము.

ఒక ముఖ్యవిషయమును గమనించవలయును. భగవంతుని యందు అనేక గుణములు పేర్కొనినప్పుడెల్ల ఆయన భక్తులమగు మనము ఆ లక్షణములను పొందవలయుననెడు తాదాత్మ్య భావనయనియు గ్రహించవలయును. స్వామివారి లక్షణములు కరుణ, ప్రేమ, భక్తవాత్సల్యత పేర్కొనెడి మనము, ప్రేమ, కరుణ వాత్సల్యములు లేనివారైనచో ఎట్లుండును?

‘అనిర్విష్ట స్పదామర్స్’ అనెడి మహాత్తర లక్షణము స్వామివారిది. ఆ శుభలక్షణములైన ‘అనిర్విష్టత’ (వ్యకుత లేకుండుట) ‘సదామర్స్’ నిత్యానందము కలిగియుండుట, భక్తుడు కూడా పెంపాందించుకొనవలయును.

ఆంగ్లమున 'Level headedess, sang froid' అని ఈ స్థితిని పేర్కొనబడింది. అటులనే భీతి, వ్యకుత, Negative Ideas గనుక, దీనిని దూరముగనుండవలయును, Positive attitude వృధి పొందించుకొనవలయును.

అనుద్వేగకరం వాక్యం సత్యం ప్రియహితంచయత్

- భగవద్గీత, 17 -15

‘ఉద్దేశ రహితము, సత్యము, ప్రియమును హితమును చేకూర్చు వాక్యములను (మాత్రమే) పలుకవలయును,’ అని భగవద్గీతయందు శ్రీ కృష్ణపరమాత్మ అర్జునునకు, మనకు ఉపదేశించియున్నాడు. మన వాక్యములు ఉద్దేశపూరితములైనచో మన నిగ్రహశక్తి సన్మగిల్లినదని వెంటనే భావించి జాగ్రత్త చెందవలయును. ఉద్దేశములగు వాక్యములు అనేకములగు అనర్థములకు తోవదీయును. మన మాటలు ఎల్లెడల ఉద్దేశకరహితముగను, శాంతియుతముగను ఎదుటి వానికి ప్రియము చేకూరునట్లుండవలయును. పరుష వాక్యములు వ్యక్తికి అనేక నష్టములను కలుగజేయును. ‘ఇట్లు అంటినే’ యని తదుపరి విచారించి బాధలనొందవలయును. దీనిని ఆంగ్లమున Harsh tongue, లేక Loud mouth అని వ్యవహరించబడుచున్నది.

కొందరు గొప్పకై ఉన్నది ఉన్నట్లుకుండ బ్రిద్ధలు కొట్టిచెబుతానని ప్రగల్భము పల్చుతూ ఉంటారు. కాని అట్టివి సత్యవచనములైనను హితకరములు కానిచో తుదకు హానికరములుగా మారును. అందువలననే గీతాకారుడు సత్యమును కూడా హితకరముగా, ఉద్దేశకము లేకుండా, ప్రశాంతముగా తెల్పువలయునని నిర్దేశించియున్నాడు.

అమెరికాలో డేవిడ్ కార్లీగ్ అను రచయిత 'How to win Friends' అను పుస్తకమునందు మన మాటలు మధురముగనున్నచో మనకు సన్నిహితులు అనేకులు చేకూరగలరను విషయము చక్కగ విశదీకరించియున్నాడు. ఈ పుస్తకము అనేక భాషలయందు తర్వాత చేయబడి విస్మృత ప్రచారము పొందినది.

మాటలు ఈటెలపోటులవలె కర్మశముగా నుండుట చాల హానిని తెచ్చును.

‘నోరు మంచిదైన ఊరు మంచిది యగున’ను సామెత మనమెరిగియున్నాము. హితభాషి, మిత భాషి, సుశ్రీతభాషి యను సుగుణములు గ్రంథములందు వర్ణితములైనవి. “సత్యం బ్రూయత్, ప్రియం బ్రూయాత్, నబ్రూయాత్ కించిద ప్రియం” అని వాక్యము, సత్యము, ప్రియముగ పలుకుము. అప్రియములగు వచనములు పలుకవడ్డని వేదములు తెల్పుచున్నవి.

అన్నప్రాశన చేయునపుడు పసికందునోటికి క్షీరాన్నము ముట్టించి ‘మధుర వాగ్ధవ’ అనగా “మధురమైన వాక్య కలవాడవుగ కమ్ము” అని వేదమంత్రము తెల్పుచున్నది. మనకు ఆగ్రహము వచ్చినప్పుడెల్ల, ‘అనుద్వేగకరం వాక్యం’ అనెడి గీతావచనమును స్మరించుకొనుటమేలు.

అన్నం బహుకుర్యాత

- తైత్తిరీయాపనిషత్, భృగువల్లి -9

‘అన్నమును ఎక్కువ చేయుము’, “ఆహారమును ఆధికముగ పండించుము” అనెడి వేదవాక్యము నాటికి నేటికిని కూడా హితకరమగు బోధ యని తెలియనగును. మానవుడు జన్మించగనే జరరాగ్ని కలిగి మాతృక్షీరమునకై ఏడ్చును. మానవుని జీవితము ఆహారముతోడ ముడిపడియున్నది. అందువలననే ఆహారము ఆధికముగ లభించెడి నదీ పరివాహక ప్రదేశములందే మానవులు వృద్ధి పొంది, ఇందో ఆర్యన్, గ్రీకు, రోమన్, ఈజిప్పియన్ సంస్కృతులు వెల్లివిరిసినది. ఎడారులందు, మంచుకొండలయుందు మానవ సంతతి, నదీతీరముల చెంతన ఉన్నంతగా లేదనుట సహజము.

అటుల అత్యంతావశ్యకమైన ఆహారమును మన ప్రాచీనులు అనేక విధముల వేదమున కొనియాడుచున్నారు. “అన్నం పరబ్రహ్మ స్వరూపం” “అన్నం న నింద్యత్”

(అన్నమును నింద్యము) పాడు చేయవలదు. ‘అన్నం బుహుకుర్చీత’ అన్నమును బహుగ వృధ్ఛి చేయుము అనెడి వాక్యముల ద్వారా ఆహార ప్రాధాన్యతను నిరూపించియున్నారు. ‘అన్నసూక్త’మనెడు వేదభాగము కూడా యున్నది. తుదకు తినెడి ఆహారము స్వామికి నివేదన చేసి భుజింపవలెననెడి యుక్తవిషయము తెల్పుబడినది.

‘అన్నం బహుకుర్చీత’ అనెడి సూక్తి నేటి Grow more food "Green Revolution", White Revolution అనెడి పదజాలము బట్టి కూడ తెలియుచున్నది. అన్నమనగా కేవలం (Rice) వరి అన్నము అని భావించరాదు. అన్నమనగా ఆహారము. మనము భుజించెడి వరి, పెసలు, కందులు మొదలగు ధాన్యాదులు, పాలు, పెరుగు మొదలైనవి. చివరకు మాంసాహారులకు చేపలు, గ్రుడ్లు, మాంసము మొదలైనవి వృధ్ఛి చేయవలెననెడి హితబోధ. ఇది ధన ధాన్య సంపదలకు మూలము.

దేశము సస్యశాయమలమై, ప్రజలు ఆహార విహారాదులతోడి సంతుష్ట జీవనము కలిగి సంక్లోభ రహితముగా నుండవలెనన్న “ఆహారమును వృధ్ఛి చేయుము” అనెడి హితవు, జనాభా పొచ్చుగ కల్గిన మన దేశమునకు అత్యంతావశ్యకమైనది. ‘అన్నం బహుకుర్చీత’.

అన్నం ఆదిత్యమయమ్

- అన్నసూక్తం

మానవుని మనుగడకు ఆహారము ప్రధానము. శిశువు జన్మించగానే పాలకై ఏడ్చుచున్నాడు. ఆహారము దొరకుచోటనే మానవాళి సమీకరింపబడుచున్నది. ‘అన్నం ఆదిత్యమయం’ అను వాక్యమునకు అర్థము ఆదిత్యదు లేక సూర్యుని శక్తివలననే మనకు అన్నము లేక ఆహారము లభించుచున్నది. అందువలననే ‘అన్నం పరబ్రహ్మ స్వరూపం’ అనెడి వాక్యము కూడ మనము వినుచున్నాము. అన్నమును గూర్చి ప్రస్తుతించు ‘అన్నసూక్తము’ వేదపండితులు పరించుట కలదు.

ఆహారమును అధికముగా పండించుము “అన్నం బహుకుర్చ్ఛత” లని హాచ్చరించబడుచున్నది. అనాడే 'Grow more Food' అను భావము కీర్తించబడినది. ఆహారము భగవంతునికి నివేదన చేసి స్వీకరించుట భారత జాతి మొదటినుండి ఆచరించెడి విధానము. భోజనమునకు పూర్వము, భోజన మధ్య సమయమున, భోజనానంతరము సామూహిక భోజనంయందు ప్రార్థన గీతములు, భక్తి పద్యములు పాడుట మనకు ఆచారముగ వచ్చుచున్నది.

‘అన్నం ఆదిత్యమయం’ ‘అన్నమందు ఆదిత్యదున్నాడు’ అని భావించి ఆహారము స్వీకరించుట భోజనము చేయువానికి ఆరోగ్యకరమైన విధానము. ప్రశాంత చిత్తతతోడి ఆహారము స్వీకరించిన, అది వ్యక్తికి ఆరోగ్యము కలుగజేయును. విచారము, చికాకు, తొందరపాటుతో అన్నము తినిన ఆహారము సరిగ జీర్ణముగాక జీర్ణకోశవ్యాధులు (Pepticulcers) కలుగుట విదితమే.

సూర్యరశ్మి లేనిదే మన భూమి జడత్వమైయుండెడిది. సూర్యకిరణ జన్య

సంయోగము వలననే ఆహారము మనకు లభించుచున్నది. అట్టి ఆహారమును పాడుచేయక, పదిమందికి పెట్టి తాను తిన్నవాడు సత్పురుషుడని కీర్తింపబడుచున్నాడు. అన్నదానము, అతిధి సేవ, మన జాతికి గల మంచి లక్షణములు.

అన్నము ఆదిత్యమయము, సూర్యప్రసాదమని భావించి సేవించుట సద్విషయము.

“ఇదమిదమన్నం, అమృతస్వరూపం” “అన్నం ననింద్యాత్” - వాక్యములు.

అన్యోన్య మఖిరత

- అధ్య 3-30-1

‘అన్యోన్యముగ ఒండొరులను ప్రేమించుకొందురుగాక’ యని వేదవాక్యము. సంఘమునందు వ్యక్తులు ఈర్వాసూయలు, ద్వేషభావనలు లేకుండగ ఒకరినొకరు ప్రేమించుకొనుచు గౌరవించుకొనుచు జీవింపవలెనని వేదం ఫోషించుచున్నది. ఆదిమానవుడు తాను నివసించుచున్న కొండగుహ నుండి బయల్పెడలి ఇతర మానవులను చూచి ప్రేమించిన నాటి నుండి సంఘజీవనం (Social Life) ప్రారంభమైనది.

సంఘమునందు ఒకరినొకరు ప్రేమించికొని జీవనము సాగించినచో ఆ సంఘము, అందలి వ్యక్తులు కూడా సుఖి, శాంతి, సంపదలను పొందగల వర్షా భేదములు, జాతి భేదములు మున్నగు వానితో నేటి మానవజాతి చిన్నాభిన్నమై హింసాత్మక చర్యలు, యుద్ధములతో సతమతమగుట మనమెల్లరము చూచుచున్నాము. ఇట్టి హింసాత్మక చర్యలు అన్ని దేశములందునా కన్పడుచున్నామి.

‘అనోన్యముగ జీవించుడు’ అనెడి వేదవాక్యము నేడు మరింత ప్రాధాన్యత వహించుచున్నది. కుటుంబములయందును, కార్యాలయములందును, కర్మగారములయందును పట్లెలు, పట్టణములందును ఇట్టి అనోన్యత (Harmony) ఉండుట అభివృద్ధికి ఎంతయే అవసరము. అనోన్యత లోపించిన సమైలు, కాల్పులు, విధ్వంస క్రియలు హెచ్చగ కలిగి అశాంతి అనర్థములకు తోవదీయుము.

‘అనోన్య మఖిరత’ అనోన్య ప్రేమతోడి (Sociability) జీవించవలెనన్న వ్యక్తిగత అహంకారము తొలగించుకొని సమరసమగు సాంఘిక జీవనమునకు వ్యక్తులు బాటలు వేయవలయును.

మన దేశము అన్ని రంగములందును పటిష్టము కావలయున్న వేదవాక్యమున తెల్పేడు ‘అనోన్య మఖిరత’ అనెడి ఉన్నత భావమును దేశభక్తి భావమున పెంపాందించుకొనవలయును.

‘పరస్పరానురాగమున జీవించుడు’ అనెడి వేదవాక్యమున పాటించవలసియున్నది.

అనో అన్యసై వల్ల వదంతః

- అధర్యాణవేదము 3 - 30 - 5

బుగ్యజుర్వదములు ప్రకృతిని ప్రస్తుతించుచూ ఉన్నత భావములను ప్రకటించిన మంత్రములు కల్పియున్నవి. సామవేదమును ఆదిమానవుల ఆనందజీవితమును సంగీత రూపమున గానవిధానము మనము తెలిసికొనుచున్నాము. చివరకు కల్గిన అధర్యాణ వేదము మానవుని దైనందిన జీవితమున ఎదుర్కొనెడి

సమస్యలను, సంఘజీవనమున పాటించవలసిన మర్యాదలు, సంఘమును శత్రుబారి నుండి రక్షించుటకు కావలసిన యుద్ధతంత్రములు, మంత్రములు, ధనుర్విధ్య, వ్యక్తి జీవితము ఆరోగ్యముగ, ఆనందముగ నుండుటకు ఆయుర్వేదము మొదలగు Down to earth భౌతిక ప్రధానములైన విషయములు వెల్లడించుచున్నది.

భారతీయ సంస్కృతి, పరలోక చింతన లేదా ఆధ్యాత్మిక భావన ఒక వంక తెల్పుచూ, వేరొక వంక మానవుని ఉపాధికి, జీవికకు కావలసిన సద్గిష్యములను కూడ తెల్పియున్నది. జీవిత రథమునకు ఇహ (ఈ జీవితమునకు చెందిన), ‘పర’ దైవచింతనకు సంబంధించిన విషయములు రెండును, రెండు చక్రములవంటివి. దురదృష్టవశాత్తు కొందరు స్వాములు ప్రపంచము నశించునది, శాశ్వతమునే కాంక్షింపుము అనెడి ఫోష అధికముగా సల్పుటవలన కొంతవరకు మన జాతి నిర్వర్యమైనది అని చెప్పవచ్చును. ‘ఇదం బ్రాహ్మణ, మిదం క్షాత్రం’ అని బ్రాహ్మణభావన, క్షాత్ర (భౌతిక) భావన రెండును భోదింపబడినవి. ఐహిక (ప్రాపంచిక), ఆముష్మిక (పరలోక) సుఖములు రెండు వాంచితము.

‘అన్యోన్యస్మైవల్ల వదంతః’ అనెడి వేదవాక్యము “బకరితోకరు అన్యోన్యముగా తియ్యగా మాట్లాడుకొందరు గాక” అని తెల్పుచున్నది. సంఘజీవనమందు వ్యక్తి పరుషవాక్యములు వదలి, తియ్యగా (Etiquette) మర్యాదలను పాటించినచో కలహములు లేకుండును. 'A gentleman should avoid quarrel' మర్యాద కలిగిన వ్యక్తి తగాదాలజోలికి పోనేరడు. తియ్యని మాటలు, సంఘజీవనము అనెడి రథచక్రములను సవ్యముగ పోనిచ్చును.

సంఘజీవనము, ఐక్యమత్యత, పరస్పరనింద లేక సామనస్యమైన అన్యోన్య మధుర జీవనమును అధర్వణవేదము ఆశించుచున్నది.

అపవిత్రః పవిత్రోవా

- మార్జనశోకము

నిత్యానుష్టానమందు ప్రార్థనా విధియందలి ప్రథమ శోకము “అపవిత్రః పవిత్రోవా సర్వావస్థాంగతోపివా, యస్మరేత్పుండరీకాక్షం నబాహ్యభ్యంతర శ్చచిః” అనెడి మంత్రము ననుసరించి, “పుండరీకాక్ష, పుండరీకాక్ష, పుండరీకాక్ష” యని ముమ్మారు సాధకుడు జపించును. పుండరీకాక్షని స్నేరణ వలన సర్వావస్థలు తొలగి ‘నబాహ్యభ్యంతర శ్చచిః’, బాహ్యపుచి, అంతః శుచి కలుగునన్న శుభ్రభావన ఎంతయో ఉత్సప్పమైనది.

పరిశుభ్రము చేసిన పూజామందిరము చెంత, అనువైన ఆసనము లేక పీరము ఏర్పాటు చేసికొని, శుభ్రవస్త్రములను ధరించి, బాహ్యపుచిని ఏర్పాటు చేసికొనుట సాధకునికి ప్రథమ కర్తవ్యము. పూజాగృహము పరిశుద్ధముగ పరిమళద్రవ్యములు కలిగి, పుష్పలంకరణతోడి ఆరాధనామూర్తిని ఆకర్షణీయముగ చేసికొని ఆనుదినము ఎవరికి తోచిన విధముగా వారు దైవస్నేరణ చేసికొనుట, అది ఒక నిత్యానుష్టకర్మగ చేయుట, మన సంస్కృతి మనకు ఏర్పరచిన మహానీయమగు విధానము.

‘స్నానము, నంధ్య’ అనెడి పేరల్ల నిత్యము వ్యక్తి మన దేశమున అవలంభించవలసిన కనీసపు కర్మలు. దీనివలన బాహ్యము, అంతరమైన (External and inner purification) పరిశుద్ధత ఏర్పడగలదని నిర్దేశింపబడినది. ఒక విధముగ చూచినచో పెద్దలు ఇట్టి నిత్యవిధానము అవలంభించుట వలన వారి పిల్లలు దానిని చూచి అనుసరించుట సహజముగ కల్పచున్నది.

ప్రతిఇంటను వారి వారి సదుపాయమును బట్టి ఒక పూజాస్థలము ఏదో ఒక

రీతిని, నిర్దయింపబడవలయును. పూజావిధానము కూడా వారివారి అనుకూలతను బట్టి ఏర్పాటు చేసికొనవచ్చును. దైవప్రార్థనా విధానమునకు అంతులేదు. ‘యుగానువర్తంతే’ యుగుమును, కాలమును బట్టి ఆచరించి Physical and Mental Health వృద్ధి పొందించుకొనవలయును.

ప్రాందవ ధర్మమున విధి నియమములకన్నిటికిని ప్రత్యామ్నయం పెట్టలు కల్పించుట వలననే మన నంప్చైతి కాలానుగుణ్యముగ మార్పులను సంతరించుకొనుచు (Adaptation) సజీవమైయున్నది.

ఏది ఏమైనను దైవ స్కృతం సమయము నందు, స్కృతం వలనను ‘నబాహ్యంతరశ్చచిః’ పరిశుభ్ర భావనలు, మనమున, భోతికముగ బాహ్యశుభ్రత ఏర్పడగలదని విదితమైనది.

అమృతం విష సమాశితమ్

‘అమృతము, విషమును ఆశ్రయించి యుండును’. దేవాసుర యుద్ధంలో కీరసాగర మధనమున ముందు హోలాహలమనెడి విషము దాని వెంట అమృతము వచ్చినవి. సుగంధ పూరితమగు వృక్షముల సమీపమున నాగుబాములుండునని తెల్పుట వినుచున్నాము.

అమృతము, విషము, వెంటవెంట ఉండునని తెల్పుటయందు అనేక విశేషములు గ్రహించవచ్చును. ప్రహ్లాదుడు, విభీషణుడు రాక్షస వంశములో జన్మించటం ఒక విశేషం. మంచిచెడులు ఒకదానివెంట ఒకటి ఉండుట జీవితంలో చూస్తున్నాము.

వైద్యరీత్యా చూచిన జీవితపు అంత్య ఘడియలలో జీవితాన్ని మృత్యుబారి

నుండి రక్షించేందుకు గరథం లేక త్రాచుపాము విషాన్ని ఇవ్వటం కద్దు. ఆయుర్వేదంలోనూ, హోమియో, అల్లోపతిలోనూ పాషాణం (ఆర్పనికం)తో అనేక ఔషధములలో విషరూపాన్నిమార్చి దానిని అమృతరూపంగా సంజీవనివలె, జీవితాన్ని రక్షించేలాగున ఔషధ పద్ధతులు మనకు తెలియవచ్చుచున్నవి.

మశూచి, పోలియో మున్గు వ్యాధులు రాకుండగ ఆ రోగ పదార్థములనే టీకాల రూపముగ ఉపయోగించి (Prophylactics) రోగనివారణకు వైద్యవిధానము తోడ్పుడుచున్నది. జీవితాన్ని హరించే నాభికొమ్మును ఆయుర్వేదమున ‘అనందబైరవి’ యందును హోమియో విధానమందు ‘ఎకొనైట్’గను రూపాంతరము గావించి మానవ క్లేమము కొరకు ఉపయోగించుచున్నారు.

విషము వెంట అమృతం ఉంటుంది. చెడు వెంట మంచి ఉంటుంది. ఇవి విజ్ఞాడు గ్రహించి చెడును కూడా మంచి కొరకు ఉపయోగించుటలో తన విజ్ఞత ప్రకటించుకొనవలయును.

ఆలస్యాదన్న దోషాచ్ఛ

- మృత్యుర్విప్రాన్ జిఘూంసతి

“వేదములను అధ్యయనము చేయకపోవుటవలనను, ఆచారములను ఉల్లంఘించుట వలనను, దోష భూయిష్ఠమగు ఆహారసేవన వలన బ్రాహ్మణులు నరకము పాలగుచున్నారు.

ఇచట బ్రాహ్మణులనిన బ్రహ్మము తెలిసికొనవలెననెడి పిపాసువులని గుణప్రధానము కల్గిన సాత్యిక ప్రధానులని, కేవలము కులమువలన సంభవించిన

వారు కాదని గుర్తించవలయును. ఇట్టి బ్రహ్మభావన, బ్రహ్మజిజ్ఞాస కలిగిన వారికి (Truth seekers) వేదాధ్యయనము ముఖ్యమని తెలియవచ్చుచున్నది. వేదములు, ఉపనిషత్తులు, తదితర గ్రంథవరణము చాలా ముఖ్యము. ఆరోగ్యము మానసికానందము కలుగజేయు కొన్ని ఆచారవ్యవహారములను పాటించవలయును. దోషభూయిష్టమగు ఆహారము స్వీకరించుటవలన జిజ్ఞాసువు లేక సాధకుడు దుర్గతిని పొందుచున్నాడని హెచ్చరించబడుచున్నది.

అనుదినము ఏదో ఒక సద్గంధము చదువుట ముఖ్యము. మంచి భావనలు కలిగి ఆత్మానందము కలుగజేసెడి ఏ గ్రంథమైనను కొంతమైనను చదువుట అవసరము. చివరకు పత్రికలయందు గల కొన్ని మంచి విషయములు సేకరించి పొందుపరచుటయు మంచిపనియే. ఉదయము లేచుట, స్నానమాచరించుట, శుభ్రవస్త్రధారణ, దైవారాధన మొదలగు అనుష్టానకర్మ తనకు కలిగిన వసతి చొప్పున ఆచరించుట అవసరము.

‘అన్నదోషాచ్ఛ’ అన్నదోషము వలన అనేక దుష్టపరిణామములు కల్గును. ‘ఆహారశుద్ధో సత్యశుద్ధిః’ అని పతంజలి యోగ సూత్రము. ఆహారము సాత్యికమై భగవద్గీత యందు ‘అయిన్నత్వ బలారోగ్య సుఖప్రీతి వివర్ధనకరమైనదిగ ఉండవలయును.

పాశ్చాత్యులు శాప్తరీత్యా ఆహారమును, విటమిన్లు, కార్బోఫ్రోడ్యెట్లు, ప్రాటీన్లు మున్నగు విధానములచే విభజించియున్నారు.

కాని హైందవధర్మము ఆహారమును సాత్యిక, రాజసిక, తామసిక లక్షణములైన మూడు విధములగు ఆహారపదార్థములుగనే నిర్ణయించినారు.

గనుక బ్రహ్మాపాసకులు నిత్యము గ్రంథపరనము, సత్యరాచరణ, సాత్యిక ఆహార సేవనలు చేయవలయునని ఆదేశింపబడినది.

అవిద్యస్య కుతోధనమ్

‘విద్యలేనివానికి ధనమెక్కడిది?’ అని వాక్యార్థము. విద్యార్థనము అనుదినము ప్రతి నిమిషము కష్టించి నిరంతర కృపితోడ జరిపెడి ఒక యజ్ఞము. విద్యను సముప్సార్చించుటకు ఇది ఒక్కటియే విధానము. అట్లు శ్రమించి అర్థించిన విద్యకు ఎట్టి ప్రాధాన్యత గలదో అనేక శోకరత్నముల వలన మనకు తెలియవచ్చుచున్నది. ముఖ్యముగా భర్తపూరి సుభాషితములందు విశేషముగ వర్ణింపబడినది. విద్య తరగని ధనమనియు, ఇచ్చిన కొలది వృద్ధి పాందు సంపదయనియు విదేశములందు మిత్రుడనియు సర్వత్ర ప్రశంసనీయమనియు, ‘విద్వాన్ సర్వత్ర పూజ్యతే’ విద్యకలవాడు సర్వత్ర పూజింపబడుననియు ప్రశంసింపబడినది.

ధనార్థనకు మూలకందము విద్య. విద్య కేవలము విజ్ఞానయుతమైనదియేగాక ధన సంపాదనకు కూడా మూలము. పూర్వము విద్యాంసులు తమ పాండిత్య ప్రకర్షచే రాజులను ప్రజలను మెప్పించి అగ్రహారములు, పారితోషికములు, ధనధాన్యాదులు బడసి తమ కుటుంబములను గడిపెడివారు. విద్యాహీనుడు నిర్ధనుడగుట పెక్కుచోట్ల చూచుచున్నాము. విద్యలేనివానికి ధనమెట్లు లభించును?

అలసస్యకుతో విద్య, అనిద్యస్యకుతో ధనం
అధనస్యకుతో మిత్రం, అమిత్రస్య కుతః నుఖం.

సౌమరివానికి విద్యఎట్లు లభించును, విద్యలేనివానికి ధనమెట్లు లభించును?

ధనము లేనివానికి మిత్రులుందురా? మిత్రులు లేనివానికి సుఖమెక్కడిది? అను ప్రశ్నల ద్వారా విద్య వలన ధనము, మిత్రుల సంప్రాప్తి, మనశ్శాంతి కల్గనని తెల్పుబడినది.

ధనప్రాప్తికి, మిత్రులభీకి ప్రధానము, విద్యయని నిరూపించబడినది, అట్టి శక్తియుతమగు విద్య లభించవలెనన్న నిరంతర కృషి అవసరము. సౌమరితనము విద్యార్థునకు గొడ్డలిపెట్టు. గనుక నిరంతర విజ్ఞాన సముప్ార్థన ఉత్తమ మానవుని ప్రథమ కర్తవ్యము.

అశ్వత్థ స్వర్వవృక్షాణామ్

- భగవద్గీత

‘సర్వవృక్షములందు (శ్రేష్ఠమగు) అశ్వత్థ వృక్షము, రావిచెట్టును నేనే అయిపున్నాను’ అని శ్రీకృష్ణ పరమాత్మ భగవద్గీతయందలి విభూతియోగమున తెల్పియున్నాడు. గనుక అశ్వత్థ వృక్షము లేక రావిచెట్టునకు ఉత్సప్పమగు లక్షణములున్నవని గ్రహింపనగును. “పాములలో వాసుకిని నేను, నక్షత్రములలో చంద్రుడను నేను (నక్షత్రాణం అహం శశి, వేదములలో సామ వేదమును నేను”) అని శ్రీమన్నారాయణుడు నరుడైన అర్పనునకు, మన ప్రజాప్రతినిధికి తెలియజెప్పినాడు.

ప్రకృతియందు ఎన్నెన్నో వృక్షములుండగ, ఒక రావిచెట్టునకు ఈ పట్టము కట్టుటయందు ఏదో ఒక ఘనరహస్యము తప్పక ఇమిడియుండవలెనని భావించి చర్చించవలయును.

రావిచెట్టు ప్రూను తెల్లగా ఉండును. శ్రేష్ఠమగు శ్వేత వృక్షజాతిలో ఒకటి. ఈ

తెల్లని ప్రాను చూడముచ్చటగ నుండును వేపచెట్టు, రావి చెట్టు కలసిన చోట పుణ్యష్టీలు సంతానాభివృద్ధికి ప్రదక్షిణములు చేయుదురు. పితృకార్యములరి హోమములందు సమిథలుగా రావి కొమ్మలనే వాడుదురు. గనుక ఈ ధూమమందు వాతావరణ కాలుష్యము తొలగించి ఆరోగ్యప్రాప్తి కలిగించెడి పదార్థమున్నదని భావింపనగును.

బుద్ధునకు ఈ వృక్షచ్ఛాయల క్రిందనే జ్ఞానోదయము కల్గినది కనుకనే దీనిని బోధివృక్షమని కూడ పిలుచుట జరిగినది. రావి బెరడు వ్రణాల్చి మాన్మనని, రావిపండ్లు ఏర్య వర్ధకములని ఆయుర్వేదము తెల్పుచున్నది. వనంతబుతువునందు ఎండుటాకులు రాల్చి, లేత ఆకులను కలిగిన రావిచెట్టు శోభను ప్రకృతి ఆరాధకుడు మరువలేడు. రావిచెట్టు శ్రీమహావిష్ణువుకు నివాసము. కాని గాలికి త్వరగా పడిపోవును గాన దొడ్డలో పెంచరాదని శాస్త్రము.

అశ్వానం తన్యం కృధి

- అధర్వ - 1 - 1 - 2

నాలుగు వేదములు బుంగేయదము ప్రాచీనవైనదని తెలువబడినది. బుంగేయదమనందు, నదీజలములు, సూర్యదు, అగ్ని, వరుణుడు మున్నగువానిని స్తుతించెడి నిర్మలమగు ప్రార్థనలున్నవి. యజ్ఞర్వేదము కూడా సుమారు ఇటులే ఉండగ సామవేదము సంగీతపరమగు భావోన్నతిని కలుగజేయుచున్నది. కాగా అధర్వణవేదము సామన్యమానవుని జీవితమును గూర్చెడి అనేకములైన అంశములు ప్రస్తావించుట విశేషము.

ఆధర్యణవేదమునందు, ఆయుర్వేదము, ‘రోగనివారకములగు మంత్రములు, శత్సంహరకములగు మంత్ర తంత్రములు, ధనుర్విద్య మున్నగు విషయములు (Down to Earth) ఉన్నది. ఉత్తరేణి తెల్లులు, సౌములత, బల, అతిబల మున్నగు మూలికల విశేషములు ప్రస్తావించబడినవి. అనేకములగు ఆచరణీయంశములుండుట గమనీయము.

‘అశ్వానం తన్వం కృధి’ నీ తనువును (తన్వం), రాయివల్లే (అశ్వానం), చేయుము (కృధి), ‘సీశరీరమును కలినమైన శిలవలె బలిష్టముగ చేసికొనుము’ అనెడి పేదవాక్యము మానవశరీరమును, అతనికి కావలసిన బలమునను, మున్నగు భాతిక విషయములకు కూడా ఎంతటి ప్రాధాన్యత ఒసగుచున్నదో గమనించవలయును. నేటి శరీరసాఫ్ట్వమునకై వ్యాయాయములు (Body Building Exercises) మున్నగు కరాటే, జూజుప్పు మున్నగు Martial Arts, Aerobics, Calisthenics మున్నగు వ్యాయాయములను ప్రాధాన్యతను వేదకాలమునాడే భారతీయులు గుర్తించుట విశేషము. ముష్టియుధ్మము, మల్లయుధ్మము, ధనుర్విద్య ప్రదర్శనము, గదాయుధ్మములు, వీరత్వము ప్రథానముగా చేసియున్నవి.

దురదృష్టివశాత్తు, కొందరు స్వాములు, శరీరము చీము నెత్తురు కూడినదని, నశించునదనియు, శరీరము ఈసడించెడి బోధలు చేయుట దురదృష్టకరము.

‘దేహో దేవాలయ ప్రోక్టో’ దేహము దేవాలయమువంటిది. ఆత్మగమనమునకు శరీరము రథమువంటిది. నిరోగియైన గాని యోగికానేరడని యోగశాస్త్రము తెల్పుచున్నది.

‘సీకండలు ఇనుమువలె రక్తనాళములు స్థీలువలె ఉండవలెననె’డి సద్గోధ వివేకానందుడు చేసినాడు. ఒలింపిక్ పోటీలయందు జయమొందెడి భారతపుత్రులు

మనకు కావలయను.

అసావాదితోయబ్రహ్మ

- యజుర్వేద మంత్రం - స్వాధ్యాయ బ్రాహ్మణం

‘ఈ కన్పడెడు సూర్యదే బ్రహ్మ’ ‘అసా అదిత్య బ్రహ్మ’ అని వేదవాక్యము అనుదినము సంధ్యావందనమునందు “అసావాదితోయబ్రహ్మ, బ్రహ్మేష్టతి, బ్రహ్మప్రావసన్, బ్రహ్మప్రాతి, యం ఏవంవేద, అసావాదితోయబ్రహ్మ” సూర్యదే దైవము సూర్యదే దైవము అని మరల మరల పునశ్చరణ చేసి నొక్కి చెప్పబడుట ఈ విషయమునకు గల ప్రాధాన్యతయే తెలిసికొననగు ముఖ్యవిషయం.

అది భారతీయుని అర్థనా విధానము నదులలో, తటాకములలో నిలబడి సూర్యని ‘సవితాదేవత, భాగ్వతుడు, ఆదిత్యుడు’ అనెడు నామముల చేత ధ్యానించుట ఉత్సప్పమగు అర్థనా విధానము. ఎదుట నిలబడి తేజోపూర్వమై, జడమైన ప్రకృతిని తన కిరణముల చేత చైతన్యవంతయు చేసెడు ఆదిత్యుడు, భూగోళమును, భూగోళవాసులకు, నవగ్రహ సముదాయమునకు (Zodiac system) దైవముగాక వేరెట్టి వాడగును? అతడే, ఆ కన్పడివాడే (అసా) “ఆదిత్యదే” బ్రహ్మ (దైవము) అని మరల మరల తెల్పుట సాధకుని మనస్సున దైవమనిన ఎవరు అను ప్రశ్నకు, అత్యధ్వతమైన నిత్య సత్యమైన సమాధానము ఈ వేదవాక్యమునందు తెలుపబడినది.

గాయత్రి ధ్యానము, సూర్యతేజోపాసనయే కాదా! భారతీయ సంస్కృతి ‘ప్రాచీన వేదకాలమున, సంపూర్ణ భావన కల్గిన ‘అసావాదితోయబ్రహ్మ’ భాననయే. వేదకాలము దాటిన పిదప పురాణకాలమున శ్రీరాముడు, కృష్ణుడు, సీతాదేవి, లక్ష్మి, శంకరుడు, పార్వతి మున్నగు దేవతా పూజ ఏర్పడినది. దీనివలన కొన్ని విభేదములు, విమర్శనలకు

తావిచ్చెడు దేవతల గాధలు కూడా మనకు సంక్రమించినవి. విగ్రహాధన ఏర్పడినది.

ప్రాచీనము, సంపూర్ణము, స్వేచ్ఛకము, జాతిని ఏకీకృతము చేసి తేజోపూర్ణము చేసెడి సూర్యరాధన ‘అసావాదిత్య బ్రహ్మ’ భావనయందు మనము చూడవచ్చును, మన హృదయములందు ప్రాధాన్యత ఒసంగబడవచ్చును.

ఆచార్యత్ పాదమాదత్తే

ఆచార్యత్ పాదమాదత్తే - పాదం శిష్య స్వమేధయా ॥

పాదం సబ్రహ్మాచారిభ్యః । శేషం కాలక్రమేణచ ॥

గురువు ఒక పాదము అనగా నాల్గవ భాగము గల విద్యను మాత్రమే ఇచ్చును.

మిగతా మూడు భాగముల గల విద్య ఎట్లు సమకూర్చగలము? సంపూర్ణ విద్య
నాలుగు పాదములు లేక నాల్గ భాగములైనచో మొదటి భాగము గురు ముఖం
అనగా గురువువలన పొందనగును.

రెండవ పాదము శిష్యుడు తన స్వంత మేధస్సుతో పెంపాందించి పూర్తి
చేసుకొనవలయును. (పాదం శిష్య స్వమేధయా). గురువు చెప్పిన విద్యను ఆధారం
చేసుకొని శిష్యుడు తన స్వయంకృషి వలన విజ్ఞానాభివృద్ధి చేసికొనును. ఇది శిష్యుని
పరిశ్రమ వలన కలుగు లాభము.

మూడవ పాదము లేక మూడవ భాగము (పాదం సబ్రహ్మాచారిభ్యః) తోటి
విద్యార్థుల సహాయివనము వలన పొందును. తన తోటి విద్యార్థులు బాగుగ
చదువుచున్నచో పోటీపడి తన జ్ఞాన సముప్పార్థన యందు మిన్నగ కన్పడవలెనని
చదువును (స్వర్ధయా వర్ధతే విద్య) తోటి విద్యార్థుల మంచి నడవడి చూచి
నేర్చుకొనుము. అందువలననే మన పిల్లలను మంచి సూళ్ళు, కాలేజీలు,
యూనివర్సిటీలలో చేర్చవలయునని తల్లితండ్రులు తపాతపాలాడుట సహజము.
దీనిని ఆంగ్లమున 'Peer benefit' అని వ్యవహరించుట కద్దు.

నాల్గవ పాదము లేక నాల్గవ వంతు (శేషం కాలక్రమేణ చ) విజ్ఞానము అనగా
శేషభాగము కాలక్రమేణ అనుభవము వలన పూర్తియగును. గురువు వలన నేర్చినది

మొదటి భాగము స్వయం కృషి వలన నేర్చినది రెండవ భాగము. సహ విద్యార్థుల సాంగత్యము వలన నేర్చినది మూడవభాగము. మిగిలిన శేషభాగము అనుభవము వలన కలుగుచున్నది.

ఆచార్య అభినోతి

ఆచార్యుడు లేక గురువు (1) “అభినోతి” తెలిసికొనును. అటు పిమ్మట తెలిసికొనిన దానిని (2) “స్వయం ఆచరేత్” స్వయముగా ఆచరణలో పెట్టును (3) “ఆచరే స్థాపయతి” తాను ఆచరించి చూచిపాందిన లాభమును సుస్థిరము (స్థాపయతి) చేయును. సద్గురువు చేయు మూడు ముఖ్యంశములు ఇచట తెలుపబడినవి.

గురువు తన నిరంతరకృషి, జిజ్ఞాస వలన గొప్ప విషయములను తెలిసికొనును. జ్ఞానసముప్ార్థన వలననే వన్యీక్తి గురుస్థానమును పొందును. అనేక విషయములను గ్రంథపతనము వలనను, గురుసేవ వలనను, స్వయ పరిశీలనవలనను తెలిసికొని తాను విజ్ఞాన ఖనియగును. సహజముగ అతనికి దీనివలన ఆచార్యస్థానము లభించును. వేదిరుగ చెప్పవలెనన్నచో ఆచార్యస్థాన మాతనిని వరించును. అయినను ఇచట పాండిత్యమని తెల్పక జ్ఞానము లేశిక దివ్యజ్ఞానమని తెలిసికొనుట ఉచితము.

కొందరు విద్యను ఘనత కొరకు, పాండిత్యప్రకర్షణ కొరకు, సభలయందు మెప్పులకొరకు నేర్తురు. అనర్థతముగ గంభీర స్వరమున శ్లోకములు Quotations తెల్పుతూ ఏవేవో అర్థముకాని, అర్థము లేని పదజాలముతో ప్రజలను హదావిడి పెట్టి తమ విజ్ఞానము ప్రకటింతురు. అందువలననే ఆదిశంకరాచార్యులవారు ‘శబ్దజాలం మహారణ్యం, చిత్త భ్రమణకాదిరకం’ అని పౌచ్ఛరించి యున్నారు. ఈ పండితులు

ఉపయోగించెడి శబ్దజాలము మహారణ్యము వంటిదని, చిత్త భ్రమణమును, లేదా మతిభ్రమణమును కలుగజేయును సుమా అని తెల్పియున్నారు.

కాని సద్గురువు అన్నచో ఇట్లుగాక, తాను తెలిసికొనిన దానిని ‘స్వయం ఆచరేతి’ స్వయముగా ఆచరించి చూపును.

ఇట్టి ఆచరణయోగ్యవైన విజ్ఞానమును (Pragmatic knowledge) ఆచరేస్తాపయతి ఆచరించిన వానిని ‘స్తాపయతి’ సుస్థిరముగ నుండునటుల ఏర్పాటు చేయును. పీతములు, ఆశ్రమములు, గురుకులములు మొదలగు విధానముల వలన “జ్ఞానస్తాపన” ఆచార్యుడు చేయును.

“ఆచార్య అభినోతి । స్వయం ఆచరేతి । ఆచరే స్తాపయతి”.

అపోవై భేషజమ్

‘జలము (ఘనమైన) మందు’ అని వాక్యము. వేదములందు జలముల యొక్క ప్రాశస్త్యమును గూర్చి అనేక మంత్రములున్నవి. ప్రకృతి చికిత్సయందు తొట్టి స్వానము, కటి స్వానము మున్నగు రీతులచే రోగనివారణ (Hydrotherapy) చేయవచ్చును అని జర్మన్ శాస్త్రజ్ఞుడు లూయికూనే ఒక విధానమును శాస్త్రీయము చేసియున్నాడు.

నీటియందు స్వానము చేయగనే శరీరము మనస్సునకు ఆనందము కలుగుట అందరకు తెలిసిన విషయమే. అందువలననే భారతీయ సంస్కృతయందు నీటికి, స్వానమునకు, నదులకు ప్రత్యేక స్తానము ఏర్పరచబడినది. పూర్వము బుమలు దైవమును ధనధాన్యాదులకై ప్రార్థింపక, “స్వానమునకు యోగ్యమైన నదీతీరమున స్వామీ నాకు అనుగ్రహించమని” ప్రార్థించెడివారు.

12 ఏళ్లకొకసారి పుష్టి స్వానమాచరించవలెనని గంగ, గోదావరి, కృష్ణా, కావేరీ, యమునా నదుల ప్రాశస్త్యమును తెలిపి ఒక సదాచారమును నెలకొల్పియున్నారు. ‘ఆపోహిష్టామ యోభువః’ అనెడి ఉదక మంత్రము నిత్య ఆరాధనయందు పరించుట ఆచారము.

గంగస్వానము, నీటిని ‘గంగ’యనెడి పదమున జలముయొక్క ప్రత్యేకత మనకు తెలియవచ్చుచున్నది. మొలబంటి నీటియందు నిలబడి సూర్యానకు అర్థాయిప్రదానము ఒసంగుట భవ్యమైన హైందవాచారము. ఆరోగ్యకరము. గంగకొరకై భగరథుడు ప్రయత్నము చేయుట మనకు పురాణములు తెలుపుచున్నవి. శ్రీకృష్ణుడు యమునా నదీ తీరమున జలక్రిడలు గావించిన వర్షానలు శ్రీమద్భాగవతమునందు హృద్యముగా వర్ణింపబడినది.

నదీతీరములే ఆదిమానవునకు వాసయోగ్యములైనవి. సింధు నాగరికత, సైలునది వద్ద ఈజస్సియన్ నాగరికతలు ఉధ్వవించినవి.

మానవుడు ఆరోగ్యముగ ఉండవలెననిన మంచినీరు పుష్టిలముగా త్రాగుచుండవలయునని దీని వలన మూత్రపిండ వ్యాధులు నివారింపబడతగలవని తెలియుచున్నది. నీటికి ‘నారము’ అనెడి పర్యాముపదము, వ్యాపించునదియనియు, నీటినుండి ఉధ్వవించిన దైవము నారాయణుడనియు తెలియుచున్నది.

నీటియందు గల మహాత్మరమగు వైద్యశక్తిని గుర్తించుట మన కర్తవ్యము.

ఆత్మ దీపోభవ

‘నీ ఆత్మయే నీకు దీపమగుగాక’ అని వాక్యర్థము. మానవునికి తదితర

జీవరాసులకు గల భేదము ఆత్మభావనయే. వ్యక్తికి ప్రథమగురువులు తల్లితండ్రులు.

వారి పోషణ, సంరక్షణ, క్రమశిక్షణల ద్వారా చిన్ననాడే అనేక విషయములను తెలిసికొనును. తదుపరి గురువుల శిక్షణ. మూడవది సజ్జన సాంగత్యము లేక విద్యా సంస్థలయందలి స్నేహితుల ప్రభావము (Peer effect) నాల్గవది సద్గుంధపతనము. ఐదవది దేశపర్యటన, మొదలగు వానివలన మానవుడు విజ్ఞానవంతుడగుచున్నాడు.

ఈ సమయంనందే మానవని వ్యక్తిత్వము వృధ్ఘయగుచున్నది. తానెవరో, తన కర్తవ్యమేమిటో, తన లక్ష్యములేవియో, లక్ష్యసాధనకు కావలసిన సాధన సామాగ్రి ఏదియో ఆతడు నిర్ణయించుకొనును. ఆత్మగౌరవము పెంపాందించెంది కార్యాచరణ చేయును. తాను నేర్చిన విజ్ఞాన సామాగ్రినంతయు పరిశీలనా పూర్వకముగ విలువలను నిర్ణయించుకొనును. ఒరులు చెప్పినదెల్ల శ్రద్ధగ వినుచు తాను తన ఆత్మకు తోచిన నిర్ణయములను తీసికొనును.

క్రమేణా వ్యక్తి తనకు తాను నిర్ణయములు గావించుకొని దానివలన కల్గాడి కష్టనష్టములకు, కీర్తి ప్రతిష్టలకు తానే కర్త ననెడి భావమున ముందంజవేయును. ఒకానోక సమయమున ప్రపంచరీతులను ధిక్కరించి ఒక్కడై ఎదిర్చెడు నిర్ణయములు చేసికొనును. కీర్తివంతుడై లోకకళ్యాణమునకై తన ఆత్మ చేసిన బోధననుసరించి నిర్ణయములు గైకొనును.

ఆత్మశక్తిని ధీశక్తిగా చేసికొని కర్తవ్యతారూఢుడైన వ్యక్తికి, తన ఆత్మయే ఒక దీపముగనగును. ఆత్మోద్దీపనము, ఆత్మవికాసము, ఆత్మబలములను ఆతడు పొందును. భగవదీతయందు ‘ఉధరేదాత్మ నాత్మానాం’ అని పరమాత్మ తెల్పియున్నాడు. ‘ఆత్మను ఆత్మచేతనే ఉధరించుకొనవలయునని దివ్యసందేశము’. బుధస్య ఆత్మాని

దేవతా” బుధులకు లేక విజ్ఞాలకు ఆత్మయే దైవమని తెలుపబడినది.

ఆత్మదీపపు వెలుగులో పయనించుమని వాక్యము ఆదేశించుచున్నది.

ఆనో భద్రాః బుత్వోయంతు విశ్వతః

విశ్వంలోని అన్నివైపులనుండి మనకు మంచి భావములు ‘కలుగుగాక’ అని ప్రాచీన వేదమానవుని ఊత్కృ గృష్మభావన. సద్భావములు అన్నవి ఏదో ఒక దేశమునకే పరిమితమైనవి కావు. ఈ విశాల ప్రపంచమున ఏ దేశస్థాడు ఏ మంచి భావమును వ్యాపింపజేసిననూ అది మనకు స్వంతమై క్షేమకారకము కావలయ్యాము. ఈభావన భారతీయుల విశాల దృక్ప్రథము. ‘వనుధై క కుటుంబకమ్’ ఈ వనుధ (ప్రపంచమంతయు) మన కుటుంబమే అనెడి విశ్వభావన మన సంస్కృతికి పట్టుకొమ్ము. ఈ బుధి వాక్యం ఒక సంపూర్ణతను గోచరింపజేస్తుంది. ఖండములు, దేశములు, మండలములు అనెడి అడ్డగోడలను చేదించి మానవుని భావన సుదూరదేశములందలి మానవోత్తముల భావనలను సవినయముగ స్వీకరించి వానితోడ తాదాత్మయము చెందుట హృదయ వైశాల్యాన్ని సూచిస్తుంది. మానవుని సంపూర్ణతకు బాటలు తీస్తుంది.

‘నాదేశమే గౌప్య’ ‘మా వారు చెప్పినదియే లెస్సు’ మా కులమువారు, మా మతమువారు చెప్పినదే శ్రేష్ఠము’ ‘ఇతరులు చెప్పినది మాకు అనవసరము’ అనెడి సంకుచిత ధోరణులను ఈ మహావాక్యం కూకటి వ్రేత్యతో పెకలిస్తుంది. భారతీయ ఘన సంస్కృతిని మన కన్మరుల ఎదుట సాక్షాత్కారింపజేస్తుంది. భారతీయ విద్యాభవనవారి ప్రత్యేక శీర్షిక (Logo) ఇదియే.

ఖండ ఖండాతరములందలి విజ్ఞానమును మనము సంతరించుకొనవలయ్యాము.

కూపస్థమండూకమువలెగాక అన్ని దిక్కుల నుండి వెల్యోడిన విజ్ఞానదీపికలను మనము కరతలము గావించుకొనవలయును. “ఇతడు మన దేశస్థాదు కాడు, మనమతము వాడు కాడు, మన కులస్థాదు కాడు, ఇతని మాటలను మన మేల వినవలయును’ అనెడి ధోరణి విస్మరించవలయును.

‘ముఖే ముఖే సరస్వతి’ ప్రతి ముఖము నుండియు అనగా ప్రతివ్యక్తియందు సరస్వతి యుండును. దానిని మనము గ్రహించవలయును. అన్ని దిశలగల అనంత విజ్ఞానము మన ఆస్తి కావలయును.

ఇంతటి విశాల భావము, విజ్ఞాన తృప్తి కలిగిన ఆనాటి వేదకాల మానవులకు, గోడల మధ్య నిపసించుచు, కుడ్యబావనలు గల వ్యక్తులుగ భారతీయులు ఉండరాదని ఉద్ఘాఢింపబడుచున్నది.

అమలకం వయస్థాపనానామ్

-(అమలకీ వయస్థాపవీ) - చరక సంహాత

పెద్ద ఉసిరికాయ మానవ శరీరానికి ఎంతో హితకారి. ప్రాచీనులు ప్రకృతిని పరిశీలించి వృక్షములు, లతలు, ఫలములు అన్నిటియందును గల విశేషములనరసి శ్రేష్ఠమగు వృక్షములన్నిటిని పూజార్థములుగా చేసి, ఒక దివ్య సంస్క గ్రతిని మనకందించియున్నారు. ఉసిరి చెట్టును కార్తీకపూర్ణిమనాడు మనమెల్లరము పూజింతము. చెట్టు లభ్యము కానిచో కసీసము ఉసిరి కొమ్మునైన సంప్రదాయసిద్ధముగ పూజించుచున్నారు. అటుల రావిచెట్టు (అశ్వత్థం సర్వవృక్షాణం) తులసి, మారేడు, మరి వృక్షములను మనము దేవ వృక్షములుగ ఆరాధించుచున్నాము. ఇందు ఆయుర్వేదము ఇమిడియున్నది. ఆరోగ్యభివృద్ధికి, ఆయుర్వ్యాధికి, వంశాభివృద్ధికి,

వాతావరణ పారిపుద్ధ్యమునకు (Ecology) ఈ వృక్ష సంపదను ఆరాధించుట మన పూర్వీకులు ఏర్పరిచిన సదాచారము.

ఉసిరికాయను ‘ఆమలక’ మని సంస్కృతముననూ, ఆంగ్లమున Embilica Officianalis లేక Phyllanthus Embilica, Goose berry అని పేర్లు కలవు. దీనిని ఎండబెట్టిన 100 గ్రాముల రసమందు మరే పదార్థమందును లేని 3470 మిల్లిగ్రాముల సి విటమిన్ లభించునని కనుగొనబడినది. శరీరమున రోగ నిరోధక శక్తి (Immunity, Defence Mechanism) సి - విటమిన్ లో కలదు. చ్యావనమహర్షి ఈ ఉసిరికాయల పదార్థాన్ని సేవించి ఆరోగ్యవంతుడైనాడు. కనుక చ్యావన, (ప్రాశ) భోజనము చేయబడినదని పేరు వచ్చినది.

ఉసిరికాయలను సేవించిన వృద్ధావ్యమును రాసీయక, వయస్సును (వయస్సాపనానాం) నిలబెట్టు అని అర్థము. దీని ప్రాశస్త్వము మధ్యాచార్యులు బాగుగ గ్రహించి తమ శిష్యులకు అనుసరణీయముగ చేసినారు. దీని రసము తల వెంట్లుకలకు మంచిది. మెదడుకు మంచిది. ఆమ్లకత్తెలము అన్ని ఆయుర్వేద షాపులందు లభించును. గుండెజబ్బు కలవారికి, పైత్య వాధికలవారికి మేలు చేయును. వాతపిత్త శైష్ముము లనెడి త్రిదోషములను నివారించెడి త్రిఫలచూర్చుమున దీనిని వాడెదరు.

పితృకార్యానంతరము తలపైన దీనిరసము ప్రాసికొందురు. దీనియందు గ్యాలిక్ యాసిడ్ ఉండుట వలన వైరస్ను నిరోధించు శక్తి కలదు.

మన సంస్కృతి మనకొసగిన దేహారోగ్యకర విషయములను మనము ఆచరించి దీర్ఘాయువులుగ, నిరోగులుగ జీవించవలయును.

ఆయుర్వ్యో ఘృతమ్

ఘృతము లేక నెఱ్య వలన ఆయుర్వ్య గృధ్ది కలుగునని వాక్యార్థము. ఇయ్యది ఆయుర్వేద గ్రంథములందు కూడా సృష్టికరింపబడియున్నది. నెఱ్యలేక నేఱు అను పదము ఏ సందర్భమున ఉపయోగింపబడినను, అది ఆపు నెఱ్య లేక గోఘృతమని తెలియవలయును. నెఱ్యకి ఆయుర్వేదమున స్నేహము అని పర్యాయపదమున్నది. అనగా ఏ వస్తువునకు నేఱు కలిపిన ఆ వస్తువు మృదువుగను, రుచికరముగను అనందయుతముగ స్వీకరించుటకు అనువగుచున్నది. గోఘృతము లేక ఆపు నెఱ్య హోమములలో వాడబడుచున్నది. కొందరు నెఱ్యని అటుల వృధా చేయుట ఎందుకు స్వీకరించరాదా అని ప్రశ్నించుట జరుగుచున్నది. ఆహారముగ స్వీకరించిన దాని కన్నా ఆ ద్రవ్యము యొక్క సున్నిత పరిమాణమైన సుగంధమును ఆస్వాదించు (Finer Molecules) వలన మరింత మేలు కల్గానని గ్రహింపనగును. అందువలననే వాతావరణ కాలుష్య నివారణకై, లేదా వాతావరణ పరిపోషణకై హోమగ్ని విధానము. వేదమున నెలకొల్పబడినది. ఆర్య న మాజము వారు నేటికిని హోమ విధానము ప్రోత్సహించుచున్నారు.

గోక్కీరము, గోఘృతము, గోదధి, తేనె, కొబ్బరికాయ సీరు, కలిపిన పదార్థము ఆతి పవిత్రమైన పంచామృతములని పూజానంతరము నివేదన జరిపిన దానిని స్వీకరించుట మన ఆచారము. వీనిని ఐదు అమృతములని పేర్కొనుట గమనీయము. ఈ ఐదు పదార్థములందు దేహాభివృద్ధి, మానసికాభివృద్ధి అనుకూలించేడి గుణములున్నవని గ్రహింపవలెను.

శ్రీ కృష్ణపరమాత్మ ఆపుపాలు, ఆపు పెరుగు, ఆపు నెఱ్య మొదలగు వానిని

స్వీకరించి గోవులను పెంచి గోపాలుడై, సాత్యికవృద్ధి తోడ రాక్షసశక్తి కల్గిన కంసమర్థన చేయగలిగినవాడు.

అయితే ఆపునెయ్య మాత్రమే పూజార్థము, ఆయుషును పెంచునదని గ్రహించవలయును. సృష్టియందు ఒకే రకముగా భ్రమ కల్పించెడి విజ్ఞామిత్ర సృష్టి యున్నది. కొబ్బరిచెట్టుకు తాడిచెట్టు, ఖర్జురమునకు ఈతచెట్టు, గొళ్ళెకు మేక, ఆపునకు గేద సృష్టిలోని విభాగములని సూక్ష్మబుద్ధి వలన పరిశీలన వలన తెలియనగుచున్నది.

మరి నెయ్యవలన కొవ్వు పెరిగి ‘కొలెష్టోల్’ పెరిగి గుండె జబ్బులు వచ్చును గదాయని ప్రశ్న. మరి మన పూర్వీకులందరూ గోఘృతమును స్వీకరించినవారు దీర్ఘాయుషులు కలవారే గదా! మేధావులై వారు వేదములను కంఠస్థము గావించి పరంపరగా మనకందించిన వారే కదా.

విజ్ఞానశాస్త్రము కూడా వృద్ధిపొందెడి శాస్త్రమనియు, నేటి సత్యము రేపటి సత్యముగ ఉండనేరదనియు, నిన్న గుండెజబ్బులకు ఆస్మిన్ త్రోవదీయునని భయపెట్టిన శాస్త్రము నేడు రెండు యాస్మిన్ మాత్రలు తినిన గుండెజబ్బు రాదని తెల్పుచున్నది. మన పూర్వీకులు నిర్ణయించిన గోఘృతము యొక్క శ్రేష్ఠత మున్ముందు గుర్తింపబడగలదు.

* * *

ఆశ్రయేత్ మధ్యమావృత్తిమ్

‘మధ్యమార్గమునే అనుసరించుము’ అని ఆదేశము. మన ప్రవర్తనల ఉద్దేశ స్వభావము, మనలను ఒడుదుడుకులు పట్టించును. ఒకపరి తీవ్రత, వేరొకపరి అలసత్వము మనము చేయుపనులందు మనము చూడగలము. దీనినే అతివృష్టి, అనావృష్టి (Extremes) యని కూడ వ్యవహారించుట కలదు. ఏ పనినైనను అతిగా చేయుటవలన అనర్థములు తటిస్తించగలవు గనుక ‘ఆశ్రయేత్ మధ్యమావృత్తిం’, కొంచెం నిదానించి మధ్యస్థముగా (Moderation) కార్యముల నాచరించినచో జీవనయానము సుఖతరమగును.

భగవద్గీతయందు “నాత్యశ్వతస్త యోగోస్త” అనెడి శ్లోకమునందు అతిగా భుజించువానికి, అసలు భుజింపకుండునుండు వానికి, అతిగ నిద్రించువానికి, అసలు నిద్రింపక జాగరణసేయువానికి యోగము లభింపదు అని నీర్దేశింపబడినది. గనుక మన ఆహారవిహారాదులందు అన్నియెడల మధ్యమార్గము నవలంబించుట (Steady ways) మన మనస్సునకు, దేహమునకు ఆరోగ్యకరము కాగలదు.

మధురఫలములు తినుటమంచిదే. కాని మీతము మీరి భుజించుట అనారోగ్యమునకు తావీయగలదు. అందమైన దుస్తులు ధరించుట మంచిదే. విపరీత ధోరణిగ వస్తుములు ధరించిన వ్యక్తి హస్యాస్పదుడగును. హస్యము ఒకనొకప్పుడు ఆనందమును కలుగుజేయును. అయ్యది హెచ్చు మోతాదు కల్గియుండినచో ఎబ్బెట్టుగా కాన్నించును. చివరకు మంచిదైన దానగుణము కూడ అహంకారముతోడ రాజసముగ చేయుటవలన బలి చక్రవర్తి, కర్ణుడు మొదలగువారు ఉచితస్థానములను సాధింపలేకపోయారు.

తల్లితండ్రులు బిడ్డలపై ప్రేమ చూపుట సహజమే. కాని వారిని క్రమశిక్షణకు గురిచేయక వారు ఏది అడిగినదానిని ఏర్పాటు చేయుట. వారు చేసిన చెడుపనులను నమర్థించుట వలన (Pampering) వారి సంతాపము ఉన్నత స్థాయిని చేరుకొనలేకపోవుచున్నారు. విద్యార్థులు తమ చదువులను కూడ క్రమ విధానములో మధ్యమావృత్తిని అవలంబించి చదివిన సత్పలితములు పొందెదరు. చివరకు పరీక్షలు సమీపించినవి అనగా అర్థరాత్రులు కాఫీ, టీలు త్రాగి ఆరోగ్యమును, సత్పలితములకు, దూరమగుచున్నారు.

‘అశ్రయేత మధ్యమా వృత్తి’ మధ్యమార్గమునుసరించుము. దానివలన నీ జీవితము ఆనందమగును’ అని వాక్యము తెల్పుచున్నది.

అహారపుద్ధో సత్పవుద్ధిః

- భగవద్గీత

అహారము శుద్ధముగనున్నచో మనస్సు కూడ శుద్ధముగ నుండునని తెలుపబడుచున్నది. మంచి అహారము తినిన, మంచి భావములు కల్గునని సూక్ష్మముగ గుర్తించవలయును. సత్పదార్థమును ఆహారముగ గైకొనిన సద్భావనలు కలుగును. కొందరు ‘అహారము ఏది తినిన ఏమున్నది బుధ్మి బాగుండవలయునని’ తెల్పుట కలదు. భగవద్గీతయందు (సీవు రాజసికుడవైనచో) రాజసికులకు రాజసాహారము, సాత్యికుడవైనచో సాత్యికాహారము, తామసికులకు తామసాహారము ఇష్టమగును అని తెలుపబడినది. ‘ఇది తినుము, ఇది తినవలదు’ అని భగవద్గీత ఆహార నియమములను తెలుపలేదు. వ్యక్తులు వారి వారి స్వభావములను బట్టి వారివారి ఆహారమును స్వీకరించెదరు అనెడి విషయము (Aptitudes) తెలుపబడినవి. మన ఆహారపు

అలవాటులే మన మనోభిలాపలను నిర్ణయించును. "Tell me your food, I will tell you what you are" సాత్యిక ఆహారము అత్యంత శ్రేష్ఠము, రాజసికాహారము మధ్యమము. తామసికాహారము హీనమైనది అని శ్రీకృష్ణపరమాత్మ తెల్పుచున్నాడు.

పాలు, గోధుమలు, పెసలు, వరి అన్నము యోగహిత కరములు అనగా యోగసాధనకు తోడ్పడెడివనియు, పొచ్చకారము, ఉప్పు, ఘూటు, వాసన, చేదు, కలిగిన ఆహార పదార్థములు యోగవిష్ణు కారకములని యోగశాస్త్రము తెల్పుచున్నవి. భగవద్గీత ఒక యోగశాస్త్రము. 'యోగశాస్త్రే' అని ప్రతి అధ్యాయము చివర తెలుపబడినది.

దేవాలయములయందు, పెసరపప్పు అన్నముతో కూడిన పాంగలి, పెరుగుతో కూడిన దద్యోజనము, పాలు, నెయ్య, పెసరపప్పు, బియ్యములతో చేసిన చక్రపాంగలి మున్నగు ప్రసాదములు దైవమునకు నివేదించి మనము భుజించుచున్నాము.

బైబిలు, ఖురానునందు కూడ కాలిగిట్టలు చీలకుండ ఉండెడి జంతువులు, నెమరువేయని జంతువుల ఆహారము (పంది, గాడిద, వగైరా) తినవలదని నియమింపబడినది.

నిషిధ్ధ పదార్థములు అనగా రాజసిక, తామసిక ఆహారములు గైకొనరాదు. సాత్యిక లక్ష్మణములు పెంపాందించవలయునన్నచో సాత్యికాహారము సాధ కుండ స్వీకరించవలయును.

ఈర్షో మృతం మనః

-అధర్యణ 75-18-2

'ఈర్ష్ణ కలవాని మనస్సు మరణించును' అని అధర్యణ వేదము తెల్పుచున్నది. మనస్సు మరణించును అనగా వృద్ధిచెందక వినాశమగునని వేదవాక్యము. ఈర్ష్ణ

లేక అసూయ మనశ్శాంతిని, మనోవృద్ధిని నశింపజేసి మానవుని అధోగతిపాలు చేయును.

మనస్సు కల్గినవాడు కనుక మానవుడైనాడు. అట్టి ప్రాధాన్యత కల్గిన మనస్సును నశింపజేయు లక్షణమును, వివేకముతోడ సాధకుడు దూరము చేసికొనవలయును. ఈర్ష్య ద్వేషమును రగుల్గొల్పును, ద్వేషాగ్ని అంతరాత్మయందు రగుల్గొని వివేకమును నశింపజేసి దుష్టార్థములను తలపెట్టునటుల చేయును. పురాణములందు కైక, ధృతరాష్ట్రుడు, దుర్యోధనుడు మున్నగు వారు ఈర్ష్యసూయల వలన పొందిన అప్రతిష్టలను గూర్చి మనమెరిగియున్నాము.

ఇతరులకు గల ధన సంపదులు, కీర్తి ప్రతిష్టలు, సుందర రూపము తనకు గాని తనవారికి లేవని కించపడుటచో ఈర్ష్య ప్రారంభమగుచున్నది. అట్టి ఘనత తానుకూడ పొందవలెనని ఆశించుటలో (Healthy vying) తప్పులేదు. అయ్యది ప్రగతిశీలతను కూడ కారణమగును. కాని అయ్యది సాధించలేక వారిని గూర్చిన దుష్పుచారము, వారి ఘనతను కించపరచెడు ప్రయత్నములు ఆత్మహత్య సదృశ్యములగును.

తనకు లేకున్నను ఎదుటి వారియందుగల మంచి గుణములు, సద్వ్యషయముల గుర్తించి మెచ్చుకొనుట వలన ప్రశంసనవలన ఆ లక్షణములు సంపద వ్యక్తికి సంభవించుటకు ఆస్కారము కల్గును. ఇది అభివృద్ధికి లక్షణము. మంచిని ఎచట చూచినను ప్రశంసించుట మంచి లక్షణము. మంచిని మెచ్చుకొనలేక దానియందే మున్నది దీనియందేమున్నది? అనెడి న్యానతాభావము పెంపాందించుకొనుట ఈర్ష్యవలన సంభవించును. చివరకు శత్రువుల యందుగల ఘనతను కూడ ప్రశంసించుట మంచి లక్షణము. రామాయణమున ఆంజనేయుడు, శ్రీరాముడు

కూడ రావణాసురుని బలము తేజస్సును చూచి ప్రశంసించియున్నారు.

దైవము మనకిచ్చిన విశిష్ట లక్షణములను గుర్తెరిగి వానిని వృద్ధి పొందింపజేసి విజయములను పొందవలయును. ఇతరులతోడి పోల్చుకొని తనకు తాను న్యానత భావించుకొనుట వినాశకరహేతువు. తనకు దైవమిచ్చిన దానిని తాను సంపూర్ణముగ వృద్ధి పొందించుకొనుటయే విజయ కారణము.

ఉచ్ఛ్వయస్వ మహాతే సాభాగాయ

-బుగ్గేదం 3-8-2

“గొప్ప సాభాగ్యము కొరకు యత్నింపుము” అని వేదము ఆదేశించుచున్నది. సాభాగ్యము అనగా కేవలము ధనమని భావించరాదు. సాభాగ్యమందలి ఒక భాగము మాత్రమే ధనము. సాభాగ్యము అను పదమునందు కీర్తి, సంపద, వంశగౌరవము, కుటుంబ శ్రేయమ్మ, ఆరోగ్యము, వంశాభివృద్ధి, లోకసేవ మున్నగు శుభలక్షణములన్నియు ఇమిడియున్నవి. ఇచట సామాన్యమైన సాభాగ్యము గాక అత్యన్నతమగు (ఉచ్ఛ్వయస్వ) సాభాగ్యమునకై యత్నింపుమని వేదము హెచ్చరిక చేయుచున్నది.

సామాన్యమగు సాభాగ్యము తోడ సంతృప్తి పొందక ఉన్నత లక్ష్యములను నిర్దేశించుకొని అట్టి లక్ష్యసిద్ధి కొరకు యత్నింపుమని వేదవాక్యము, సాధకుని కర్తవ్య పరాయణని, క్రియా శిలునిగ తీర్చిదిద్దవలెననుడు తీవ్రమైన అభిలాష వేదములందు కన్పడును. ప్రపంచమందలి ఇతరదేశములు కనువిప్పని ఆదికాలమున భారతజాతికి మహాన్నతమైన భావసంపదను వేదములు మనకొసగినవని ఈ వాక్యము వలన మనకు

తెలియుచున్నది.

వంశాభివృద్ధి, దేశాభివృద్ధి, ఆత్మాభివృద్ధి మున్నగు విశేషసంపదాలను పెంపాందించుట, వ్యక్తికి సమాజమునకు ఆవశ్యదాయకము, శ్రేయస్కరము. విద్య, వృత్తి, మానవసేవ, ఆత్మచింతనల యందు మానవ ప్రగతిని కాంక్షించుచు ప్రయత్నములను వృద్ధి పొందవలయునని ఆశయసిద్ధికి, ఘనమగు యత్నము చేయవలయునని వేదము మనకుపదేశించుచున్నది.

ఉన్నత ఆశయములను నిర్దేశించుకొని తత్పులసిద్ధికి ఘనయత్నము చేయుట వ్యక్తికి, సంఘమునకు శ్రేయోదాయకము.

ఉన్నత లక్ష్యములు, ఘనయత్నములున్న చోట, రాగద్వేషాదులు, హిన్హావనలు దుష్టచేష్టలకు తావుండదు. "Aim at the stars you will shoot high" నక్కతములు లక్ష్యముగ చేసికొని నీ ధనుషును ఎక్కుబెట్టినచో నీ శరము బహుదూరము పయనించగలదని సామెత.

‘ఉచ్ఛ్వయస్వ మహాతే సౌభాగాయ’ మహాత్తర సౌభాగ్యసిద్ధికి యత్నింపుమని వేదవాక్యము.

ఉత్తిష్ఠంతు భూతపిశాచాః

- యజుర్వేదమంత్రం

అనుదిన దైవ ప్రార్థనకు ముందుగ ‘ఉత్తిష్ఠంతు భూతపిశాచాః ఏతే భూమిభారకాః ఏతేషా మవరోధేన | బ్రహ్మకర్మసమారభే” అనెడి ప్రార్థన చేయుట ఆచారము. “నేను బ్రహ్మ కార్యమును చేయుచున్నాను. దీనికి అవరోధములు కలుగజేసెడి

భూతపిశాచములు, భూమికి భారములైనట్టివన్నియు తొలగపోవును గాక” అని సాధకుడు ప్రశాంత హృదయంతోడ ప్రార్థించును.

ఈ ప్రార్థనా శ్లోకమునందు ముఖ్యవిషయములు గ్రహింపవలయును. భూమికి భారములైన భూతపిశాచములు, బ్రహ్మకర్మకు అవరోధము లేక అడ్డంకులు ఏర్పరచెడువానిని ఉద్దేశించుట, బ్రహ్మకర్మను ప్రారంభించుచున్నాను అని తెల్పటు మూలవిషయములు.

భూతపిశాచములు అనిన చలన చిత్రములలో మనకు కన్పడెదు భీకర స్వరూపములు కావు. మానసిక, శారీరక వ్యాధులు (ఆది వ్యాధులు) మనము బ్రహ్మకర్మలు, సత్కర్మములు ఆచరించుటకు అవరోధములు కలుగజేయునని గుర్తింపవలయును. కామక్రోధములనెడి అరిషద్వాగ్రములు emotion and passions కూడ మన కర్మనుష్టానమునకు విఫూతములు కల్పించును.

భూతపిశాచములు మన కండ్లకగుపడునట్లుగ, మన శారీరక, మానసిక రోగము కూడ అదృశ్యములై అంతర్గతమైన బాధలను కలుగజేయును. రోగియైనవాడు భూమికి భారమగును. అతని కుటుంబమునకు సంఘమునకు భారమగును.

బ్రహ్మ కర్మ సాధారణముగ ప్రశాంత స్థలమున ప్రశాంత హృదయము తోడ జరుపబడును. అట్టి సత్కర్మ వలన వాతావరణము నందలి కాలుష్యము తొలగి, భూమి భారకములగు అవరోధములెల్ల తొలగిపోవును. పరిమళములతో, సుగంధపుష్పములతో నిండిన పూజాస్థలము నందు వ్యక్తుల హృదయములు పరిపుద్ధత కలిగి పవిత్ర భావములు పాందుటకు అవకాశము కల్పును.

అందువలననే ప్రతి ఇంటియందు ఏదో ఒక విధమగు పూజాస్థలము, దాని

చెంత యజమాని, అతని గృహిణి, కుటుంబ సభ్యులు ఏలు వెంట ఏదో ఒక దైవ ప్రార్థన చేయుటవలన, ఆ ఇంట భూతపిశాచాః ఉత్తిష్ఠంతు దుష్టశక్తులు తొలగి బ్రహ్మ భావనలు ఏర్పడుటకు అవకాశము.

ఉదంతు మాయాంతరాయాశ్చ

బాహ్యాఅలక్ష్మీః

- శ్రీ సూక్తము

ఒమ్మెగ్గేదములోని, పరిశిష్టములోని శ్రీసూక్తములోని మంత్రము. శ్రీలక్ష్మీదేవిని స్తుతించుచూ, ఆదిత్యవర్షై - సూర్యుని వర్షము గల శ్రీ దేవీ మాతా! ‘తపసోధిజాతే’ తపములకు అధిష్టానముగా గల దేవీ ‘వనస్పతిస్తవ వృక్షో ధ బిల్వః’ నీ తపమువలన అధిష్టించి పుట్టిన బిల్వము అనువనస్పతి, తస్పఫలాని - దాని ఫలములు | మారేడు ఫలములు, ‘తపసా’ తపస్సుచేత, మాలోని “మాయాంతరాయశ్చ బాహ్యా అలక్ష్మీః” మాయవలన కలిగిన లోపలి వెలుపలి అవలక్షణములను ‘ఉదంతం’ పోగొట్టును గాక !

శ్రీ లక్ష్మీ ఉపాసనకు ఇచ్చట పవిత్రమగు బిల్వదళము, బిల్వఫలములు అనగా మారేడు పత్రి, దాని కాయలు పేర్కొనబడినవి, తులసీదళములు, బిల్వ దళములు (మారేడు పత్రి) అత్యంత పవిత్రములు, శ్రీకరములని తెలుపబడినవి.

వైద్యరీత్యా మారేడు దళములు, మ్రూను చెక్కు, ఫలములు అతి మూత్రవ్యాధి లేక మధుమేహమునకును, క్రిమి పూర్వకమగు గ్రహిణి (amoebic dysentery) యందును మంచి ఫలలితములొసగునని ఆయుర్వేదశాస్త్రము తెల్పుచున్నది.

ఇచట బాహ్య అభ్యంతరశ్వచి, అనగా బయట లోపల లేదా శారీరక, మానసిక శుభ్రత (Physical, Mental hygiene) తెల్పుబడినది. సంధ్యావందనమున కూడ ఉత్సవంతు భూతపిశాచా' వెఱడలగు శ్లోకములందు బాహ్యభ్యంతరశ్వచి పేర్కొనబడినది.

మారేడు దళములు శివపూజయందును, లక్ష్మీపూజయందును బహుళముగ ఉపయోగించుట విశేషము.

దీనిని శ్రీవిద్యోపాసనయందు బహుళముగ ఉపయోగించుట చూచుచున్నాము. అవలక్షణములైన దారిద్ర్యము, ఈర్ష్య, అసూయ, సోమరితనము, శారీరక, మానసిక రుగ్మతలు ‘బాహ్య అభ్యంతరశ్వచి’ కై ప్రార్థించుట ఉత్తమ పూజావిధానము.

ఉద్యమే నహి సిద్ధ్యంతి

‘ఉద్యమించనిదే (ప్రయత్నించనిదే) కార్యసిద్ధి కానేరదు’ అని వాక్యార్థము. వ్యక్తి కార్యమున్నట్టు, కార్యశీలియైన గాని కార్యసిద్ధి పొందనేరడని తెలుపబడినది. భారతదేశమున భగీరథ ప్రయత్నము గంగను ఆకసమునుండి గొని వచ్చిన ప్రజ్ఞకార్యము చిరస్థాయిగనున్నది. ఆంజనేయుడు సంజీవి పర్వతమును తెచ్చుట ప్రయత్నమున చేసెడి కార్యమునకు మేటి ఉదాహరణముగా నిలిచియున్నది. నిష్ఠియతతో, ఏ నిస్సహాయ స్థితిలో వేదనాత్మక హృదయము కలిగిన, అర్షనునకు భగవద్గీతయందు కర్మయోగ బోధనానర్థి ప్రాందవులందరికీ కర్మలనాచరించుట యందలి ప్రాశస్త్యమును గూర్చి హితబోధ గావింపబడినది.

పురాణగాధలన్నియును ‘ఉద్యమే నహి సిద్ధ్యంతి’ ఉద్యమించనిదే ఏ కార్యము

సాఫల్యము కాదని తెల్పి, ఉద్యమించినవారి మేటి కథలు అనేకములు తెల్పుబడినవి. మార్గండేయుడు చిరంజీవియైనాడు, సావిత్రి కోల్పోయిన భర్తను పొందగల్లింది. ఆంజనేయుడు సముద్రమును ఉల్లంఘించినాడు.

ఆధునిక యుగము చూచిన కొల్లాయి వస్తుము ధరించిన జాతిపిత గాంధీజీ సూర్యుడు అస్తమించని బ్రిటిష్ సామ్రాజ్యమును కూలద్రోసి భారతావనికి విశృంఖలము గావించినాడు. నెల్పన్ మండేలా 26 సంవత్సరాలు దక్కిణాఫ్రికా జాతుల జైశ్వలో ప్రగ్గి, జాతిపితద్వైనాడు. కంటి చూపు లేక, మూగ, చెవుడు కళ్లిన హెలెన్ కెల్లర్ దీక్షతో లోకమాన్యరాలైనది. ‘కృషితో నాస్తి దుర్భిక్షం’ కృషి చేసిన ఎట్టి లోపమునైన అధిగమించవచ్చునని ఉద్యోగింపబడుచున్నది.

లెనిన్‌గ్రాండ్ యుద్ధమునందలి రష్యనుల ఉద్యమశక్తి రెండవ ప్రపంచ యుద్ధము నార్గుండి (second front) యుద్ధము ఐసెన్ హోవరు చేసినది. చర్చికి నాజీ శక్తిని బ్రిటన్ ఎదిరించినట్లు చేయట, మున్సుగు ఫునమైన చారిత్రాత్మక, కృత్యములన్నియు వ్యక్తి ఉద్యమించుటవలననే సంక్రమించియున్నవని గ్రహింపవలయును.

‘క్షుద్రం హృదయదౌర్ఘల్యం, త్వ్యక్తోత్తిష్ఠ పరంతప’ హృదయ దౌర్ఘల్యము నీచమైనది. దానిని త్వ్యజించుము.

‘తెమ్ము’ కార్యాన్యుఖుడవు కమ్ము’ అని భగవధీతయందు పరమాత్మ మనకెల్లరకు ప్రతినిధియైన నరునకు, అర్జునునకు, తెల్పిన విషయము, అత్యంత ప్రధానమైన విషయము.

కరిష్యవచనం తవ

-భగవదీత 18-73

‘నీవు చెప్పినటుల చేయుదును’ అని అర్జునుడు శ్రీకృష్ణ పరమాత్మ భగవదీత 18 అధ్యాయములు గల బోధను విని చివరగ ఈ మాటను తెల్పును. ఈ వాక్యము తోడ శ్రీ కృష్ణార్జున సంవాదము ముగియును.

“మోహము లేక భ్రమ నశించినది. స్వీతి కట్టినది. సంశయము తొలగినది నీవు చెప్పిన చొప్పున నడుచుకొందును” అని అర్జునుడు యోగశాస్త్రమైన భగవదీతకు శ్రీకారము చుట్టును. ‘నా అవయవములు పడిపోవుచున్నది. శరీరము కంపించుచున్నది. గాంఢీవము జారుచున్నది చర్యము దహింపబడుచున్నది. (1-30). నాకెందుకు ఈ యుద్ధము నాకు రాజ్యము వలదు (1-32)’ అని అర్జునుడు ప్రథమోధ్యాయమున తెల్పెడి వాక్యములతో భగవదీత ప్రారంభమయి, గీతాబోధ అంతయు వినిన ‘కరిష్య వచనంతవ’ నీవు చెప్పినటుల చేయుదును అనెడి వాక్యముతోడ ముగింపబడును.

సామాన్యాదైన సాధకునికి కల్గెడి సందేహములన్నియు అర్జునుని నోటినుండి వెల్పుడగా, చేయవలసిన విధికృత్యములను శ్రీకృష్ణ పరమాత్మ తేటతెల్లముగా అనేక విధములుగ అనేక మారులు హితబోధ చేయును. ఉపనిషత్తుల సారాంశమంతయు భగవదీతయందు జొప్పింప బడినది. కర్మయోగమన కార్యశీలతకు ప్రాధాన్యత , భక్తి యోగము, గుణత్రయ విభాగ యోగము మొదలైన అధ్యాయముల ద్వారా, విభూతి యోగమున పరమాత్మ మహాత్తర శక్తులు తెల్పుబడినవి.

‘కరిష్య వచనం తవ’ అనెడి వాక్యము క్రమశిక్షణకు చిహ్నము. ఇయ్యది కార్యాలయము లందును, విద్యాలయములందును ఆచరణయోగ్యమైన పదము.

భగవద్గీత యోగ శాస్త్రము. మన జీవన విధానమునంతటిని తీర్చిదిద్దెడి పవిత్ర గ్రంథము. త్రిమతాచార్యులు దీనికి వ్యాఖ్యలు రచించినారు. తిలక్ మహాశయుడు గీతారహస్య మును మాండలే జైలులో ప్రాసినాడు. గాంధీజీ తన జీవితమున ఇయ్యది ముఖ్య గ్రంథమని తెల్పినాడు. భగత్సింగ్ మున్గు ప్రభృతులు ‘వైనంచిందంతి శస్త్రాణి వైనంద హతిపావకః’ లనెడి శ్లోకములను పరించుచు భారత స్వాతంత్యమునకై ఉరికంబమునెక్కినారు.

భగవద్గీత భారతీయులకెల్లరకు అందుబాటులో మండుటకు ధర్మసంస్థలు ఉద్యమించి కొద్ది మూల్యమున అందరికి లభించునటుల చేయవలయును.

కర్తవ్యం భిషగుత్తమం

-ఆయుర్వేదం

‘భిషక్’ వైద్యనికి, ‘ఉత్తమైన’ ఉత్తమమైన కార్యము, ఈ శ్లోకమును నిర్ణయింపబడినది. శరీరం తనంతట తానే వ్యాధుల బారినుండి రక్కించుకుంటూ, వచ్చిన వ్యాధులను దూరం చేసికొనగలిగిన స్వభావశక్తిని కలిగి ఉంటుంది. ఎటువచ్చి వైద్యని ఉత్తమమైన లక్షణం ఆ స్వభావశక్తికి సహాయపడుటం మాత్రమే. ఇది వైద్యనికి ఉత్తమ లక్షణం అని ప్రాచీన ఆయుర్వేద గ్రంథమందు నిర్వచింపబడినది.

యోగక్షేమే శరీరస్య, స్వభావతః పరికల్పితా

స్వభావస్యతు సాహాయ్యం, కర్తవ్యం భిషగుత్తమం

శరీరమందు ‘స్వభావతః పరికల్పితా’ స్వభావముగ పరికల్పింపబడిన శరీర స్వయం క్షేమ క్రియను, ‘స్వభావస్యతు సాహాయ్యం’. ఆ స్వభావమునకు

సహాయపడుటయే, భిషక్తినకు వైద్యులకు ఉత్తమమైన కర్తవ్యం అని తెలుపబడింది.

శరీరము తనకు తాను రోగముల బారినుండి రక్షించుకొనెడి లక్షణము రక్తమునందలి తెల్లకణముల ద్వారా, ఎండోక్రిన్ గ్రంథుల రసమైన హోర్మోనుల ద్వారా విసర్జనావయముల శక్తుల వలనను, Self defence mechanism కలిగియున్న సాధారణమగు దగ్గర పడిశము మున్నగు వానిని self limiting diseases అంటారు. కొద్దిరోజులు వైరస్ వలన ప్రభావము వలన జ్వరము, గొంతునోప్పి వచ్చి పిమ్మట వానంతటకవియే మాయమగును. గనుక అధిక ఆందోళనమున, అధికముగా మందులు తినుట అనవసరమని తెలియుచున్నది. వైద్యుడు కూడా ఈ self immunity కొరకు దోహదము చేయవలెనని అనాదిగ తెల్పిన సూక్తి ఘనమైనది.

స్త్రీలు ప్రసవించు సమయమున పలుతావులు అనవసరమైన సిజేరియన్ (పెద్ద ఆపరేషన్) చేయుట వైద్య సంఘములందలి విమర్శలలో వినవచ్చుచున్నది.

ఒకసారి ఒక ప్రముఖ వైద్యునితో నేను మాట్లాడుచుండగా ఒక పిల్లవాడు వచ్చి తన తల్లిని గూర్చిన ఆరోగ్య విషయాలు చర్చించుకొని వెళ్ళిపోయాడు. తరువాత డాక్టరుగారు నాతో “ఈ పిల్లవాణ్ణి నేను చంపేసి ఉండేవాణ్ణి” అన్నాడు. ‘నేను ఏమిటి’ అని ఆశ్చర్యంతో అడిగాను తల్లి ఈ పిల్లవానిని ప్రసవించలేక నాడే దిగబొరిపోయి చరమస్థితి (Terminal stages) కి వచ్చింది. ఆ రోజుల్లో సిజేరియన్ లేదు. శిశువును తీసేసి తల్లి ప్రాణం రక్షించాలి. అంతా సిద్ధంచేసి మా గురువుగారు ఎ. లక్ష్మణస్వామి మొదలియార్ గారు “త్వరపడకండి, ప్రకృతియే అంతా చూచుకుంటుంది” అనిన సలహా పాటించాను. రెండు నిముషాల్లో ఈ బిడ్డ జన్మించాడు. వైద్యుడు ఇట్టి ఉత్తమమైన, కుశలమైన పనులు చేయవలయునని ఆదేశింపబడినది.

కస్తావద్వేద తదధ్యుతమ్।

- బుగ్గేదం (1-100)

“ఆ అద్భుతమైన విషయాన్ని ఎవరు తెలిసికొనగలరు ?” ఈ విశ్వమంతయు ఒక అద్భుత సృష్టి. సూర్యచంద్రాదులు, నవగ్రహములు, వాటి నిర్ణిత గతులు, బుతుపవన సంచారము, జంరుమారుతములు, ఘలపుష్పములు, క్రిమికీటక జంతువుల భిన్న రీతులు, హిమగిరులు, నదీనదములు, సముద్ర ఫోష, మలయపవనములు, వినీల ఆకాశం, అన్నిటికన్న మిన్నయైన మానవుని శారీరక నిర్మాణ, అతనియందు ఏర్పరుపబడిన ఘనమైన ఆలోచనా విధానం. పరమాత్మ దివ్యచైతన్య సంభూతమైన మానవ జీవాత్మ - ఇవన్నీ సమ్మేళించిన సృష్టి అత్యద్భుతం.

“ఆ అద్భుతమైన దానిని ఎవరు తెలిసికొనగలరు” అని వేదమున ప్రశ్నింపబడినది.

ఇచ్చట ప్రపంచసృష్టియంతయును చూచి వేదమానవుడు ఆశ్చర్యపడుట (తదధ్యుతం) అద్భుతమని వర్ణించుట ఒక మంచి విషయము. ‘కస్తావద్వేద రు’ (దానిని) ఎవరు తెలిసికొనగలరు ? అని ప్రశ్నించుట మరియుక ఘన విశేషము. సృష్టి రహస్యములు, సృష్టియందుగల విజ్ఞాన విషయములు తెలిసికొని ఆనందించి సృష్టికర్తకు వినిపుమున నమస్కరించవలెనని సూచితమైనది.

భూగోళశాస్త్రము, నక్షత్రశాస్త్రము, జీవశాస్త్రము మున్నగున విజ్ఞానవిషయములను తెలిసికొనుట పవిత్రమైన కార్యము సృష్టికర్తను తెలిసికొనెడి ఒక ప్రయత్నము. సృష్టికర్త యొక్క తావును తెలిసికొనవలెననెడి జిజ్ఞాస వృద్ధి పాందించుకొనుట సద్విషయము.

అద్భుతమైన సృష్టిని చూచి ఆనందించెడి లక్షణమును (Observation of nature) మానవుడు పెంపాందించుకొనవలెను. మనముగాంచెడి సృష్టి మనకు ప్రేమ, ఆశ్చర్య,

ఆనందానుభూతులు కలిగింపవలయును. ఆ విధముగ సృష్టి విశేషములకు మనము సన్మిహాతుల మగుదము, ఏకాత్మత (One with nature) లభింపగలదు. రహింద్రనాథ్ తాగూరు ఉదయము, సాయంత్రము సంధ్యకాల వర్షములను జూచి మైమరచెడివాడని తెలుపబడినది. నికొలస్ రోరిక్ తన రఘ్య దేశము వదలి ఆల్ఫోరాలో స్థిరపడి హిమగిరుల అందమైన సృష్టిని తన చిత్రములందు పొందుపరచినాడు. ఈ అందమైన సృష్టి రహస్యములను అన్యేఖించుట మానవునికి శ్రేష్ఠ కార్యము.

కీర్తి మృద్భిం దదాతుమే

- శ్రీ సూక్తం

‘నాకు కీర్తిని సమృద్ధిగ (శ్రీలక్ష్మీ) ఇచ్చుగాక’ యని వాక్యార్థము. పుణ్యస్థలములు, దేవాలయములందెల్లెడల శ్రీసూక్తము , పురుష సూక్తము పరించుట ఆచారము.

‘కీర్తిని వృద్ధిచేయుగాక’ అని ప్రార్థించుటలో ఒక విశేషమైన ఆకాంక్ష ఇమిడి ఉన్నది. సాధారణముగ భక్తుడు దైవమును ధనధాన్యాదులు, వంశాభివృద్ధి కావలయునని కోరుట సహజము. పెద్దలు ఈ విధముగనే పిన్నలను ఆశీర్వదించెడి ఆచారము కూడ చూచుచున్నాము. కానీ శ్రీమహాలక్ష్మీ కీర్తిని నాయందు వృద్ధిపొందించుమని ప్రార్థించుటలో కీర్తియొక్క ప్రాధాన్యత తెలియవచ్చుచున్నది. శ్రీమహాలక్ష్మీ వరములలో ఇది కూడ ఒకటి అని గ్రహించనగును.

ధనధాన్య సంపదలు, వంశాభివృద్ధి కలిగినను వ్యక్తికి కీర్తి ప్రతిష్టలు లేనిచో అయ్యవి రాణింపనేరవు. గనుక జ్ఞాని కీర్తి ప్రతిష్టలు పెంపాందించెడి సత్యార్థములను మాత్రమే చేయవలెను. చెడు కార్యములు అపకీర్తిని గాని తెచ్చును గనుక వ్యక్తి

చెడ్డపనులు చేయుటకు వెనుకంజవేయవలయును. అపకీర్తి కల్పనను భయము మనమునందుంచుకొని మెలకువతోడి సన్మాన పథగామియై ఉండవలయును.

శ్రీరామచందుడంతటివాడు అపవాదు వినగనే తన ప్రాణప్రదమైన, ఆర్థాంగియైన సీతాదేవిని వనప్రవేశం చేయించినాడు. ఏసుక్రీస్తు, మచ్ఛలేని మనీషి. తన శిష్యులను ప్రజలు తనను గూర్చి ఏమనుకొనుచున్నారని అడిగి తెలుసుకొనెడివాడట. ప్రజావాణి, ప్రజాదరణ ప్రజాభిప్రాయములకు వ్యక్తి తలయొడ్డినచో కీర్తి సమృద్ధిగ కలుగగలదు. సత్యీర్తి శ్రీమహాలక్ష్మీ యొక్క అంశము. అట్టి కీర్తిని వృద్ధి పెంపాందించు కొనవలయును, అపకీర్తి తెచ్చెడి కార్యములకు దూరముగనుండవలయును.

క్లప్ కేశ నఖశృష్టి

“క్లప్పుముగా కేశములు, గోళ్ళు, మీసము, గడ్డము” ఉండవలెనని వాక్యార్థము. వీనిని క్లప్పుముగా అనగా పాట్టిగా కత్తిరించుకొని ఉండవలెనని ఆదేశము. అధ్యయనపరుడు అనగా విజ్ఞానాన్యేషి లేక విద్యార్థి ఎట్టిక్రమవిధానమున తన శరీరాకృతి ఉంచుకొనవలయుననెడి విషయము ఈ వాక్యమందు పాందుపరచబడినది.

గోళ్ళు, వెంట్లుకలు, తరచు తగ్గించుకొనకున్నచో ఆరోగ్య సూత్రములకు భంగము వాటిల్లను గాన ఈ హాచ్చరిక ఆయుర్వేద గ్రంథములందు తెలుపబడినది. విజ్ఞానదీక్షయందు బ్రహ్మాచారి, సర్వము త్యజించిన, తురీయాశ్రమము స్వీకరించిన మహాత్మాగియైన కాషాయాంబధారి కూడ ఈ నియమము పాటించుట మనము చూచుచున్నాము.

శుభశ్వేత వస్త్రధారణ చేసి వెంట్లుకలు, గోళ్ళు క్లప్పుముగా నుంచుకొని దేహధారణను జాగ్రత్తగా చూచుకొనుచు బ్రహ్మాచారి అధ్యయనపరుడగుచున్నాడు. ఈ వాక్యమునందు బాహ్యముగ శుచి శుభతలు పాటించెడి ఆవశ్యకత తెలుపబడిన బాహ్య, అభ్యంతరశ్శుచి (Internal external hygiene) వ్యక్తి అవలంబింపవలెను.

చివరకు మిలటరీ, పోలీసు, వైద్యశాఖలయందు గూడ ఈ నియమమునకు ఎంతయో ప్రాధాన్యత ఒసంగబడినది. నావికుల (Navy hair cut) చూచిన ఈ నియమము ఈ శాఖయందు ఎంత ముఖ్యంగా పాటించబడుచున్నదో తెలియనగును.

శరీరమును, ఆరోగ్యనియమములను తప్పక పాటించవలయును ‘శరీర మాద్యం ఖలు ధర్మసాధనం’ ధర్మసాధనయందు శరీర రక్షణ తొలుత ముఖ్యము అని వాక్యము. శరీరము మాంసము, చీము, నెత్తురు కలిగి అసహ్యమైనదియనెడి మెట్ట వేదాంతము

కొందరు తెల్పుట దురదృష్టకరము.

జీవత్యువలననే పరమాత్మను ఎరుగుటకు ప్రయత్నము చేయుట జరుగును కదా.

కో అరుక్

- చరకసంహిత

“రోగము లేనివాడు ఎవడు ?” అని ఆయుర్వేద శాస్త్రాన్ని మహిమాన్వితం చేసిన చరమహార్షి తన చరకసంహితయందు తొలిగా “కో అరుక్” అని ప్రారంభించినాడు. ‘రుక్’ అనగా రుగ్మత లేక వ్యాధి. ‘అరుక్’ అనగా రుగ్మత లేక రోగములేని వాడు. ‘కో’ అనగా ఎవడు అని అర్థము. ‘రోగము లేని వాడెవడు’ అని తన సంహితను చరకుడు ప్రారంభించెననగా ఈ ప్రశ్నకు ఎంత ప్రాముఖ్యము కలదో ఆలోచింపనగును.

రోగికానివాడు ఎవడును ఈ లోకమున లేడు. మానవ శరీరము ఎత్తిన ప్రతివాడును ఏదో ఒక రోగము, ఏదో ఒక రూపము, ఏదో ఒక పరిణామమున కలిగియుండుని తెలుపబడినది. తల్లి తండ్రుల ద్వారా, క్రిముల ద్వారా వాతావరణము ద్వారా, ఆహార విహారాదుల వలనను వ్యక్తికి అనేకములగు రోగములు కల్పచున్నవి. కొన్ని చిన్ననాటయే బహిర్గతమగును. కొన్ని యుక్తవయస్సునందును, మరి కొన్ని వయస్సుమీరిన తరి బయటపడును. కొన్ని వ్యాధులు అంతర్గతముగను, కొన్ని చర్చవ్యాధులు మున్నగునవి బహిర్గతములుగను ఉండును. కొన్ని వ్యాధులు సహించునవిగను, మరికొన్ని వేదనాత్మకములుగను ఉండుట చూచుచున్నారము.

చివరకు వైద్యులకు కూడ ఏదో ఒక వ్యాధి యుండును. రోగులు బయటకు తెల్పుకొన వలసియుండును. వైద్యులు తమ వ్యాధులకు కొంతవరకు తామే చికిత్స

చేసికొనుచుందురు. అటులనే ఒలింపిక్ ఆటలలోని మేటి ఆటగాళ్ళు కూడ అనేకములగు వ్యాధులకు గురియైనారని తెలియవచ్చుచున్నది.

అందువలన రోగులను చూచి వెక్కిరించుట , అసహ్యంచుకొనుట చేయరాదు. నేను బలశాలిని, రోగరహితుడునని విశ్రవీగరాదు. ఏదో ఒకవాడు ఏదో ఒక రోగము అతనికి సంక్రమించును. గనుక ‘అందరునూ రోగలే’ వ్యాధిగ్రస్తే కళేబరము లేక శరీరము కలవారు శరీరధారులు అందరూ వ్యాధిగ్రస్తులు గనుక వైద్యవిధానము తెలిసికొని అరోగ్యము గూర్చి శ్రద్ధ వహించవలయును.

గంధద్వారాం ధురాధర్మాం

-శ్రీసూక్తం

శ్రీసూక్తములోని మంత్రము. శ్రీసూక్తము బుగ్గేదములో పరిశిష్టశోకములోనిది. శ్రీదేవి, భూతలమున నామ, రూప , పరిణామములతో సృష్టి సంపదగా వ్యక్తమై అంతర్యామియై వైభవములను కలుగజేయుచున్నది. శ్రీసూక్తపరమము భోగ, మోక్షప్రదమైనది. విద్యారణ్యాల వారు దీనిని ఉపాసించి సిద్ధుడై కొండగుహలో ఉండి బంగారము త్రవ్యించి విద్యానగరస్థాపనకై హరిహర బుక్కరాయలకు తోడ్పడినట్లు ప్రతీతి. శంకరభగవత్సాధులకు నిరుపేదయైన ముత్తెదువ శంకరాచార్యులకు ఏమియు ఇవ్వలేక ఉనిరికాయ ఇచ్చినపుడు కనకధారాస్తోత్రము చదివి ఉనిరికాయల ప్రమాణముగల బంగారు గుళికలు తన మహిమ ద్వారా ఇచ్చి ఆమెను శ్రీసూక్తము

నిత్యము పరించుమని హితబోధ చేసియున్నారు.

“గంధద్వారాం ధురాధర్మాం, నిత్యపుష్టాం కరీషిణీము

ఈశ్వరీగ్రం సర్వభూతానాం, తామిహేషప్రాయేశియం”

గంధమే తన ద్వారముగా కల దేనిని అనగా సుగంధమే తన ద్వారముగాగల దేవిని, ధురాదర్మాం తేలికగా సమీపించుటకు వీలుకానిదానిని, నిత్యపుష్టాం నిత్యం పుష్టియైనదానిని, కరిషణీం కిరణములుకల దానిని, సర్వభూతానాం సర్వభూతములకు, ఈశ్వరీగ్రం అధిదేవతయైన , తాశియం ఆశీదేవిని, ఊపహ్వయే - (సమీపించుట) ఆహ్వానించుచున్నాను.

ఈ మంత్రము ఆరాధనలయందు, అగరువత్తుల, ధూపము వెలిగించెడి సమయమున పరించుట ఆచారము. సుగంధము లక్ష్మీదేవికి ద్వారము గనుక సుగంధమున్న తాపున లక్ష్మీ ఉండును. హీనలక్ష్మణ వాతావరణమును దూరము చేయును. గనుకనే దేవాలయమునందు, మసీదులయందును, చివరకు కాథలికుల చర్చిలందును సుగంధవాతావరణం నెలకొల్పుదురు.

శ్రీ వేంకటేశ్వరస్వామి వారి ఊర్ధ్వపుంత్రములు పచ్చకర్మారము, కస్తూరి మొదలగు సుగంధ ద్రవ్యములతో ఆలంకరింతురు. ఆచ్ఛటకు చేరగనే అత్యంత సుఖానుభూతి కల్గట లోక విధితమే. దుర్గంధము, గృహములందు, శరీరములందు , వస్త్రములందు తొలగింపచేసి సుగంధ పరిమళము గల వాతావరణమునందు మానవుడు మనుగడ సాగించవలయును.

“గర్భశయ విశుద్ధికృత్”

-ఆయుర్వేదం : భావప్రకాశం

జీలక్ర మనకందరికీ తెలుసు. అందరమూ వాడునదే. పచారి దుకాణములలో అన్ని చోటుల దొరకిడిదే. ఎంతో సాధారణమైన స్వల్పవస్తువు. సామెత కూడా సింగినాదం జీలక్ర' అనెడి దాని వలన జీలక్ర అతి స్వల్పమైన వస్తువు అని అందరమూ భావించుట తెలిసిన విషయము.

కాని స్వల్ప వస్తువునందు కూడ ఘన విషయము తెలిసికొనుటయే విజ్ఞల లక్షణము. వానపాము హిన్నమగు క్రిమియే, కాని అది వ్యవసాయదారునికి చేయు హితము దొడ్డది. బంగారు పిచ్చుక గూడును నిర్మించుకొనటం, సీలు అనే చూపలు నదీ ప్రవాహానికి అడ్డంగా చిన్న బ్రిట్జీలు కట్టటం, మగ ఆడ పక్కలు ఒకరువెళ్ళగా ఇంకొకరు గూటిలో ఉండి తమ పిల్లలను రక్కించుకొనటం, మొదలగు సృష్టి మనకు తెలిపెడి రహస్యములు, కోకొల్లలు చిన్న తేనెటీగ గొప్ప ఇంజనీరింగు, సంఘుశాస్త్రము (Sociology) తెలిపి నటుల జీవించుట మనకు ఆశ్చర్యకరము కాదా!

అటులనే జీలక్ర అను స్వల్పవస్తువును ప్రాచీనులు ఎంతయో ఘనమగు వస్తువుగ నిర్ణయించియున్నారు. వివాహ సందర్భమున శుభముహర్తమనిన సూత్రధారణ కాదు. వథూవరులు ఒకరి శిరస్సుపై ఒకరు బెల్లము, జీలక్ర కలిపిన ఉండలను పెట్టి తలపై అదుముటయే శుభముహర్తము. అనేక వస్తువులుండగా 'జీలక్రను' మాత్రమే ప్రాచీనులు పెట్టెడి విధానమున, మన జాతికి నిరంతరము ఒకచక్కని పారమును బోధించియున్నారు. జీలక్ర బెల్లము సేవించిన ఆ కుటుంబము వృద్ధియగును. జీలక్ర లక్షణములు (భావ ప్రకాశము నిఘంటురత్నాకరములలో మేధస్సును వృద్ధి పాందించునదిగను, గర్భాశయ విశుద్ధికృత్త గర్భాశయములందలి

వాయువు బల్ల మొదలగు రోగములు హరించునదిగను, నల్లజీలకర్ రసం త్రాగిన నోటి కాస్పర్ పోవునని తెల్పుబడినది. మామూలు జీలకర్, నల్ల జీలకర్, పెద్ద జీలకర్ మూడు రకములు. మూడింటికిని అనేక మంచి లక్ష్మణములున్నవి. మథయాళ దేశములందు భోజనమునకు పూర్వము అందరు గ్లోసెడు జీలకర్ రసము త్రాగుట ఆచారము.

ఆరోగ్యము, ఆనందము, వంశాభివృద్ధి, జాతి శ్రేయస్సు కోసం మన ప్రాచీనులు వాటియందు గల అనేక విధ ములగు ఆరోగ్యరహస్యములను మనకు సూత్రప్రాయముగ అందజేసినారు. వానిని పాటించి శ్రేయస్సు పొందవలయును.

గవాం మధ్యే వసామ్యహామ్

- శ్రీమద్భాగవతము

‘నేను గోవుల మధ్య నివసించుచున్నాను’ అని శ్రీకృష్ణ వరమాత్మ శ్రీమద్భాగవతమునందు తెల్పియున్నాడు. భారతీయ సంస్కృతియందు ఆవ అత్యన్నత స్థానము కల్గియున్నది. గోవకు అత్యంత ప్రాధాన్యము కల్పింపబడినది. ప్రాచీన భారతీయునకు గోవులే ధనసంపదయని మహాభారతమునందలి ఉత్తరగోగ్రహణ ఇతివృత్తము తెలియజెప్పుచున్నది. శ్రీకృష్ణ గోపాలకుడు గోకులమందు వన్నెగాంచినాడు. ఆపుపాలు, వెన్న, పెరుగు, మీగడలు భుజించి తన గోపలీలచే ప్రజలకానందము కల్గించినాడు. మనకెల్లరకు గోక్కీరము, గోదధి (పెరుగు), గోఘృతము (నెఱ్య) పరమపవిత్రములైనవి. ఎంతో సాత్యిక ప్రభావము కల్గినవి. ఆపువెన్న, ఆపుపాలు,

మీగడలు భుజించియే ఆ గోపదేవుడు తన సాత్యికత చేత రాక్షస స్వభావుడైన కంసుని నిర్ణించియున్నాడు.

గోమూత్రము, గోమయము (ఆపేడ) యందు లక్ష్మీ నివసించుచునని శాస్త్రము తెల్పుచున్నది. ఆవు బ్రహ్మసృష్టియైనచో, గేదె విశ్వమిత్ర సృష్టి. ఆవుపాలు సాత్యికము. గేదెపాలు తామసము. లక్ష్మీ ఐదుస్థానములందు నివసించుచునని తెలుపబడినది.

1) పద్మము (తామర పుష్పము) 2) గోపృష్టము (ఆవు వెనుక భాగము) 3) ఏనుగు తల 4) పుణ్యస్త్రీల పాపిట 5) తులసిదశము. అందువలన గోదానము పితృ కార్యములందు చేయుట, గృహాప్రవేశమునకు పూర్వము అచ్చట ఆవును కట్టివుంచి ఆవేడ గోమూత్రములతో ఆ ప్రాంతము పుద్ధి గావించుట గోమూత్రము తోడ పుణ్యావహన గృహములందు చేయుట జరుగుచున్నది.

నరకమునందు ‘వైతరిణి’ నదిని దాటుటకు జీవాత్మకు ఆవుతోక సహాయము చేయునని తెల్పుబడినది. గోసేవ మన ప్రాచీన సంస్కృతాతికి ఆయువుపట్టు. దీని రహస్యమును మనమెల్లరము గ్రహించవలయును. శ్రీకృష్ణ పరమాత్మ గవాం మధ్యే వసామ్యహం ఆపులయందు నేను నివసించుచున్నానని ఆయన చిరునామా (Address) మనకు తెలియజెప్పిన పిదప మనకు ఇంకను ఏమి కావలయును ?

గృహే వసంతునో అతిధిః

- అధర్వణవేదం 10-6-4

‘గృహే’ నీ ఇంటియందు, ‘అతిధిః’ ‘వసంతునో’ నివసించుగాక. నీ ఇంటియందు అతిధి (Guest) నివసించుగాకయను వేదవాక్యము. ఆధునిక సమాజమున

ఎంతయోముఖ్యమైన విషయము. ఇంటికి వచ్చిన అతిధులకు మర్యాద చేయుట అనాదినుండి భారత జాతియందు గల ఒక మంచి లక్షణము. మన దేశమునకు వచ్చిన విదేశీయులుకూ, భారతీయులు అతిధులయేడ చూపెడి అప్పాయత, ఆదరణలు చూచి పలుచోట్ల ప్రశంసించి యున్నారు. దీనికి కారణము. మన జాతియందు “అతిధి దేవోభవ” అతిధి దేవునితో సమానము అనెడి హితబోధ మనకెల్లరకు అనాదిగ అనుశృతముగ పరంపరగా సంక్రమించిన సులక్షణము.

ఇంటికి అతిధు వచ్చుట ఆ ఇంటికి నిజమైన సౌందర్యమని చెప్పువచ్చును. ఎప్పుడును తులుపులు మూసికొని, ఎవరును బంధుమిత్రాదులు సందర్శింపని గృహము ఎంతటి గొప్ప సౌధమైనను, ఆవరణయందెంత అందమైన చెట్లు, చేమలు, పూలమొక్కలు, ఆకర్షణీయమైన శిల్పములు ఉన్నను, శోభించదు. చిన్నదైన గృహమైన, ఇంటి యజమాని, ఇల్లాలు యొక్క సహృదయము వలన తరచు అతిధి అభ్యాగతుల రాకపోకలుండినచో దానియందు జీవకళ ఉట్టిపడును.

ధనవంతునికి మాత్రమే అతిధులకు సత్కారము చేయవలెనన్న విషయము కలదని భావించుట సత్యదూరము. ఒకానొకప్పుడు నిజముగ అతీయత నిర్ధనులయందు కూడ మిన్నగ .

పూర్వము అతిధులు విశ్రాంతి తీసుకొనుటకు ఇంటికి అరుగులు, వరండాలు ఉండడివి. మరి నేడు ఒక గది ఏర్పాటు కూడ అవసరమే. బాహ్యముగ వసతులు కన్నను అతీయతతోడి అతిధులను పలుకరించుట సత్పురుషుల లక్షణము. అట్టివారి గృహములందే అతిధులు నివసింతురు.

‘గృహే’ వసంతునో అతిధిః అనెడి వాక్యము అనుసరించవలయును.

చిత్తబ్రహ్మణ కారకమ్

-ఆదిశంకరాచార్యులు

“శబ్దజాలం మహారణ్యం, చిత్తబ్రహ్మణ కారకం” అనగా (అధికమగు) శబ్దజాల ప్రయోగ మనెడిది ఒక మహారణ్యమువంటిది అయి చిత్తబ్రహ్మణకు త్రోవదీయును అని ఆదిశంకరాచార్యులు శేలవిచ్చియున్నారు.

ఎన్నో వేదాంత గ్రంథములను అధ్యయనము చేసి తాను స్వయముగ అనేక వేదాంత గ్రంథములు రచించిన మహాసీయుడు శంకరాచార్యులవారు. ఈ పౌచ్ఛరిక చేయుట నిజముగ గమనార్థము. అధిక శబ్దజాలమును మహారణ్యముగ బోల్చి, సాధకునకు ఇట్టి స్థితి మహారణ్యమధ్యమందు త్రోవ తెన్ను గాంచలేని ప్రయాణీకునకు చిత్త బ్రహ్మణము కలుగచేయునని వర్ణించుట విశేషము. అధిక శబ్దజాల ప్రయోగము చేయరాదనియు, దానివలన అనేకములగు మతిబ్రహ్మములు కలుగుననియు తెలియ చేయబడినది.

భారతీయ ఆధ్యాత్మిక గ్రంథములందు ముఖ్యముగ ఇటి చిత్తబ్రహ్మణ కారకములైన శబ్దజాల ప్రయోగము కానవచ్చుచున్నది. కొందరు తమ పాండిత్య ప్రకర్షను చూపుటకు ఈ పద్ధతి ననుసరించియున్నారు. సత్యాన్వేషణయందు, సముచిత భావన లేక ఆడంబరత, అహంకారమువలననే ఇట్టి దుర్గతి కల్గుచున్నది. జంరుమారుతమువంటి పదసమాసములు. వ్యాకరణ విశేషములు, మున్నగునవి జొప్పించి గ్రంథము చదువువానికి, ఉపన్యాసము వినువారికి భీతిని గొలుపజేయుట లేదా ఎదుటివారిని తాము అజ్ఞానులమని తలపింపజేయు యత్పుములు, అధ్యముకాని

వేదాంతము (Obseurity) వలన కల్గుచున్నది. ఆధ్యాత్మిక ఉపన్యాసములను విని వచ్చినవారిని అచ్చట స్వామివారు ఏమి చెప్పినారు ?” అని అడిగినచో ఏదో చెప్పినారు అర్థము కాలేదు. కాని గొప్పగా ఉన్నది అనెడి సమాధానము వినుచున్నాము.

నారదబ్రథి సూత్రములు, పాతంజలి యోగ సూత్రములందు పదజాలము చాల తక్కువగ నుండుట (economy of words) చూచుచున్నాము. మనము పలికిన మాట ఎదుటివానికి అర్థమైనపుడు మాత్రమే మన మాటకు ప్రయోజనము కల్గుచున్నది.

చండాలోస్తు సతుద్విజోస్తు గురురిత్యోషా మనీషామ

-ఆదిశంకరాచార్యులు

‘చండాలుడు కానిము్మ. బ్రాహ్మణుడు కానిము్మ’ ఇరువురును నాకు గురుతుల్యాలే అనెడి మహాద్వాక్యము శ్రీ శంకర భగవత్పాదుల నోటనుండి వెడలిన మేటివాక్యము.

ఒకనాడు ఆదిశంకరులు పర్యాటించుచుండగా, ఒక చండాలుడు స్వామివారి దగ్గరకు వచ్చటను చూచి శిష్యులు అతనిని వారించిరి, కాని ఆ చండాలుడు సామాన్యుడు కాడు. చండాలుడెవడు పండితుడెవడు అను ప్రశ్నలను అడిగినాడు. శిష్యులు నివ్వేరబోయినారు. శ్రీ శంకరాచార్యులు వెన్నోంటనే చండాలోస్తు, సతుద్విజోస్తు, గురురిత్యోషా మనిషామము’ “చండాలుడు కానిము్మ, ద్విజుడు కానిము్మ నాకు గురువులే” అని “మనిషాపంచకము” అను శ్లోకములను అచ్చటచ్చటనే తెల్పి సమ్యక్ భావన, మహోళ్లిలమగు ఆధ్యాత్మిక భావనను తెల్పి, భారతజాతి గతికి సరళమార్గమును కల్పించినాడు.

యురదృష్టవశమున కొందరు అహంకారయువతులైన అగ్రవర్ధజులు, ఇతరులను

ఆస్మాశ్యలని తెలుపుచు, తమ ఫునతను నిలువ బెట్టుటకు మన దేశమున అంటరానితనమును నెలకొల్పి మన జాతికి కళంకమును తెచ్చుచున్నారు. భగవద్గీతయందు “శనిచైవశ్వపాకేచ పండితాస్మమ దర్శనః” అని తెలుపబడినది. బ్రాహ్మణుని, ఏనుగును, కుక్కను, కుక్క మాంసమును తినువానిని (నిజమగు) పండితుడు సమభావనతో చూడగలడు (పండితా స్పమదర్శనః)

శ్రీమద్రామానుజాచార్యులవారం కూడ వర్ధభేదములేక ఎల్లర కును తిరుమంతమును దేవాలయ గోపురశిఖరము నుండి సమభావము కలిగి, లోక శ్రేయస్సును ఆకాంక్షించి, చివరకు గురువునాజ్ఞను కూడా ఏరి, ఓం నమోనారాయణాయ అనెడి మహామంతమును విచక్షణాభావము లేక ఉపదేశించి భక్తిభావనను వెదజల్లినాడు. గుణకర్మములను బట్టి వ్యక్తులను నిర్ణయించవలయునుగాని జన్మమును బట్టి నిర్ణయించరాదని

“శూద్రోపి శీలసంపన్మః గుణవాన్ బ్రాహ్మణోభవేత్

బ్రాహ్మణోపి క్రియాహీనాః శూద్రాత్ ప్రత్యవరోభవేత్”

అని శ్రీ మహావిష్ణువు వామనపురాణమున తెలుపుచున్నారు. “శీలసంపూర్ణైన శూద్రుడు బ్రాహ్మణుడేయగుచున్నాడు. బ్రాహ్మణకర్మలు చేయని బ్రాహ్మణుడు శూద్రుడగుచున్నాడు” అని తాత్పర్యము. రామాయణమును వ్రాసిన ఆదికవి వాల్మీకి మహార్షి బోయవంశజుడు (Tribal). భారతము రచించిన వ్యాస మహార్షి బెస్త వనితకు జన్మించినాడు. కౌశికుడు అను బ్రాహ్మణుడు ధర్మవ్యాధుని (Butcher) వద్ద సత్యమును తెలిసికొన్నాడు.

చండాలోస్తు సతుద్విజోస్తు గురురిత్యేషా మనీషామ

-ఆదిశంకరాచార్యులు

‘చండాలుడు కానిము్య, బ్రాహ్మణుడు కానిము్య’ ఇరువురును నాకు గురుతుల్యాలే అనెడి మహాద్వాక్యము శ్రీ శంకర భగవత్పాదుల నోటనుండి వెడలిన మేటివాక్యము.

ఒకనాడు ఆదిశంకరులు పర్యాటించుచుండగా, ఒక చండాలుడు స్వామివారి దగ్గరకు వచ్చటను చూచి శిష్యులు అతనిని వారించిరి, కానీ ఆ చండాలుడు సామాన్యుడు కాడు. చండాలుడెవడు పండితుడెవడు అను ప్రశ్నలను అడిగినాడు. శిష్యులు నివ్వేరబోయినారు. శ్రీ శంకరాచార్యులు వెన్నెంటనే చండాలోస్తు, సతుద్విజోస్తు, గురురిత్యేషా మనీషామము’ “చండాలుడు కానిము్య, ద్విజుడు కానిము్య నాకు గురువులే” అని “మనీషాపంచకము” అను శ్లోకములను అచ్చటచ్చటనే తెలిప సమ్యక్ భావన, మహోళ్యలమగు ఆధ్యాత్మిక భావనను తెలిప, భారతజాతి గతికి సరళమార్గమును కల్పించినాడు.

దురదృష్టవశమున కొందరు అహంకారయువతులైన అగ్రవర్ణజులు, ఇతరులను అస్మిష్యులని తెలుపుచు, తమ ఫునతను నిలువ బెట్టటకు మన దేశమున అంటరానితనమును నెలకొల్పి మన జాతికి కళంకమును తెచ్చుచున్నారు. భగవద్గీతయందు “శనిచైవశ్వపాకేచ పండితాస్మమ దర్శనః” అని తెలుపబడినది. బ్రాహ్మణుని, ఏనుగును, కుక్కను, కుక్క మాంసమును తినువానిని (నిజమగు) పండితుడు సమభావనతో చూడగలడు (పండితా స్నమదర్శనః)

శ్రీమద్రామానుజాచార్యులవారు కూడ వర్ణించే దములేక ఎల్లర కును తిరుమంతమును దేవాలయ గోపురశిఖరము నుండి సమభావము కలిగి, లోక

శేయన్నను ఆకాంక్షించి, చివరకు గురువునాజ్ఞను కూడా ఏం నమోనారాయణాయ అనెడి మహామంత్రమును విచక్షణాభావము లేక ఉపదేశించి భక్తిభావనను వెదజల్లినాడు. గుణకర్మములను బట్టి వ్యక్తులను నిర్ణయించవలయునుగాని జన్మమును బట్టి నిర్ణయించరాదని

“శూదోపి శీలసంపన్మః గుణావాన్ బ్రాహ్మణోభవేత్
బ్రాహ్మణోపి క్రియాహీనాః శూద్రాత్ ప్రత్యవరోభవేత్”

అని శ్రీ మహావిష్ణువు వామనపురాణమున తెలుపుచున్నారు. “శీలసంపూర్ణైన శూద్రుడు బ్రాహ్మణుడేయగుచున్నాడు. బ్రాహ్మణకర్మలు చేయని బ్రాహ్మణుడు శూద్రుడగుచున్నాడు” అని తాత్పర్యము. రామాయణమును ప్రాసిన ఆదికవి వాల్మీకి మహర్షి బోయవంశజుడు (Tribal). భారతము రచించిన వ్యాస మహర్షి బెస్త వనితకు జన్మించినాడు. కౌశికుడు అను బ్రాహ్మణుడు ధర్మవ్యాధుని (Butcher) వద్ద సత్యమును తెలిసికొన్నాడు.

జయత్యతి బలోరామో

- సుందరకాండ 42 - 33

హనుమంతుడు వెదకి వెదకి సీతాదేవిని అశోకవనమున గాంచి, ముద్రికనిచ్చి చూడామణిని గైకొని, తానెరిగినవి సీతాసాధ్యకి తెల్పి. ఆమె తెల్పినవి తాను గ్రహించి పునర్చుఖుడోతాడు. కాని సరియైన దూత చేయవలసిన కార్యము శత్రుశక్తిని తెలిసికొని స్వామికి నివేదించుటయని భావించి దశాననుని, అతని మంత్రివర్గమును, సేనాబలమును ఎదుర్కొని రావణుని మనస్సు, బలమును తెలిసికొనినగాని లంకనుండి వెదలకూడదని నిశ్చయించి (41-6) అశోకవన ధ్వంసమునకు సీతాదేవియున్న

వృక్షమును, గోప్యముగ నున్న శింశపావృక్షమును మాత్రము వదలి మిగిలిన వృక్షములన్నిటిని ధ్వంసమును చేయును. రావణునకీ విషయము దెలిసి మిక్కిలి వేగము గల ఎనుబడివేలమంది కింకర రాక్షసులను ఇనుప గుదియలతో పంపును.

వాయుపుత్రుడగు హనుమంతుడు తన దేహమును పెంచి భుజములు తట్టి పెద్ద ధ్వని చేసెను. ఆ భుజస్యాలన ధ్వనిని విని భయపడి పక్షులు ఆకసమునుండి నేలపైబడినవి. అంత హనుమంతుడు ఈ విధముగ గట్టిగా అరచెను.

“జయత్యతి బలోరామో । లక్ష్మణశ్చ మహాబలః

రాజాజయతి సుగ్రీవో । రాఘవేణాభి పాలితః” (42-33)

“మహాబలుడగు (అతిబలో) రామునకు జయము. మహాబలిశాలియగు లక్ష్మణునకు జయము । రామునిచే పాలింపబడు రాజైన సుగ్రీవునికి జయము” తదుపరి శ్లోకము “దాసోహంకోసలేంద్రస్య రామస్యాక్షిష్టకర్మణః” అని ప్రారంభమగును.

‘జయత్యతి బలోరామో’ అనిన శ్లోకముతోడ ఆంజనేయుడు రాక్షసరాజైన రావణసంహార కార్యక్రమమునకు నాంది పల్గెను. ఈ శ్లోకము పరించిన కార్యాన్ధికలుగుననియు, ఇది తారకమంత్రముతో సమమనియు బీజాక్షరముల సంపుటియనియు ప్రతీతి గనుక దీనిని కంఠస్థము గావించి మనమున స్వరించుట మంచిది.

సుందరకాండ పారాయణ రోజుకు కనీసము ఒక పేజియైన చదివి అర్థము తెలిసికొనుట వలన మనసులోని చింతలు తొలగి పరితాపాపశమనము కల్గును. తలచిన కార్యములు నెరవేరును. ఆటంకములు తొలగును. జీవిక సుఖప్రదమగును. గనుక సుందరకాండ తాత్పర్యసహితముగల గ్రంథము మన పూజాస్ఫులమున ఉంచి

దినమునకొక పూట శ్రద్ధ తోడ చదివి విషయములను మనన చేసినచో కష్టములు తొలగి హృదయశాంతి లభించును. మానవునకింత కన్న కావలసినదేమి కలదు ?

జీవంతు శరదాం శతం

-ఆశీర్వచన మంత్రవాక్యము

‘మారేండ్లు జీవించెదరు గాక’ అనెడు ఆశీర్వాదము భారత సంస్కృతి తోడ పెనవేసికొని యున్నది. ‘దీర్ఘాయుష్మాన్భవ’ అనెడి ఆశీస్ను సదాచారమై ఒప్పుచున్నది. నూరేండ్ల జీవనము లేదా సహాప్త శరద్రాతులు అనగా వేయి పూర్తిములు లేక 83 ఏళ్లు దాటి జీవించుట ఫునమైన జీవిత విశేషముగ వర్ణింపబడినది. ఆధునిక జీవనశాస్త్రము నందు కూడా దీర్ఘాయువులు గల దేశమును ఫునముగ పేర్కొనబడి వారి దీర్ఘాయువునకు (Longevity) గల రహస్యములను అన్వేషించుట జరుగుచున్నది.

వ్యక్తి నిరోగియైం, యోగియైం, మలమూత్రాస్వదములు వాసనారహితమూ, వంశాభివృద్ధిగ, సకల సంపదలతో, ఎల్లప్పుడు ఆనందముతో (సదామర్మీ) జీవించినచో, వ్యక్తి జీవితము సంపూర్ణమని మనమెల్లరము భావింపవచ్చును.

సంధ్యావందనమున ‘జీవేమశరదశ్శతం’ (నూరేండ్లు జీవించుము). ‘నందామశరదశ్శతం’ (ఆనందముగ నూరేండ్లు బ్రతుకుము). ‘మోదామశరదశ్శతం’ (మోదము ఇతరులకు కలిగించుచూ నూరేండ్లు నివసింపుము). ‘అజీతాశ్వమశదశ్శతం’ (అజేయుడవై (పరులకు బానిస కాకుండగ) వ్యసనములకు లోనుగాక) నూరేండ్లు జీవించుము’ అనెడి ఉత్కృష్టభావన మన భారతజాతికి వేదముల ద్వారా పూర్వులు అందించియున్నారు.

‘కాలేవర్షతుపర్జన్యః’ సకాలమునకు వర్షములుపడుగాక (Timely Mansoon) దానివలన ‘పృథివీ సస్యశాలినీ’, భూమి సస్యశాయమలమగు గాక, ‘దేశోయం క్షోభరహితో’ దేశము, క్షోభములు, అల్లకల్లోలములు లేకుండ ఊండుగాక, బ్రాహ్మణాస్పంతు నిర్భయాః’ బ్రహ్మ విద్యాపరులు, సత్యాన్వేషకులు అయిన బ్రాహ్మణులు (కర్మలను బట్టి గాని, జన్మమును బట్టి బ్రాహ్మణుడు కానేరడని శాప్తము) నిర్భయులుగా (Free Thinkers, Freedom of expression) ఊండెదరు ఆక. ‘అపుత్రః పుత్రిణాస్పంతు’, పుత్రులు లేనివారు బిడ్డలను బడయుదురు గాక, “పుత్రిణాస్పంతు పౌత్రిణః” పుత్రులకల వారికి మనుమలు మనుమరాండ్రు కల్పుదురు గాక. ‘అదనాస్పధనాస్పంతు’ నిర్భనులు ధనములు బడసేదరుగాక. ‘జీవంతు శరదాం శతం’ నూరేండ్రు జీవించెదరుగాక. ఇంతకన్న ఆనందకరమైన విషయమేమియున్నది ?

జ్యోతిః వృణీత

-బుగ్గేదము 3-39-7

ఎల్లప్పుడును “జ్యోతినే వరింపుము” అని వేదవాక్యము. భారతీయసంస్కృతి యందు తేజోపాసనకు ప్రముఖస్థానము కనపడును. సూర్యోపాసన, హోమము మున్గువాని ద్వారా ‘జ్యోతిని వరించుట’ చూచెదము. ఊదయము లేచినంతనే సూర్యనికి నమస్కరించుట. పాటక జనమునందు కూడ చూచుచున్నాము. సూర్యనారాయణునికి నమస్కరించుట, గాయత్రి ఊపాసన మున్గు తేజోపాసన విధానములు మనకు ప్రాచీనములైనవి. సముద్రములు, నదులు, కాలువలు, చెరువులయందు మొలబంటి నీటిలో నిలబడి సూర్యనికి అర్ఘ్యమొసగుట మన

ఆచారము. రాత్రులందు దీపము పెట్టి ‘దీపంజ్యోతి పరబ్రహ్మ’ యని నమస్కరించుట మన సంప్రదాయము. చివరకు బస్సులలో త్రైవరు లైటు వేసినచో ప్రయాణీకులు కారులోని లైటునకు నమస్కరించుట కొందరు చేయుదురు. శుభాషభక్తార్థములందు దీపారాధన చేయుట మనకెల్లరకు ఆచారము.

జ్యోతిస్వరూపుడైన సూర్యుని ‘అసావాదిత్యో బ్రహ్మ’ ఈ కనపడెడు సూర్యుడే దైవము’ అని వేదము తెల్పుచున్నది. సూర్యపాసన సూర్యుని ఆహారమైన నారికేళము ముఖ్యమని గ్రహించి ఒక జర్గును శాస్త్రజ్ఞుడు ఎంగెల్హార్డ్ అనునతడు నారికేళము ముఖ్యమని గ్రహించి ఒక జర్గును శాస్త్రజ్ఞుడు ఎంగెల్హార్డ్ (Engelharadt) అనునతడు నారికేళము వృద్ధిపాందని తన జర్గున్ దేశము విడనాడి కొరిబియన్ దీపములకు చేరి కొబ్బరి తిని జీవించి 'Care free life' అను గ్రంథము రచించినాడు. దానియందు భారతీయులు సూర్యునికి నమస్కరించుట యొక్క ఫునఫైన విషయమును ప్రస్తుతించినాడు.

‘జ్యోతిని వరింపుము’ అను పొచ్చరికయందు సత్కార్యములు చేయుమని కూడ ఆరంభము. జీవితము జ్యోతిర్గ్రయంము కావలయునని సాధ కుఠు వాంచించవలయును. అంధకారమును దూరము చేసి తేజస్వును , నలుగడల ప్రసరింపచేయుట ఉత్తమపురుషుని లక్షణము.

తదేవ యుక్తం బైషణ్యమ్

చరకసంహితయందు “ఏది ఆరోగ్యమునిచ్చునో అదే మందు”, ‘తదేవ యుక్తం’ ఏది (శరీరమునకు యుక్తమగునో సరిపడునో (ఆరోగ్యమునిచ్చునో) అదియే బైషణ్యం

మందు. బోషధమనగా ఏది అను ప్రశ్నకు చక్కని సమాధానము నిర్వచనము. బహు సూక్ష్మ రూపమున ఆయుర్వేద గ్రంథమున చరకుడు ఇచ్చియున్నాడు. బాగుగ పరిశీలించిన ఎవరికి ఏది సరిపడునో వానికి అదియే సరియైన మందుగ భావించవలయును. సృష్టియందు మానవశరీరములు బహు విధములుగ సృజించబడినవి. ఒకరికి ఒకటి ఇష్టము, శరీరమునకు సరిపడును. వేరొకనికి అయ్యది భిన్నముగా నుండును. గనుక వ్యక్తిభేదమును బట్టి బోషధము ఏర్పరచుకొనవలయునని చరక మహార్థి తెల్పియున్నాడు.

అధునిక యుగమందు కూడ ఒకరికి పెన్సిలిన్ సరిపడును. వేరొకనికి అయ్యది Allergy కలుగజేసి ప్రాణాంతకమగుచున్నది. ఒకరి రక్తము RH Negative ఇంకొకరిది RH Positive గ నుండవచ్చును. ఒకే రకముగు వ్యాధికి వైద్యుడు ఒక్కొక్కసారి ఒకే వైద్య విధానమున ఒక్కొక్క మాదిరి బోషధము ఇవ్వవలసియుండును. తాను తీసికొనిన బోషధము తన శరీరమునకు సహాయకారిగా యున్నదా లేదా అను విషయము వ్యక్తి కూడ పరిశీలనాపూర్వకముగ గమనించు చుండవలయును.

వైద్య విధానములు కూడ ఎన్నెన్నో రకములుగనున్నవి. అల్లోపతి, ఆయుర్వేదము, హోమియోపతి, ప్రకృతి వైద్యము వివిధములగు మొదలగు అనేక రకములగు వైద్యవిధానములున్నవి. ఒకేవ్యక్తికి, ఒకే వ్యాధియందుగల వివిధ దశలలో వివిధములైన వైద్య విధానములు అవసరమును బట్టి ఏర్పాటు చేసికొనవలసి వచ్చట సహజము. అట్టియెడల ఏ బోషధము తనకు ఆసమయమునకు ఏ మందు యుక్తముగానున్నదో అట్టి బోషధమునే తీసికొనుటయుక్తము. తనకు యుక్తము కలుగజేసినదే సరియైన మందు అని గ్రహించుట వివేకము. ఇతరులు పెద్దగా ప్రశంసించిననూ, మందును

గూర్చి పత్రికాప్రకటనలు ఘనముగా నున్నను, ‘సరిపడిన మందు’ ను మాత్రమే గ్రహించుట మంచి విషయము.

తస్యవాచకః ప్రణవః - పాతజ్ఞల యోగసూత్రం

- తజ్ఞప స్తదర్థ భావనం

‘ఓంకారమే (ప్రణవమే) శబ్దము. దానిని అర్థభావనతో జపించవలెను’ అని పతంజలి మహార్షి యోగసూత్రములందు తెల్పుచున్నాడు. భారతీయ సంస్కృతి ఓంకారముతో ముడిపడినది. అన్ని మంత్రములకు ముందు ఓంకారముండును. ఇందు అ-ఉ-మ శబ్దముల కూడికయున్నది. విశ్వశక్తి యంతయు బాగుగ గ్రహించిన ‘ఓం’ అను శబ్దమునందు ఇమిడియున్నది. సర్వచేతన కారణము ‘ఓం’ శబ్దము. ప్రణవోపాసన మహాత్తరమైనది. ‘సాహారం’ మంత్రమునందు ఓంకారమున్నది.

‘ఓంకారః సర్వమంత్రాణాముత్తమః పరికీర్తితః’ ఓంకారము సమస్త మంత్రములలో ఉత్తమోత్తమమైనది.

‘ఓ మిత్యేకాక్షరం బ్రహ్మ’ ఓం అను అక్షరమే బ్రహ్మ.

“సక్షదుచ్ఛరిత మాత్ర ఊర్ధ్వమున్నామయతీ త్వోంకారః”

ఒక్కమారు ఉచ్ఛరించిన ఊర్ధ్వగతిని లభింపచేయునది ‘ఓం’ కారమనబడును.

వైఖిలులో First there was a word, the word is God అని మొట్టమొదటి వాక్యము. మొదటనున్న పదమే దైవము అని తెల్పుబడినది అదియే “ఓం” కారము అని భారతీయ సంస్కృతి తెల్పుచున్నది.

భగవద్గీతయందు ‘ప్రణవః సర్వవేదేషు’ అని 7వ అధ్యాయమునందు ప్రణవము

అన్నిటియందును సారభూతమైయున్నదని తెలుపబడినది.

దీనిని కేవలము నామమాత్రముగ జపించక ‘తజ్జపస్తదర్ భావనం’ అర్థముతో కలిపి జపించవలెనని పొచ్చరింపబడియున్నది. త్యాగరాజు “తెలిసి రామచింతన చేయవే మనసా” యని గానము చేసినారు.

‘ఓం’ శబ్దమునకింత ప్రాధాన్యము ప్రాచీన భారతీయ సంస్కృతి ఒసంగుటయందు విశేషమును గ్రహించవలెను. ఉచ్ఛవిసనిశ్చాసల మానవుని చైతన్యము ఓంకారమున చూడగలము చివరకు కారు, రైలు, విమానములు నడుచుచున్నప్పుడు ఫాన్లు, టెలిఫోన్లు పనిచేయునప్పుడు కూడ ఓంకార శబ్దము చైతన్యకారకమని మనము గ్రహింపవచ్చును. శంఖనాదము ఘంటానాదమందు, సప్తస్వరములైన సంగీతములైన సంగీతమందు ఓంకారమున్నది.

తస్మాద్భుషణశృతః శాస్త్రమ్

చికిత్సకుడు లేదా వైద్యుడు ‘బహుశృతః’ అనేక శాస్త్రములు చదివియుండ వలయును. “తస్మాద్భుషణశృతః శాస్త్రం, విజనీయ చికిత్సకః” అనగా చికిత్సకుడు (బేకే శాస్త్రము గాక) బహుశృతుడై అనగా శాస్త్రములను చదివియుండవలయును.

మానవ శరీర నిర్మాణము సృష్టియందు అత్యంత ఆశ్చర్యకరమగు విషయమని తెలిసికొనవలయును. కంటిరెప్పలనుండి, నాడీప్రసరణవరకు అద్భుత చైతన్యరూపమున మానవశరీరము నిర్మింపబడినది. అట్టి అత్యద్భుత పరికరము ఒకానోకప్పుడు సరిగ పనిచేయక, మూలపడినప్పుడు, వైద్యుడు, ముందుకు వచ్చి తన విజ్ఞానము, సేవాభావమున, రోగికి స్వస్థత చేకూర్చుచున్నాడు.

అట్టి ఘనమగు సేవాకార్యక్రమమును చేపట్టిన వైద్యుడు అనేక శాస్త్రములు

చదివిన వ్యక్తిగ ఉండవలయునని చరక మహార్షి తెల్పుచున్నాడు. ఆధునిక వైద్యవిధానమున కూడ, అనాటమీ, ఫిజియాలజీ, పాథాలజీ, మెటీరియా మెడికా, సర్జరీ మొదలగు వివిధ శాస్త్రములందు వైద్యుడు నిష్టాతుడు కావలయును. ఏనాడో చదివిన శాస్త్రములు గాక క్రొత్త విషయములు (Updated knowledge) తెలిసికొనుటకై అనేక నూత్న గ్రంథములు చదువుట చర్చావేదికలకు హాజరగుట వలన నూత్న విషయముల పరిజ్ఞానము పొందవలయును.

అటులనే ఒక వైద్య విధానమందు జ్ఞానము కలిగిన వైద్యుడు, ఇతర వైద్యవిధాన విషయములందలి విశేషములను తెలిసికొనుట కూడ మంచి విషయము. అటులనే మానసిక శాస్త్రము, జ్యోతిష్యము, మొదలైన అనేక విషయముల (Relative knowledge) జ్ఞానము చికిత్స కుని నైమణ్యతను పెంచును. ఒకే ఒక శాస్త్రమఖ్యసించినచో తాబట్టిన కుండెటికి మూడేకాళ్ళు అనెడి ఛాందస వైద్య విధానము రోగులకు స్వస్థత చేకూర్చుటయందెంత మాత్రము సహాయకారిగా ఉండనేరదు.

గనుక వైద్యుడు బహుశాస్త్ర కోవిదుడుగ ఉండవలెనని తెలియజెప్పబడినది.

త్యాగే నైకే అమృతత్వ మనాశః

-యజుర్వేదం - నారాయణం

“కేవలం త్యాగము వలననే వ్యక్తి అమృతమానపుడు లేక అమృతతుల్యుడగు చున్నాడు” అని ఉపనిషద్వాక్యము. మానవర్థినికి కావలసిన అనేక లక్షణములు ముఖ్యమైనవి తెలుపబడిననూ చివరకు త్యాగము వ్యక్తిని అమరుని చేయుననెడి ఘనమైన భావన ఈ వాక్యము తెల్పుచున్నది.

వ్యక్తి ‘నేను’ ‘నా యొక్క’ అనెడి భావములను అధికముగ పెంపాందించికొనినచో, అహంకారము, లోభిత్యలీము, మున్నగు లక్షణములను పొందుచున్నది. స్వసుఖములను తగ్గించుకొని, లేదా పరిత్యజించి పరుల సుఖము కొరకు యత్నించు సాధకుడు అమర లక్షణములను పొందును.

స్వాతంత్య ఉద్యమమున జైశ్వలో ముగ్గి అసువులు బాసిన వీరులు అండమాన్ సెల్యులర్ జైలులో అణగద్రోక్కబడిన, ఉరికంబములకెక్కిన దేశభక్తులెల్లరు అమరత్వమును పొందిన వీరులే. అంధరాష్ట్ర సిద్ధికై అమరణ నిరాహారదీక్ష సల్పిన పాట్టి శ్రీరాములు అమరవీరుడైనాడు. మన పూర్వచరిత్ర పరికించినచో పృథ్వీరాజ్, రాణాప్రతాప్ సింగ్, తానాజీ, రుహాన్నిరాణి మున్నగు త్యాగమూర్తులు చరితార్థులు.

మహాభక్తులగు మీరా, నానక్, తులసీదాస్, రామదాస్, రామకృష్ణ పరమహంస, ప్రాందవ బోధకై సర్వసుఖములను త్యజించిన మహార్షి దయానంద సరస్వతి, గౌరాంగుడు, త్యాగరాజు, పోతన, అన్నమాచార్యుడు, రామానందతీర్థ, వివేకానంద, శివానంద, పూజ్య హెర్షేవార్, పూజ్య గోల్వత్కర్, స్వామి చిన్నయానంద, మథయాఱ స్వామి మున్నగు మహాత్యాగులెల్లరు మనశీకు ప్రాతఃస్నిరణీయులు.

‘నేను’, ‘నాది’ అనెడి స్వల్పబావనను త్యజించి ‘లోకోస్మస్తాస్మినోభవంతు’ అనెడి లోకక్షాణమునకై, విశ్వశ్రేయస్సునకై స్వసుఖములను త్యజించిన వారెల్లరూ అమరత్వ సిద్ధిని పొందినవారే. త్యాగశిలతకు ప్రాందవ సంస్కృతి అతన్యీంత ప్రాధాన్యతనిచ్చట ఈ వాక్యము మనకు తెల్పుచున్నది.

అందువలననే తురీయాశ్రమము లేక సన్యాసము స్వీకరించిన వారెల్లరూ శిరోధార్యలు.

తుప్పః పుప్పః శుభేక్షణః

-విష్ణుసహస్రనామం.

శ్రీ మహావిష్ణువు యెఱక్క శుభలక్షణములు విష్ణు సహస్రనామములో ప్రస్తుతించబడినవి. విష్ణు సహస్రనామము ప్రతి వైష్ణవ దేవాలయమునందును, సత్కర్మల గృహములయందును గానము చేయబడుచున్నది. విష్ణు సహస్రనామం భీష్మదు ధర్మరాజునకు ఉపదేశించిన మహాత్ముప్పాప్మైన పాతము. ఇది చదివిన గాని, వినిన గాని ‘విముక్తదుఃఖాః’ దుఃఖములన్నిటినుండిని విముక్తులగుదురని తెలుపబడినది.

శ్రీమహావిష్ణువు ‘తుప్ప’ పుప్పః శుభేక్షణః’ అను సులక్షణములు కలవాడు. పుష్టి, తుప్పి, శుభమైన దృష్టి కలవాడు పరమాత్మయని ఉగ్రడింపబడినది. సంతుప్పి, పుష్టి, శుభకరమైన నేత్రములు, దృష్టి కలవాడు, కమలనయనుడు, పరమాత్మయందలి శుభలక్షణములను పేర్కొని ప్రస్తుతించుటలో భక్తునికి, అవినాభావ సంబంధము వలన, భక్తుడు భగవంతుడు ఒకడనెడు మహాన్నత సిద్ధాంతము వలనను, శుభలక్షణములను పరమాత్మయందు వీక్షించి, ప్రస్తుతించేడి భక్తునికి కూడ, ఈ శుభలక్షణములు లభించుచున్నవి. భక్తుడు, పరమాత్మ తోడ, ఏకాత్ముడగు చున్నాడు.

సంతుప్పి, పుష్టి, శుభకర వీక్షణము కలవారిని చూచిన హృదయానందము కల్పను. సంతుప్పి పుష్టిని (బలమును) ఇచ్చును. పుష్టి, ఆనందకరమై, చక్కని నేత్రములు

వీక్షణములను ఒసంగును.

విష్ణుసహస్ర నామము, కేవలం ఏదో వేయిసార్లు దేపుని మారు పేర్లు పరించుటయనెడి భావము తోడ కాకుండ శ్రీ మహావిష్ణువుయొక్క శబలక్షణ సంపద వేయిసార్లు, వేనకు వేలసార్లు, గానము చేయుట వలన భక్తుని హృదయమునందు, గానము చేయబడిన శబలక్షణములు పాదు చేసికొనును, అనెడి శబ భావనతో గానము చేయవలయిను. “సంకీర్తనారాయణ శబ్దమాత్రం విముక్తదుఃఖాస్నాఫినోభవంతు”.

‘దురితాని పరాశువ’

-బుగ్గేదం 1-40-9

“చెడ్డవానిని దూరముగనుంచుము” అని వాక్యాధము. దుష్టునికి దూరముగా ఉండవలెననెడి సామాన్యమైన నీతివాక్యము బుగ్గేదమున చోటుచేసుకొన దనినచో దుష్టజనులకు దూరముగనుండవలెననెడి పోచ్చరికకు ఎంత ప్రాముఖ్యతమున్నదో గ్రహించవలెను. కాకులతో చేరిన కోఱులకు దెబ్బ తగిలిన విషయము తెలిసిన కథయే కదా. మంచి వాతావరణమున పెరిగినవారికి మంచి సంస్కృతి, చెడు వాతావరణమున జీవించినవారికి చెడ్డ ప్రవర్తన కలుగుననుట ఎల్లారెరిగిన విషయమే. "Tell me your friends, I'll tell you what you are". నీ స్నేహితులు ఎవరో తెల్పినచో నీవెట్టివాడవోనేను తెల్పగలను అనెడి సూక్తి ఆంగ్గమున కలదు.

చెడ్డవారి సాంగత్యమువలననే నేటి సమాజము మద్యపానము, మత్తు పదార్థముల సేవన (Drug Addiction) వ్యాఖ్యానము, జూదము మున్నగునవి వ్యక్తికి

అలవడుచున్నవి గనుక దుష్ట స్వభావము గలవారికి దూరముగనుండుము అని హాచ్చరిక వేదమున తెలుపబడినది.

తల్లిదండ్రులు, కాన్యోంటులు, పబ్లిక్ పార్శవాలు, కాలేజీలు, యూనివర్సిటీలు తమ పిల్లల కొరకై ఎంపిక చేసికొను సమయమున అచ్చటి వాతావరణము (Environment) మంచిదైవ విద్యాసంస్థను మాత్రమే ఎన్నకొనుచున్నారు.

దురభ్యసములు, దుస్సాంగత్యము వలన కలుగుచున్నవి. అందువలన చెడ్డవారికి దూరముగనుండి సత్సాంగత్యము పొందుట వ్యక్తి శ్రేయస్సునకు మూలము అని తెలియవచ్చుచున్నది. ‘శంకరభగత్వాదులు’ ‘సత్సాంగత్యే’ అను శ్లోకమున సత్సాంగత్యము వలన సర్వశ్రేయస్సులు బడయవచ్చునని తెల్పుచున్నారు.

దుష్టస్వభావులకు దూరముగనుండి, సజ్జన సాంగత్యము చేయుట సర్వదా శ్రేయస్సురము.

దైవం సమాజ రూపేణ

దైవము మనకు సమాజరూపములో కన్పించునని వాక్యార్థము. సమాజాన్ని దైవ స్వరూపముగా చూడవలయునని ఈ వాక్యము ద్వారా మన ప్రాచీనుల ఉన్నతాశయము తెలుపుచున్నది. వ్యక్తి స్వార్థపరుడు గాక సమాజ సంక్లేషమునకు పాటుబడవలయునని హాచ్చరించబడుచున్నది. లోక కళ్యాణము, సమాజ కళ్యాణము తదితర ఆశయముల కన్న మిన్నయని బుజువగుచున్నది. ‘బహుజనహితాయ, బహుజనసుఖాయ’ అను బుషివాక్యమెంతయో ఘనమైనది. ప్రజల సంక్లేషమే రాజులకు ముఖ్యశమయముగ నుండెడిది. ‘లోకాస్మిమస్తా స్సుభినోభవంతు’ అని

లోకమంతయు సుఖముగనుండుగాక యనెడిది భారతీయ సంస్కృతికి ముఖ్యమగు భావన. ప్రజారంజకముగ పరిపాలించుటయే ప్రభువుల ధర్మము.

శ్రీరామచంద్రుడు తన సమాజములో తన ప్రతిబింబాన్ని చూచెడివాడు. సమాజానికి శ్రీరామునికి గల అవినాభావసంబంధం మనకు రామాయణంలో కన్నిస్తుంది. గర్భవతియగు తన భార్యను కూడ సమాజక్షేమంకొరకు దూరము చేసికొనిన ఆదర్శ ప్రజాపాలకుడు ఆ శ్రీరాముడే. బ్రాహ్మణునికి ‘పురోహితుడు’ అను పర్యాయపదమున్నది. అనగా పురము యొక్క హితమును కోరువాడు పురోహితుడు.

సమాజానికి వ్యక్తి ఎంతయో బుఱపడి ఉంటాడు.. ఉపాధ్యాయుడు ఆహారాన్ని పండించే రైతు, పాలు, పెరుగు అందించేవారు. మలినాన్ని తొలగించి శుభ్రమైన వస్త్రాన్ని ఇచ్చేవారు. చేనేత కార్పుకులు, చెప్పులు చేయువాడు, పాకీవారు, మంగలి, కుమ్మరి, కమ్మరి, వ్యాపారస్థుడు, మొదలైన వారందరు సమాజంలో వ్యక్తి సుఖజీవనానికి తోడ్పడెడు వారే. వీరిలో ఎవరు లేకున్నను సమాజాభివృద్ధి కుంటుపడుతుంది. వీరి సేవలలో దైవాన్నిచూచేవాడు నిజమైన ఆదర్శవ్యక్తి. దేవాలయాలలోనే, ఆ విగ్రహాలలోనే దైవం కలడని భావించి సమాజంలోని వ్యక్తులను హీనంగా భావించేవారు నిజమైన దేవుని చూడజాలరు. కుమ్మరి పని చేసే భక్తునికి దైవం తాను వచ్చానని తెల్పితే ప్రక్కనున్న ఇటుకరాయి తోసి తాను పనిలోనున్నాను అచట ఉండమని తెల్పగా పాండురంగడు ఆ భక్తుడు విసిరిన రాయిపైన వెలసినాడని తెలియజెప్పడమైనది. ప్రజావాణియే దైవవాణి Vox populi Vox dei అని లాటిన్ సూక్తి. ప్రజాసంక్లేషములోనే దైవాన్ని దర్శించగలము.

ధియో యోనః ప్రచోదయాత్

-యజుర్వేద మంత్రం

“మా బుద్ధులను వికసింప జేసెడి”, శ్రేష్ఠమైన (వరేణ్యం) భాగవ తేజము (భర్తోదేవస్య)నకు నమస్కరిస్తున్నాను. (ధీమహి) గాయత్రిమంత్రము వేదపరమైన, అనాది సిద్ధమైన, ఆర్థసంప్రదాయమైన సూర్యపాసన. మూడు పాదములు కలది 1. తత్పవితుర్వర్యరేణ్యం 2. భర్తోదేవస్యధీమహి 3. ధియోయోనఃప్రచోదయాత్. ‘ఓం భూర్భువస్మివః’ అను ముల్లోకములు వ్యాహ్యాతులుగ తెల్పుబడును. ఇందు ‘నః’ అనగా మాయొక్క, (బహువచనము ధియః - బుద్ధులను, ప్రచోదయాత్ - వికసింపజేసెడి, దేవస్య - దివ్యరూపానైన, సవిత - సవితాదేవుడు (సూర్యుడు), వరేణ్యం - శ్రేష్ఠమైనన, తత్ - ఆ భాగవ దేవుని తేజమును, ధీమహి - ధ్యానించుచున్నారము.

సులభముగ చూచిన “మాకు మంచి బుద్ధులను, సత్క్ర్మరణ కలిగించెడి శ్రేష్ఠమైన సూర్యతేజమునకు నమస్కరులు”. బీజాక్షరముల గల ఈ పరమశ్రేష్ఠమగు మంత్రము సూర్యపాసన యని గ్రహించవలెను. జపకర్త సూర్యని తేజోకిరణము తనకు సంప్రాప్తము కావలెనని నతశిరస్కరణగుచున్నాడు. “అసావాదితోయై బ్రహ్మ” మని తెల్పుబడినది ఆసా (ఈ కన్సెడు Thisvery) ఈ సూర్యుడే బ్రహ్మ అని అర్థము.

ఇచట ‘నః’ మా యొక్క బుద్ధులను వికసింపజేయవలనన్నట్టి బహువచనము ముఖ్యము. గాయత్రిజపమువలన సాధకుడు ఒక్కడే గాక, వారి కుటుంబము, సమాజము, దేశము, విశ్వము కూడ తేజోసంపన్నము అగుట విశేషమైన విషయము.

అట్టి గాయత్రి జపము వలన కేవలము సాధకుడొక్కడే గాక సమాజమంతయు (సాధకుని మంత్రశక్తిని బట్టి) తేజోవంతమగుట విశేషము. ‘అట్టి సూర్యని వర్ధస్సును ధ్యానించుచున్నారము’ అనెడి ప్రార్థన పరమోత్సమైషమైనది.

న అశ్లీలం కీర్తయేత్

- యజుర్వేదం - స్వాధ్యాయబ్రాహ్మణం

“అశ్లీలములనెన్నడును పలుకరాదని” వాక్యార్థము. అశ్లీలవాక్యములు అనగా చెడు పల్చులు. మనము పలికెడు మాటలన్నియు ఎంతయు నిగ్రహముతో కూడియుండవలయును. దూషణములు, అసభ్యకరము అగు బూతుమాటలు, వ్యుభావనలు, ఎప్పుడును చెడును సూచించెడి మాటలను మాట్లాడరాదని ఆదేశింపబడుచున్నది. ఎదుటి వ్యక్తులను నిందించి, వారి శిలమును వికృతము గావించెడి వాక్యముల వలన. ఎదుటివారి కన్న మాటలాడువానికి, వాని హృదయ పారిశుద్ధతకు భంగము వాటిల్లి అతనికి ఆత్మస్తుతి, పరనింద అనెడి ఒక జీవిత విధానము, హీనకరమైనది, (Role model) ఏర్పడుచున్నది. ఇయ్యది ఒకప్పుడు కొన్ని కుటుంబములకు పెక్కు విఫూతములు కూడ కల్పించుట (Gossip effects) చూచుచున్నాము. సమాజశ్రేయస్సు దాని ఆరోగ్యము (social health) కూడ మనకెల్లరకు ముఖ్యమే.

కీడు రాబోవునేమో యని శంకించి ఇతరులతో పల్చుట కూడ చేయరాదు. దీనివలన మనము దీర్ఘసూత్రీ ఎప్పుడునూ ఎడతెగక చెడ్డ తలంపులను భావించుట ఆనర్థదాయక మగుచున్నది. ఇట్టివరిని (Pessimists) అందురు. శుభంభవతు నీకు శుభములు చూకూరుగాక యని ఎదుటివానికి హితకరమగు వాక్యము పల్చుట

మనకును, ఎదుటివ్యక్తికిని శుభమును చూకూర్చును.

‘న ఆళ్లేలం కీర్తయేతే’ అనెడి వాక్యముల వలన మన పలుకులు ఎప్పుడూ శుభ్రమైనవిగ ఉండవలయును. విద్యాసంఘలయందు విద్యార్థులు, రాజకీయ సాంఘికరంగమందలి వ్యక్తులు ఆళ్లేలములు తొందరపాటువలన మాట్లాడిన అట్టి వ్యక్తి గౌరవము కుంటుపడుచుండుట మనమెల్లరము చూచుచున్నాము. దీనిని వారించుమని భగవద్గీతయందు వాక్తపస్స వాక్షుతో కూడిన తపస్స అని, మన మాటలు ఉద్రేకరహితముగును, సత్యమైనవి ప్రియహితములైనవిగ అనుద్వేగకరం వాక్యం సత్యం ప్రియ హితంచయత్ శ్రీకృష్ణ పరమాత్మ తెల్పియున్నాడు. సత్యం బ్రూయత్ ప్రియం బ్రూయత్ సత్యమైనది, ప్రియమైనదిగ నీవు పలుకవలయును.

నప్రమదితవ్యం

-శిక్షాపల్లి : తైతిరీయాణ్యకం 7-9-11

గురుకులవాసము శ్రద్ధ తోడి, నియమబద్ధముగ పూర్తి చేసి, విజ్ఞానము సేకరించి గురువునుండి శేలవుదీసికొని, శిష్యుడు గృహోన్మఖుడుగ వెళ్లి సమయమున గురువు శిష్యునకు చివరిసారిగ తెల్పుడి బోధనను తెలిసికొనిన వారికి ఒడలు జలదరించగలదు. ఇయ్యది స్నాతకోపన్యాసము వంటిది (convocation Address) ఈ హితబోధయందు (Farewell Address) గురువు శిష్యునిపై గల పుత్రవాత్సల్యము, శిష్యవాత్సల్యము, కట్టలు తెంచుకొనిన సెలయేరువలె ప్రవహించును. అహ ! అనాటి గురుశిష్య సంప్రదాయము ఎంతటి ఘనమైనది అని మనకు ఆశ్చర్యమును కలుగజేయును. అనాటి గురుశిష్యుల నమైక్యతను నేటి విద్యాలయములందు చూచెడి

సంబంధమునకు ఎంతటి భేదము !

శిష్యులను చివరి దినమున గురువు ప్రేమతో చేరచిలిచి భావిజీవితమునకు కావలసిన ముఖ్యమైన సూచనలనిచ్చును. “తల్లితండ్రులు, గురువులను దైవసమానులుగ గౌరవించండి. సత్యము పల్చుము. ధర్మము ఆచరించుము. విజ్ఞాన సముప్రార్జనకై చేసేడి “స్వాధ్యాయము” (On going education) నకు నప్రమదితవ్యం ప్రమాదము లేక ఆటంకమును రానీయకుము అని హాచ్చరించును.

నూత్న విషయపరిజ్ఞానమును పొందుచూ నిత్య విద్యార్థివికమ్ము స్వాధ్యాయన ప్రమధితవ్యం మధ్యలో ఆటంకములు రానీయకుము అనెడి ఉద్వోధ అధ్యయనము లేక నిరంతర పరిశోధన (study) ను ముఖ్యమైన విషయముగ గురువు శిష్యునకు తెల్పుచున్నాడు.

అటుపిమ్మట ప్రజాతంతుం మావ్యవచ్చేచ్చాః అని హితోపదేశము చేయుము. ప్రజలు అనెడి తీగెను త్రైంపవలదు, గృహస్థుడై వంశాభివృద్ధి గాంచుము అని బోధించును. భారతీయ సంస్కృతాత్మి అవిచ్ఛినముగ నుండుటకు మహిమాన్వితముగ పెంపాందింప చేయుటకు కావలసిన సూచనలన్నిటిని తన బిడ్డ వంటి శిష్యునకు ఈ సమయమున తెల్పును.

రాజకుమారులు మొదలు అనేకమంది శిష్యులు గురువు తోడి జీవించెడివారు. చివరకు కులగోత్రము తెలియదని నేనెవరికి జన్మించితినో నాకు తెలియదని సత్యము తెలిపిన జాబాలి అనెడి బాలుని సత్యకాముడు అనెడి నూత్ననామకరణము గావించి శిష్యులలో చేర్చి విద్యగరపిన నాటి గురువులకు శిరసాభివందనములు.

నమోస్తు రామాయ సలక్కుణాయ

సీతాదేవిని ఆంజనేయుడు లంకలో అన్వేషించిన ప్రక్రియను వాల్మీకి మహర్షి ఎంతో పరిశీలనగా, శ్రద్ధతో, హృద్యముగా వర్ణిస్తాడు, పోగొట్టుకొనబడిన సీతాన్వేషణ, దాదాపు సాధకుడు తాను మరచిపోయిన, తాను పోగొట్టుకొనబడిన ప్రశస్తమగు నిజ ఆత్మ స్వరూపమును, స్వస్వరూపమును, ఆత్మదర్శనమును పొందుటకై సల్పేడు అన్వేషణ, ప్రక్రియలతో పోల్చువచ్చును.

లంక అంతయు వెదకివేసారి, తాను సీతాసాధ్విని చూడలేక రిక్తహస్కుణులతో వెనుకకు మరలినచో వానరులందరు, అంగదుడు, సుగ్రీవుడు మొదలుగా గలవారందరు ఆత్మత్వాగము చేయగలరనియు రామలక్ష్మణులు కొసల్యాసుమిత్రులకు ఈ వార్త తెలిసినచో వారికి హాని కలుగగలదనియు భావించి, హానుమంతుడంతటి మహా తేజోశాలి, శక్తిసంపన్నునకు, అంధకార బంధురమగు నిరాశ కల్గి, ఆత్మత్వాగముకై ప్రాయోపవేశమును చేయబూనును. వాల్మీకి మహర్షి ఇచ్చట మానవవైజమగు, నిరాశ, నిస్పృహ బాధల ప్రభావమును వెల్లడింపచేసి, వెనువెంటనే అనిర్వేదశ్రీయోమూలం విచారము లేకుండుటయే శ్రేయస్సునకు మూలమని హానుమంతుడు ఇట్లు తలంచి కార్యాన్వృత్తుడగును. అశోకవనమును చూడలేదని భావించి సీతామహాదేవి తప్పక ఈ చక్కని వనమున ఉండగలదని భావించి ఘనమైన, బీజాక్షర సంయుతమైన, పరితాపాపశమనమైన ప్రార్థన చేయును.

“నమోస్తు రామాయ సలక్ష్మణాయ, దేవ్యైచ తస్యై జనకాత్మజాయై,
నమోస్తు రుద్రేంద్రియ మానిలేభ్యై, నమోస్తుచంద్రార్గ్రమరుద్గణే భ్యః ”

లక్ష్మణితో గూడిన రామునకు నమస్కారము. జనకాత్మజయగు సీతాదేవికి నమస్కారము, రుద్రునకు, ఇంద్రునకు, యమునకు, చంద్రునకు, సూర్యునకు

వాయుదేవునకు మొదలగు వారికి అందరకు నమస్కారము అని ప్రార్థించును. పిదప సుగ్రీవునకు నమస్కరించును.

ఎవరికైనను ఆందోళన, పరితాపము, శ్రమ, భాధ కల్గినపుడు ఈ శ్లోకమును ముమ్మారు పరించిన, ఆంజనేయుడు ఈ ప్రార్థన అనంతరము సీతాదేవిని ఎట్లు చూడగల్లేనో అటుల సమస్య పరిష్కరము కల్గునని ప్రతీతి, శ్లోకము పరించుటకు కష్టముగనున్నను అందలి అక్షరములందు ఏదో మహాత్తర శక్తిని వాల్మీకి మహర్షి జొప్పించినాడని గమనించనగును.

www.mohanpublications.com

మోహన్ పీట్లకెప్పన్లులాం లభించు
పృష్ఠకముల పట్టిక
(Book List)

ఆధ్యాత్మిక, జ్యోతిష, వాస్తు, ఆయుర్వేద, మంత్రశాస్త్రాలు
అనేక విషయాలు తెలుసుకోండి...

ఫ్సెనబుక్ మోహన్ పీట్లకెప్పన్ పేజ్ లైక్ చేయండి.

Like us to follow:

MOHAN PUBLICATIONS

Rajamahendravaram

అజంతా హాట్ల్ లదుట, కొటగుష్టం, రాజమహేంద్రవరం - 533101.

WWW.MOHANPUBLICATIONS.COM

మాహద్ద లభించు గ్రంథములు

1. ప్రతకథలు - పూజలు

1. శ్రీ వినాయక ప్రతం	వెల రూ.10-00
2. శ్రీ విఘ్నశ్యర్పుభూజా-పుణ్యపూషావాచనం	30-00
3. శ్రీ విఘ్నశ్యర్పుభూజ (కాణిపాకక్షేత్రమహాపుత్రపుత్రంతో)	10-00
4. సంకష్టహరచతుర్థి శ్రీమహాగణపతి ప్రతం	30-00
5. వరలక్ష్మీ ప్రతం	10-00
6. కేదారేశ్వర ప్రతం	10-00
7. త్రినాథ ప్రతం(కలర్)	10-00
8. త్రినాథప్రతం(సాదా)	5-00
9. క్షీరాం ప్రతం	12-00
10. మంగళ గౌరీప్రతం	10-00
11. వైభవలక్ష్మీ ప్రతం ఛాటో యంత్రంతో	25-00
12. శ్రీలక్ష్మీ కుబేర ప్రతం (ఛాటో యంత్రంతో)	25-00
13. కనకమహాలక్ష్మీ ప్రతం (కామేశ్వరిపాటతో)	25-00
14. సంతోషమాతా ప్రతం	25-00
15. ఏడు శనివారాల ప్రతం	25-00
16. సత్యనారాయణప్రతం	25-00
17. శ్రీ సువర్ధులాహానుమదీక్ష	30-00
18. శివధీక్ష	10-00
19. కాత్యాయనీ ప్రతం	20-00
20. సౌభాగ్య గౌరీప్రతం	20-00
21. తిరుప్పావై (ధనుర్ధాసప్రతం)	36-00
22. శ్రీల ప్రతకథలు	36-00
23. శ్రీలప్రతకథలుస్వాలాక్షరి (నేదునూలిగంగాధరరాపుగాలి)	54-00
24. పెళ్ళి పాటలు - శ్రీలపాటలు (కామేశ్వరిపాటతో)	36-00
25. సర్వదేవతా పూజావిధానం	25-00
26. ఆరుప్రతాలు	30-00
27. రాహుకాలంలోదుర్గాదేవీపూజా	10-00

28.	తులసి నిత్యపూజ, తులసీఉపయోగాలు	10-00
29.	శ్రీ చక్ర రహస్య విజ్ఞానమ్	36-00
30.	శ్రీచక్ర పూజావిధానం(పెద్దబి)	36-00
31.	లక్ష్మీ - గౌరీ నిత్యపూజ	10-00
32.	శ్రీ సరస్వతీ నిత్యపూజ	10-00
33.	శ్రీ దుర్గానిత్యపూజ	10-00
34.	కాలబైరవ నిత్యపూజ	10-00
35.	శివపూజ	10-00
36.	శీరభద్ర పూజ	10-00
37.	ఆంజనేయ నిత్యపూజ	10-00
38.	నాగేంద్ర స్వామి పూజ	10-00
39.	సుబ్రహ్మణ్య నిత్యపూజ	10-00
40.	రామదేవుని కథ	10-00
41.	శివదేవుని కథ	10-00
42.	లక్ష్మీసురసింహపూజ	10-00
43.	వేంకటేశ్వరపూజ	10-00
44.	బ్రహ్మంగాలి నిత్యపూజ	10-00
45.	సూర్య నిత్యపూజ	10-00
46.	సవగ్రహ నిత్యపూజ	10-00
47.	రుక్మిణీ కల్యాణం	25-00
48.	ఉమామహేశ్వర ప్రతం	36-00
49.	శ్రీ కామేశ్వరీ ప్రతం	36-00
50.	16 సోమవారముల ప్రతము	25-00
51.	పార్వతీకల్యాణం	25-00
52.	సహస్రకమలవల్తి ప్రతము	25-00
53.	పంచముఖ ఆంజనేయ పూజావిధానము	36-00
54.	అష్టవాగపూజ	36-00
55.	పూజలు ఎందుకుచేయాలి ?	36-00
56.	ఏ దేవునికి ఏపుష్టాలతో పూజించాలి?	36-00
57.	ఏ దేవునికి ఏపుసాదం మైవేద్యం పెట్టాలి?	36-00
58.	ఏదేవునికి ఏవిధముగాఢిపొరాధనచేయాలి?	36-00
59.	ఏదేవునికి ఎష్టి పుద్ధరిణిలుచేయాలి ?	36-00
60.	హనుమద్ ప్రతం	36-00
61.	పంచాయతన పూజ	63-00
62.	28 ప్రతములు	120-00

63. కలశపూజలు (ఒబ్కేసాలి)	150-00
64. కలశపూజలు (విడివిడిగా) (ప్రింటులో)
65. శ్రీంకార మహాయజ్ఞం (ప్రింటులో)
66. గోమాత	40-00

2. స్తోత్రాలు-సుప్రభాతములు సహస్రనామములు

1. శ్రీ లలితా విష్ణు సహస్రనామస్తోత్రాలు	45-00
పురాణపండ రాధాకృష్ణముల్లాగాలి సంకలనం	
2. లలితావిష్ణు సహస్రనామస్తోత్రములు (పొందీ) ..	50-00
3. లలితావిష్ణు సహస్రనామస్తోత్రములు (ఇంగ్లీషు) ..	50-00
4. స్వాలాక్ష్మిలలితావిష్ణుసహస్రనామస్తోత్రములు(పత్రికపైబెచ్)	99-00
5. లలితావిష్ణు (కేస్ బైండ్) 1/8 డెమ్మి	63-00
6. స్వాలాక్ష్మి లలితావిష్ణు (క్రౌన్స్ స్టేజ్) కేస్ బైండ్	108-00
7. సర్వదేవతా స్తోత్రమంజలి	120-00
8. సకలదేవతా అప్సోత్తరశతనామావళిః (63)	24-00
9. విష్ణుసహస్రనామస్తోత్రమ్ (క్రౌన్)	25-00
10. లలితా సహస్రనామ స్తోత్రమ్ (క్రౌన్)	36-00
11. లలితా సహస్రనామములు	24-00
12. లక్ష్మీ సహస్రనామములు	24-00
13. దుర్గా సహస్రనామములు	24-00
14. ఆంజనేయ సహస్రనామములు	24-00
15. శివ సహస్రనామములు	24-00
16. విష్ణు సహస్రనామములు	24-00
17. గణపతి సహస్రనామములు	24-00
18. సుబ్రహ్మణ్య సహస్రనామములు	24-00
19. గాయత్రి సహస్రనామములు	24-00
20. లలితావిష్ణు సహస్రనామస్తోత్రాలు	24-00
21. శ్రీరామా సహస్రనామములు	24-00
22. సరస్వతి సహస్రనామములు	24-00
23. సూర్యసహస్రనామములు & ఆచిత్యహృదయం	24-00
24. శ్రీవేంకటేశ్వరసహస్రనామములు	24-00
25. మణిభీషపవర్ణన (పెర్ఫుమేషన్)	24-00
26. సంద్యాపందనం	24-00
27. మంత్రపుష్టమ్
28. త్రిభావా హనుమాన్చాలీసా	15-00
29. హనుమాన్ చాలీసా	10-00

30. మణిచ్ఛివవ్వర్ణన (పాకెట్)	10-00
31. ఆరు చాలీసాలు	10-00
32. శివారాధన (రేపన్టోత్తాలు)	10-00
33. వేంకటేశ్వర సుప్రభాతం (పాకెట్)	10-00
34. ఆరుదండకాలు	5-00
35. వేంకటేశ్వర గోవిందనామములు	5-00
36. అష్టలక్ష్మీ స్తోత్రమ్ కనకధారాస్తోత్రమ్	10-00
37. దేవీఖడ్డమాలాస్తోత్రమ్ (మహిషాసురమర్గస్తోత్రంతో)	10-00
38. సుందరకాండ (పాకెట్)	10-00
39. భగవద్గీత మూలం	27-00
40. రామరక్షాస్తోత్రమ్	15-00
41. స్తోత్ర రత్నావళి	36-00
42. పురాణపండ లలితా-విష్ణు సహస్రనామస్తోత్రమ్(మినీ)	10-00
43. పురాణపండ లలితాసహస్రనామస్తోత్రమ్(మినీ)	10-00
44. పురాణపండ విష్ణు సహస్రనామస్తోత్రమ్	10-00
45. పురాణపండ ఆబిత్య హృదయం	10-00
46. మంత్రపుష్టం (మినీ)	10-00
47. శివానందలహరి-సౌందర్యలహరి	36-00
48. కుజడోపం	10-00
49. కాలసర్ప దోషం	10-00
50. మీ అప్పులు తీరాలా?	10-00
51. దృష్టిదోషాలు నివారణ	10-00
52. పంచసూక్తములు	10-00
53. సంధ్యాపందనం	10-00
54. రుద్రనమకమ్-చమకమ్	10-00
55. గాయతీమంత్రాలు	10-00
56. హాయగ్రీవ స్తోత్రమాల	10-00
57. దక్షిణామూర్తి స్తోత్రమాల	10-00
58. ద్వాదశ జ్యోతిలీంగాలు - పంచారామాలతో	10-00
59. శ్రీసూక్తం పురుష సూక్తం	10-00
60. నవగుష్టోత్రమాల	36-00
61. మహాన్యాసమ్	36-00
62. సుందరకాండ గానామృతం	36-00
63. గోమాతపుంజావిధానము	10-00
64. ఆనందసిద్ధి - 1 శ్రీదేవి స్తోత్రమాల	108-00

65. ఆనందసిద్ధి - 2 ఏ సమస్యకు ఏ స్తోత్రమ్ పారాయణచేయాలి	108-00
66. ఆనందసిద్ధి-3 మానసదేవీ స్తోత్రమాల	108-00
67. శ్రీ కాలబైరవ రక్షా కవచమ్	63-00
68. అర్చన	40-00
69. నిత్యదేవతార్థన	40-00
70. సర్వదేవతా స్తోత్ర నిధి	99-00
71. శ్రీచక్త నవవరణార్థన	63-00
72. చండి సప్తశతి పారాయణ క్రమం	99-00
73. శ్రీదేవి స్తోత్ర రత్నావళి 32 దేవి స్తోత్రాలకు తాత్పర్యంతో	99-00
74. వనదుర్గ మంత్రానుష్ఠాన క్రమమ్	63-00
75. శ్రీ కాలబైరవ ప్రతము	63-00

3. శ్రీ సాయి దత్త గ్రంథములు

1. శ్రీ సాయిబాబా సచ్ఛాలిత్త	120-00
2. సంపూర్ణ శ్రీ గురు చలిత్త	120-00
3. శ్రీ సాయిఆరాధన-పిల్లివైభవం	120-00
4. శ్రీ సాయిబాబా జీవిత చలిత్త (క్రాన్)	63-00
5. శ్రీ గురుచలిత్త (క్రాన్)	63-00
6. నవనాథ చలిత్త	99-00
7. శ్రీసాయిచలిత్త (బైండు) ప్రయాణపుపారాయణగ్రంథం	63-00
8. శ్రీగురుచలిత్త (బైండు) ప్రయాణపుపారాయణగ్రంథం	63-00
9. సత్యదత్తప్రతం దత్తాత్రేయపూజాకల్పం, సహస్రంతో	30-00
10. అనఘాదేవీ ప్రతం	30-00
11. భక్తుల ప్రశ్నలకు బాబా జవాబులు	30-00
12. శ్రీ సాయిపూజాకల్పం (సహస్రంతో)	25-00
13. శ్రీ సాయిభజనమాల	20-00
14. శ్రీ సాయి భజన్స్	20-00
15. శ్రీ సాయిభక్తి గీతాలు	20-00
16. శిలిడిపోరతులు (భూపంతో)	20-00
17. "శ్రీసాయి"కోటీ	27-00
18. "శ్రీసాయిరామ"కోటీ	20-00
19. శ్రీ సాయినాథ స్తోత్రమంజలి	10-00
20. శ్రీ సాయివేయినామాలు	8-00
21. శ్రీ సాయి హోరతులు (పాకెట్)	15-00
22. శ్రీ సాయి స్తువనమంజలి	10-00
23. హింది శ్రీ సాయి హోరతులు	15-00

24. శని సింగణాపూర్ క్రీతమాహాత్మ్యం	63-00
25. ఇంద్రీమ శ్రీ సాయివోరతులు	15-00
26. పిలిడి దర్శనం-శ్రీసాయి వైభవం	99-00
27. సాయిసత్యవ్రతం	30-00
28. సాయి అనుగ్రహమ్	120-00
29. నవగురువారాల ప్రతకల్పము	15-00
30. శ్రీదత్తలీలామృతము	99-00
31. హృదయంలో సాయి	15-00
32. శ్రీపిలిడిసాయి లీలామృతం(శ్రీసచ్ఛరిత)	120-00
33. గజాననమహారాజ్ చలిత్	99-00

4. జ్యోతిషాలు

1. 'కాలచక్రం' గంటలపంచాంగం (గౌర్ణేయ)	72-00
2. గ్రహభూమి పంచాంగము (గౌర్ణేయ)	108.00
3. ఆనందసిధ్మి పంచాంగం (ఎ.వి.శాస్త్రి)	63.00
4. ములుగు వారి రాశిఫలితాలు (12రాశులువారికి)	50.00
5. ములుగు వారి రాశిఫలితాలు విడివిడిగాబకొక్కుటి	12.00
6. కాలచక్రంజ్యోతిషప్క్యాలండర్	25.00
7. గ్రహబలం క్యాలండర్ (శ్రీనివాసగౌర్ణేయ-భక్తిచివి)	25.00
8. శుభమస్తు (ప్రిడపల్ట్) క్యాలండర్	25.00
9. సాదా క్యాలండర్	5.00
10. పాకెట్ క్యాలండర్	15.00
11. తాజకసీలకంలీయమ్	100-00
12. కేరళ జ్యోతిష రహస్యాలు	180-00
13. జ్యోతిష బ్రహ్మ రహస్యాలు	180-00
14. మానసాగరి జాతకపద్ధతి	180-00
15. వరాహమిహిర జాతకపద్ధతి	180-00
16. వధూవర వివాహమైత్రిద్వాదశకూటములు	99-00
17. సింపుర్ రెమిడీస్	180-00
18. శంఖ హోరప్రకాశిక	250-00
19. పూర్వ పరాశరి	100-00
20. పరాశర జ్యోతిషవిజ్ఞాన సర్వస్వం	200-00
21. ప్రశ్న సింధు	99-00
22. నక్షత్ర విశేష ఫలితాలు	63-00
23. సూర్యసిద్ధాంతపంచాంగగణితంచేయడంఏలా?	180-00
24. దృక్షిద్ధాంతపంచాంగగణితం చేయడంఏలా?	180-00

25. ఆయుర్ ద్యాయ నిర్ణయం	63-00
26. జాతక గణిత ప్రవేశిక	63-00
27. జ్యోతిషమర్యాబోధని	63-00
28. జ్యోతిష ప్రశ్నాత్మరమాల	63-00
29. ముహూర్తం నిర్ణయించడంఎలా?	63-00
30. జాతక మకరండం	63-00
31. జ్యోతిష సరస్వతి	63-00
32. మీజనసకాల విశేషాలు	63-00
33. ముహూర్త విజ్ఞాన భాస్కరం	63-00
34. జ్యోతిష స్వయంబోధని	63-00
35. శభముహూర్త శిరోమణి	63-00
36. నక్షత్ర ఫలమంజలి	36-00
37. పంచాంగం చూసే విధానం	36-00
38. సర్వార్థ జ్యోతిషం	36-00
39. ప్రాథమిక జ్యోతిషం	36-00
40. నవరత్నములు శుభయోగములు	36-00
41. శుభశక్తునాలు	30-00
42. హస్తరేఖాఫలితాలు	36-00
43. సంబ్యాల్ భవిష్యత్	36-00
44. ముహూర్త చిపిక	99-00
45. పుట్టుమచ్చలు ఫలితాలు	30-00
46. కలలు ఫలితాలు	30-00
47. జాతక చక్రం వేయడం ఎలా?	36-00
48. మానసాగరి (ప్రాచీనజ్యోతిషర్పంథం) -పుచ్చాల్నివాసరావు	250-00
49. జ్యోతిషశాస్త్ర చిట్టాలు	120-00
50. గుప్తా శతాబ్ది పంచాంగం (1940-2050)	999-00
51. ప్రశ్నచండేశ్వరమ్	63-00
52. ద్వాదశభావ ఫలచంబ్రిక	250-00
53. జ్యోతిష శతయోగరత్నావళి (సూర్యయోగాలఫలితాలు)	120-00
54. అంగసాముట్రికం	36-00
55. హస్త సాముట్రికం	63-00
56. లాల్ కితాబ్	99-00
57. శకునశాస్త్రం	63-00
58. ఆధునికప్రశ్నశాస్త్రం	120-00
59. పరాశరజ్యోతిష ప్రశ్నజ్యోతిషం	180-00

60. అప్పకవర్గ (కొండపల్లి)	63-00
61. బృహత్జాతకం (ప్రాచీనప్రతికిపుసర్వద్రష్ట)	250-00
62. లగ్నరత్నాకరం	63-00
63. షట్టంచాశిక	120-00
64. 40 రోజుల్లో జ్యోతిషంనేర్చుకొనండి	270-00
65. 40 రోజుల్లో సాముద్రికంనేర్చుకొనండి	180-00
66. 40 రోజుల్లో సంఖ్యాశాస్త్రం	180-00
67. 40 రోజుల్లో నక్షత్ర (నాడీ) ఫలితములు	270-00
68. 40 రోజుల్లో వైద్యజ్యోతిషం నేర్చుకోండి	250-00
69. శీ పుట్టినతేచీ అద్భుతరహస్యాలు (సాయిగణపతిరెడ్డి)	270-00
70. కె.పి.జ్యోతిషం (పరిచయం)	63-00
71. ముహూర్తచింతామణి	99-00
72. సూర్యచంద్ర గ్రహణములు	63-00
73. ప్రసిద్ధవ్యక్తుల జాతకాలు (వేరేకొండప్ప)	180-00
74. అదృష్టరెమెడీస్	144-00
75. గ్రహసంచార ఫలనిర్ణయచీపిక	63-00
76. జ్యోతిష రెమిడీస్	300-00
77. జాతకమార్గాండం పాతప్రతికి యథాతథం (కొండపల్లి)	250-00
78. జ్యోతిషవిద్యాప్రకాశిక పాతప్రతికి యథాతథం (కొండపల్లి)	250-00
79. నాడీజ్యోతిషం	63-00
80. నక్షత్రపాలిజాతం (గోరసఫీరభద్రాచార్య)	63-00
81. లగ్నపౌలిజాతం (గోరసఫీరభద్రాచార్య)	63-00
82. గొతమసంపీత	63-00
83. హోరరత్నమాల	63-00
84. జాతకఫల మణిమంజలి	200-00
85. పుష్టర పంచాంగం (2013-14నుండి 2024-25)	560-00
86. దశాభుక్తిఫల నిర్ణయం	250-00
87. వింత జోప్యములు	63-00
88. షోడశవర్గలు	200-00
89. రవిగ్రహ సమస్త ప్రభావములు	99-00
90. చంద్ర గ్రహ సమస్త ప్రభావములు	99-00
91. కజ గ్రహ సమస్త ప్రభావములు	99-00
92. బుధ గ్రహ సమస్త ప్రభావములు	99-00
93. గురు గ్రహ సమస్త ప్రభావములు	99-00
94. శక్త గ్రహ సమస్త ప్రభావములు	99-00

95. శని గ్రహ సమస్త ప్రభావములు	99-00
96. రావు & కేతు గ్రహముల సమస్త ప్రభావములు	99-00
97. ఆధునిక గ్రహములు-ఉపగ్రహములు సమస్త ప్రభావములు	99-00
98. ముహూర్తమార్తాండ్రం	63-00
99. లఘుజాతకం	63-00
100. జాతకాలంకారము	63-00
101. మేఘలగ్ని ఫలితములు	99-00
102. వృషభ లగ్న ఫలితములు	99-00
103. మిథున లగ్న ఫలితములు	99-00
104. కర్మాంగ్లమ లగ్న ఫలితములు	99-00
105. సింహలగ్ని ఫలితములు	99-00
106. కన్యలగ్ని ఫలితములు	99-00
107. తుల లగ్న ఫలితములు	99-00
108. వృశ్చిక లగ్న ఫలితములు	99-00
109. ధనుస్స లగ్న ఫలితములు	99-00
110. మకర లగ్న ఫలితములు	99-00
111. కుంబ లగ్న ఫలితములు	99-00
112. మీన లగ్న ఫలితములు	99-00
113. నారద సంహిత	200-00
114. పంచాంగపీలికలేఖకాగణితం	250-00
115. తారాబలం - చంద్రబలం (వేరే కొండప్ప)	99-00
116. సులభలగ్ని సాధన (చిత్రాలగురుమూల్కుగుప్ప)	200-00
117. రావు కేతువుల యోగము	99-00
118. ఛాయాగ్రహములు	99-00
119. జ్యోతిషవిజ్ఞాన బీపిక	63-00

జ.వి.రామన్ గాలి గ్రంథములు

120. జ్యోతిష విద్యారంభం	50-00
121 గ్రహభావ బలములు	50-00
122. కాలచక్రదశ	50-00
123. అనుభవ ప్రశ్నలో జ్యోతిషం	50-00
124. జ్యోతిషశాస్త్రంలో వాతావరణ భూకంపాలు	50-00
125. పురోగామి జాతకం	50-00
126. భావార్థరత్నాకరం	75-00
127. భారతీయజ్యోతిష సర్వస్వం	75-00
128. అష్టకవగ్గ పద్ధతిః	75-00

129. జ్యోతిషశాస్త్రంలో సందేహాలు, సమాధానాలు	75-00
130. ప్రశ్నతంత్ర	75-00
131. మహార్తా	75-00
132. విశిష్ట జాతకములు	125-00
133. భారతీయఫలితజ్యోతిషం	125-00
134. 300 ముఖ్యమైన యోగములు	125-00
135. జాతకంపరిశీలించడంఎలా ?	300-00

**రాష్ట్రపతి ఆవార్దుగ్రహీత, మహామహాపాఠాయ, వాచస్పతి
శ్రీ మధురకృష్ణమూర్తిగాలి గ్రంథములు**

136. బృహత్పరాశరపోరాశాస్త్రము-1	200-00
137. బృహత్పరాశరపోరాశాస్త్రము-2	200-00
138. బృహత్పరాశరపోరాశాస్త్రము-3	200-00
139. బృహత్పరాశరపోరాశాస్త్రము-4	200-00
140. భావార్థరత్నాకరము	100-00
141. మహార్తా చింతామణి	100-00
142. ముహుర్త చింతామణి-పార్ష్వ2	200-00
143. స్వప్న శాస్త్రము	36-00
144. శతయోగమంజరి	50-00
145. ప్రతనిర్దయకల్పవల్లి	250-00
146. దైవజ్ఞవల్లభం	75-00
147. వసంతరాజశకునమ్ (బృహత్ శకునశాస్త్రం)	250-00
148. వాస్తుశాస్త్రవివేకము-1	100-00
149. వాస్తుశాస్త్రవివేకము-2	200-00
150. వాస్తుశాస్త్రవివేకము-3	100-00
151. వాస్తుశాస్త్రవివేకము-4	200-00
152. అనుభవసులభవాస్తు - 1	50-00
153. అనుభవసులభవాస్తు - 2	100-00
154. పంచాంగ వివేకము	99-00
155. వశిష్ట సంహిత	360-00
156. పంచపక్షి శాస్త్రం (కేస్చైండ్)	200-00

5. వాస్తులు

1. 40 రోజుల్లో “వాస్తువిద్య” నేర్చుకొనండి 180-00
2. వాస్తుశాస్త్ర రహస్యములు 200-00
3. వాస్తునుబట్టి మీ ఇల్లు 63-00
4. మీరూ మీ వాస్తు 63-00

5.	గృహవాస్తు చిట్టులు	63-00
6.	వాస్తు పూజ	63-00
7.	వాస్తు సూత్రములు	63-00
8.	వాస్తుశాస్త్ర రహస్యాలు	63-00
9.	గృహవాస్తు వర్గులు	99-00
10.	విశ్వకర్మవాస్తు శాస్త్రలీత్యా మీ ఇంటి ప్లానులు	63-00
11.	విశ్వకర్మ వాస్తుశాస్త్రలీత్యా మీఇండ్లులు	99-00
12.	విశ్వకర్మ వాస్తు శాస్త్రం(బిత్తులగురుమూల్గువ్యాప్తి)	180-00
13.	ఆధునిక గృహవాస్తు	99-00
14.	శుభవాస్తు	270-00
15.	వాస్తుయంత్ర రత్నావళి	120-00
16.	వాస్తుశాస్త్రం	120-00
17.	హౌస్ ప్లాన్స్	63-00
18.	గృహనిర్మాణ వాస్తు	63-00
19.	వాస్తు రెమెడీస్	63-00
20.	గృహవాస్తు దర్శణం	63-00
21.	జ్యోతిష్-గృహవాస్తుచంద్రిక	200-00
22.	వాస్తురత్నాకరం (కొండపల్లి)	63-00
23.	వాస్తుశిరోమణి ..	120-00
24.	వాస్తుసంగ్రహమ్	.. 63-00
25.	పంచవాస్తు పాలిజాతం ..	120-00
26.	వాస్తుడిండిమమ్ ..	63-00
27.	వాస్తుదుంబిజి ..	120-00
28.	విశ్వకర్మవాస్తుప్రకాశిక (కేన్బైండ్)	250-00
29.	కృష్ణవాస్తుశాస్త్రము	63-00
30.	జలవాస్తుశల్యవాస్తు (దంతులిపండలీనాథ్)	99-00
31.	మయవాస్తు (గోరసఫీరభద్రాచార్య)	120-00
32.	వాస్తు జ్యోతి	63-00
33.	మన ఇల్లు-మనవాస్తు	99-00
34.	వాస్తవ వాస్తుపూజావిధానము	108-00
35.	వాస్తు దర్శణం	120-00

6. మంత్రశాస్త్రాలు

1.	మంత్రసాధన	63-00
2.	తంత్రజ్ఞాలం	63-00
3.	మంత్రశక్తి	63-00

4.	దత్తాత్రేయ తంత్రవిద్య	63-00
5.	దత్తాత్రేయ మూలికాతంత్రమ్	63-00
6.	తాంత్రిక పంచాంగం	63-00
7.	యక్షిణీ తంత్రం	63-00
8.	మంత్రానుష్ఠాన చంద్రిక	63-00
9.	సర్వదేవతా మంత్రకవచములు	63-00
10.	మంత్రాశ్వరాలరహస్యం (బీజాశ్వరనిఘంటువు)	63-00
11.	సర్వదేవతా మంత్రరత్నవళి	63-00
12.	సదాచార దీపిక	63-00
13.	యోగినీ-వామకేశ్వరతంత్రం	63-00
14.	ప్రపంచసారతంత్రం	63-00
15.	బదనిక తంత్రమ్	63-00
16.	ఉచ్ఛిష్ట గణపతి తంత్రమ్	63-00
17.	గుహ్య సాధన తంత్రం	63-00
18.	గంధర్వ తంత్రమ్	63-00
19.	సౌందర్యలహరి (మంత్రయంత్రరత్నవళి)	63-00
20.	యంత్ర మంత్ర తంత్ర	63-00
21.	పాశుపత తంత్రం	99-00
22.	పంచదశ మహాఖ్య తంత్రం	99-00
23.	రుద్రాష్టాధ్యాయః	99-00
24.	మంత్రసిద్ధి	120-00
25.	పరశురామతంత్రమ్	108-00
26.	శ్రీలలితావిలోమ పంచదశి	108-00
27.	శ్రీ గురు తంత్రం	108-00
28.	గాయత్రీ తంత్రమ్	108-00
29.	మహాశక్తి మంత్ర తంత్ర రహస్యాలు	150-00
30.	శ్రీ దుర్గ తంత్రమ్	200-00
31.	మహామృత్యుంజయాలమృతపాశుపతమ్	200-00
32.	సర్వ (నాగ)తంత్రం	250-00
33.	హావన తంత్రం	250-00
34.	షాడుశనిత్యతంత్రం	250-00
35.	శాకేయతంత్రం	250-00
36.	రుద్రయామశతంత్రం	250-00
37.	లక్షీప్రత్యంగిరా తంత్రమ్	250-00
38.	హిరణ్యశూలినీ తంత్రమ్	250-00

39.	మాయాప్రత్యంగీరా తంత్రమ్	250-00
40.	శ్రీ విశ్వరూప ప్రత్యంగీరా తంత్రమ్	250-00
41.	స్వర్ణకర్షణబైరవతంత్రం	250-00
42.	కాళీవిశాలాష్ట్రి తంత్రం	250-00
43.	శాంతితంత్రమ్	250-00
44.	యంత్రసిద్ధి	360-00
45.	శ్రీ లక్ష్మీ తంత్రమ్	360-00
46.	మంత్రమహాదభి (శ్రీదేవతాపల్ము)	360-00
47.	మంత్రమహాదభి (పురుషదేవతాపల్ము)	360-00
48.	మంత్రశాస్త్రం (గ్రంథము)	360-00
49.	ప్రత్యంగీరాకృత్యాతంత్రం	360-00
50.	కామధేనువు తంత్రం	360-00
51.	శూలిసీదుర్గాతంత్రం	360-00
52.	శ్రీవిద్య రహస్యం	290-00
53.	కులార్ణవ తంత్రమ్	150-00
54.	ఆచార్య సిద్ధ నాగార్ణణతంత్రం (బలిజనల్)	390-00
55.	సిద్ధమూలిక రహస్యం (మంత్ర, యంత్రసహితం)	63-00

7. గ్రంథాలు - ఆరాధనలు

1.	భగవద్గీత శ్లోక తాత్పర్య సహితం	54-00
2.	భగవద్గీత (పచనం)	99-00
3.	భగవద్గీత శ్లోకతాత్పర్యం-కేసుబైండింగ్	72-00
2.	గణేశ ఆరాధన 1	99-00
3.	గణేశోపానం 2	99-00
4.	నవగ్రహావైభవం	99-00
5.	నవగ్రహ రెమెటీస్	99-00
6.	నవగ్రహ వేదం	99-00
7.	శనిగ్రహారాధన	99-00
8.	ఆదిత్యారాధన	99-00
9.	సుబ్రహ్మణ్యారాధన	99-00
10.	శ్రీ శివ ఆరాధన	99-00
11.	లక్ష్మీ ఆరాధన	99-00
12.	హానుమదారాధన	99-00
13.	లలితారాధన	99-00
14.	శ్రీ చక్రారాధన	99-00
15.	గాయత్రీ ఆరాధన	99-00

16.	వీరభద్రారాధన	99-00
17.	కుజగ్రహారాధన	99-00
18.	బైరవారాధన	99-00
19.	వైవారాధన	99-00
20.	గీతారాధన (భగవట్టిత శ్లోకతుత్పర్యసపిాత)	99-00
21.	శ్రీవేంకటేశ్వరాధన	99-00
22.	హాయగ్రీవారాధన	99-00
23.	లక్ష్మీస్వరసింహారాధన	99-00
24.	శ్రీ బాలాత్మిపురసుందరీ స్తోత్ర కదంబం	99-00
25.	దేవీ లీలామృతం	99-00
26.	పురాణపండ సుందరకాండ వచనం	99-00
27.	పురాణపండ రామాయణం	99-00
28.	పురాణపండ భారతం	99-00
29.	పురాణపండ భాగవతం	99-00
30.	(సూర్య) వాత్సీకి రామాయణం	99-00
31.	కాలసర్ప యోగం	99-00
32.	నిత్య జీవితములో రుద్రాక్షలు	99-00
33.	నిత్య జీవితములో నవరత్నాలు	99-00
34.	వేదసూక్తములు	99-00
35.	వేమన పద్మసారామృతం	99-00
36.	పండగలు పర్యాచినాలు	99-00
37.	సూక్తిరత్నాలు	99-00
38.	హానుమచ్ఛలిత	99-00
39.	నవగ్రహ దర్శనమ్	99-00
40.	నిత్యజీవితంలో నవగ్రహాలు	99-00
41.	సాలగ్రామములు	99-00
42.	గురుశుక్ల ప్రభావము చంద్రకళానాదీ	99-00
43.	శనిగ్రహారెమిడీస్	99-00
44.	జాతకసుధాసారము-జాతకమోక్షప్రదాయిని	99-00
45.	వివాహజ్యోతిషమంజలి-మ్యారేజ్మ్యాచింగ్‌గైడ్ (సాయిగణపతిరెడ్డి)	99-00
46.	మీపుట్టినతేచీనిబుట్టి మీజీవితరహస్యాలు (స్వామురాజ్ లైఫ్‌గైడ్) ..	99-00
47.	మీఅదృష్టానికి (పేరు) నేమ్కరక్షన్ ..	99-00
48.	స్వామురాలజీ రెమిడీస్	99-00
49.	మూకపంచశతీ	99-00
50.	శ్రీరామకర్ణమృతం	99-00

51. రఘునాథకుళ్లటశాస్త్రం	300-00
52. ఉపాసన విధానం	99-00
53. పంచమవేదం మహాభారతం	99-00
54. దేవుళ్లు డాట్ కామ్	99-00
55. గణపతిభాష్యం	99-00
56. యజుర్వేద ఉపనయనవివాహప్రయోగమంజలి	99-00
57. నవయోగులు	99-00
58. ఆంధ్రప్రదీప్ లోనిదర్శించవలసిన ప్రముఖదర్శాలు	99-00
59. సకలదేవతాఅష్టోత్తరాలు(పెద్దది)-(180అష్టోత్తరశతనామావళులతో)	99-00
60. సకలదేవతా అష్టోత్తరశతనామావళులు (కేస్ బైండింగ్)	216-00
61. సకలదేవతా సహస్రనామములు	99-00
62. ఆధ్యాత్మిక సూక్తి నిధి	99-00
63. బ్రాహ్మణులు గోత్రాలు, ప్రవరలు	99-00
64. సర్వదేవతాస్వరూపుడు శ్రీ వేంకటేశ్వరుడు	99-00
65. శ్రీ లక్ష్మీస్నిధి	99-00
66. శ్రీలక్ష్మీ గణపతి హామకల్వం	99-00
67. మార్పిల్ ఆర్ట్ ఎ (కరాటే, కుంగ్ పూనేర్స్ కోండి)	99-00
68. మ్యాజిక్ స్క్రీన్	99-00
69. చదరంగం	99-00
70. పంచముఖ హనుమత్ వైభవం	63-00
71. గరుడపురాణం	40-00
72. మాఘపురాణం	36-00
73. శివపురాణం	36-00
74. వైశాఖపురాణం	36-00
75. కాల్తీక పురాణం	36-00
76. కాల్తీక పురాణం (చిన్నది)	25-00
77. సర్వకార్యస్థితికి రామాయణపారాయణ	63-00
78. పెద్దబాలశిక్ష	50-00
79. గాయత్రీ మహిమ	36-00
80. వృక్షదేవతలు	63-00
81. యజుప స్తోర్త సంస్కర చంద్రిక	200-00
82. సనాతనవైదిక బ్రాహ్మణస్తోర్తాగమకల్వమ్	150-00
83. చతుర్వేదములు	120-00
84. నవగ్రహార్ధన	120-00
85. తాళపత్ర సమాహర గోపురం	120-00
86. మనుధర్మ శాస్త్రం (వచనంలో...) (కేస్ బైండు)	250-00

87. మానవధర్మములు	120-00
88. వేదమంత్ర సంపాత	120-00
89. సహస్రలింగార్థము	120-00
90. శ్రీ శవగీత	120-00
91. ద్వాదశటుపసిపత్తులు	120-00
92. పురాణపండవాలి సాందర్భమాలి (శ్లోకతాత్పర్యములో విపులవ్యాఖ్యలతో)	కేస్బైంటి) 250-00 సాదా 120-00
93. బృహత్ శివ స్తోత్ర రత్నాకరము	200-00
94. బృహత్ దేవీ స్తోత్రరత్నాకరము	200-00
95. బృహత్ విష్ణు స్తోత్రరత్నాకరము	200-00
96. కేదారనాద్ బదలీనాద్ యూత్రాగ్రీడు	63-00
97. దక్షిణావృత శంఖములు	63-00
98. 108 బివ్యదేశాల విష్ణుక్షేత్రదర్శని	36-00
99. ధర్మసింధువు(కేస్బైండింగ్)	270-00
100. భారతీయ శైవక్షేత్రయూత్రాదల్చిని	99-00
101. చిలుకూలి బాలాజీచలిత్ర	36-00
102. భగవత్సుతి	63-00
103. సూర్యపాశన	36-00
104. కాళీఖండం	250-00
105. దేవీభాగవతం	360-00
106. శ్రీ ఆంజనేయం	216-00
107. ధర్మసందేహములు	216-00
108. ఆధ్యాత్మిక దైవిక వస్తువులు	250-00
109. రామాయణం	600-00
110. పోతన భాగవతం	900-00
111. శివమంత్రములు	63-00

8. వైద్య గ్రంథాలు

1. ఆహారం ఆరోగ్యం	36-00
2. మూలికావైద్య చిట్టాలు	36-00
3. ఆయుర్వేద వైద్య చిట్టాలు	30-00
4. గృహవైద్య రహస్యాలు	36-00
5. గృహవైద్యసారం	36-00
6. హోమియోవైద్యం (ద్వాదశలవణచికిత్స)	63-00
7. త్రుక్యతివైద్యం	36-00
8. ఆహారం-వైద్యం	99-00

9.	సంపూర్ణ ఆయుర్వేద-చిట్టు వైద్యం	99-00
10.	ఆయుర్వేదమ్	36-00
11.	ఆయుర్వేద మూలికావైద్యబీసిక	99-00
12.	దుంపకూరలు, ఆకుకూరలు, కాయగూరలు (వాడకం - ఉపయోగాలు)	99-00
13.	వీకమూలికావైద్యం	99-00
14.	ఆష్టంగ హృదయం (4భాగాలు)	1200-00
15.	రహస్యసిద్ధయోగవైద్యసారమ్	99-00
16.	ప్రాథమిక హోమయోవైద్యం	99-00
17.	బబెసిటి	99-00
18.	పొల్గెడ్	99-00
19.	ఆయుర్వేదం-జీవనవేదం	99-00
20.	పుష్టిథెరపి	63-00
21.	న్యాచురల్థెరపి	99-00
22.	సంపూర్ణారోగ్యానికి 20ని॥	63-00
23.	కీళ్ళనోపులు మీ సమస్యలతే...	99-00
24.	యోగామంత్ర	63-00
25.	యోగా మండే టు సండే	63-00
26.	పొర్చుల్ మెడిసిన్-పొల్ట్టటుడే	99-00
27.	పొల్ట్టపైల్	108-00
28.	వస్తుగుణపారం	250-00
29.	రసాయన వాజీకరణ తంత్రం	150-00
30.	వస్తుగుణ మకరందం	400-00
31.	నాటువైద్యం - (కేస్బైండ్)	360-00
32.	నాటువైద్యం (బిస్ఫుబి)	99-00
33.	ప్రాణాయామము-యోగ	63-00

9. అయ్యప్ప - భవాని రకాలు

1.	శ్రీ అయ్యప్ప లీలామృతం	30-00
2.	శ్రీ అయ్యప్ప భజనపాటలు	63-00
3.	శ్రీ అయ్యప్ప పూజాకల్పం	20-00
4.	శ్రీ అయ్యప్ప భక్తి గీతాలు	20-00
5.	హరత్సైకొనుమా	40-00
6.	శ్రీ అయ్యప్ప బీక్సు F	10-00
7.	శ్రీ అయ్యప్ప భజనమాల F	10-00
8.	శ్రీ అయ్యప్ప నిత్యపూజ P	10-00

9.	శ్రీ అయ్యప్ప నిత్యనియమావళి P	10-00
10.	భవానీచీక్క (శ్రీ భవానీ లీలామృతం)	36-00
11.	దేవిలీలామృతం	99-00
12.	శ్రీ దేవి పూజాకల్పం	20-00
13.	దేవి భక్తిగీతాలు	20-00
14.	భవానీచీక్క P	10-00
15.	దేవి భక్తిమాల F	10-00
16.	శ్రీ అయ్యప్ప భజనావళి	120-00
17.	అయ్యప్పపూజావిధి (జేసుదాసుసాంగ్నీతో)	24-00

10. భజనలు - కీర్తనలు

1.	అన్నమయ్య కీర్తనలు	20-00
2.	శ్రీరామదాసు కీర్తనలు	20-00
3.	సర్వదేవతా మంగళహారతులు	20-00
4.	వసుంధర మంగళ హారతులు	25-00
5.	సాభాగ్య దేవతా మంగళహారతులు	36-00
6.	సర్వదేవతా భజనలు	36-00
7.	చిట్టి పొట్టి పాటలు	10-00
8.	జాతీయ గీతాలు	10-00
9.	దేశభక్తి గీతాలు	36-00
10.	వండుగలు-పుణ్యక్షేత్రాలు భక్తిగీతాలు	36-00
11.	గొజ్జిళ్ళపాటలు, లాలిపాటలు, కోలాటపాటలు	36-00
12.	అన్నమయ్య సంకీర్తనలు	99-00
13.	పెళ్ళపాటలు-స్త్రీలపాటలు	36-00
14.	భక్తానంద భజనకీర్తనలు(ఓల్డ్ సీన్ స్టేట్)	36-00
15.	సర్వదేవతాభక్తిమణిమాల	36-00
16.	బతుకమ్మ ఉయ్యాల పాటలు	36-00
17.	అన్నమయ్య సంకీర్తనావిధి(1000కీర్తనలు)	270-00

11. హింద్ సాంగ్

1.	ఘుంటసాల భక్తిగీతాలు-భగవద్గీత	36-00
2.	ఎస్.పి.బాలు భక్తిగీతాలు	36-00
3.	ఘుంటసాల సుమధురగీతాలు	99-00
4.	పి. సుశీల సుమధురగీతాలు	99-00

5. ఎస్.పి. బాలు సుమధురగీతాలు	99-00
6. ఎస్.జానకి సుమధురగీతాలు	99-00
7. వేటూరి సుందరరామమూర్తిపొత్తు	99-00
8. సర్వదేవతా సినీభక్తిగీతాలు	99-00

12. శ్రీలకు ఉపయుక్త పుస్తకములు

1. శ్రీకాంతామణి వంటలు (వెజీ)	63-00
2. శ్రీకాంతామణి వంటలు (నాన్ వెజీ)	63-00
3. శాకాహార వంటలు	30-00
4. మాంసాహారవంటలు	30-00
5. చిట్టిచిట్టాడులు	30-00
6. అందానికి చిట్టాడులు	30-00
7. పిల్లల పేర్లు (పెద్దబి)	30-00
8. పిల్లల పేర్లు (చిన్నబి)	10-00
9. లేటెస్ట్ ఎంబ్రూయిడలీ శారీబోర్డర్స్	36-00
10. లేటెస్ట్ ఎంబ్రూయిడలీ డిజైన్స్	36-00
11. చిన్నారులకు చిరుతిళ్ళ	30-00
12. పసందైన ఫాస్ట్స్పుడ్ వంటలు	30-00
13. పలావులు, షైడ్ రైసులు, వెరైటీరైసులు	30-00
14. వేపుళ్ళ-ఇగుర్లు	30-00
15. శ్రీకంఠాస్ట్ వంటలు	30-00
16. పండుగలలో చేసుకొనే పిండివంటలు	30-00
17. మైక్రోవోవెన్ వంటలు	99-00
18. సర్వదేవతాభక్తిమాల	36-00
19. పిల్లలపేర్లు (బాబు)	36-00
20. పిల్లలపేర్లు (పాప)	36-00
21. మౌర్త్రన్ మెహంబి (గోలింటాకు డిజైన్స్)	36-00
22. మౌర్త్రన్ పిల్లలపేర్లు	99-00
23. నోరూలించే నాన్ వెజీవంటలు	99-00
24. మౌర్త్రన్ ట్రైలింగ్ (లోడీన్ ఇ జంట్స్)	99-00

వివిధ రకాలు

ఎందరోమహానుభావులు	270-00
యోగాసనాలు	36-00
సూర్యనమస్కారములు	36-00
పొడుపు కథలు (చిన్నవి)	10-00

హిందీ-తెలుగు-స్వబోధని	20-00
ఆంగ్లము-తెలుగు-స్వబోధని	20-00
జనరల్ నాలైడ్జ్	20-00
సూరు ఎక్కులు	10-00
1-100 పేబుల్ బుక్	10-00
1-100 పేబుల్బుక్ ల్రాన్స్‌సైజు)	4-50
శ్రీరామకోటి	27-00
శ్రీశివకోటి	27-00
మేజిక్	30-00
అంకెలతో గారడీ	30-00
హృదయస్వందన (కవితలు)	30-00
వాత్సాయన కామసూత్రాలు	36-00
ఎ.పి.టూరిస్ట్ గైడు	36-00
అంద్రజాల రహస్యాలు	30-00
మహాంద్రజాల రహస్యాలు	30-00
శలీరభాష (బాడీ లాంగ్వేజ్)	99-00
క్రియాయోగం	36-00
ఆనందంగా జీవిద్ధాం	99-00
హరిశ్చంద్ర నాటకం	50-00
వాత్సాయనకామసూత్రాలు	99-00
వంచసాయకం	99-00
రతిరహస్యాలు	99-00
అనంగరంగం (కంభంపాటి స్వయంపుకాప్)	99-00
శృంగారకేళి (కంభంపాటి స్వయంపుకాప్)	99-00
గాయత్రీవిజ్ఞాన్	99-00
చింతామణి (నాటకం)	50-00
బాలనాగమ్మ	50-00
కాళహస్తి స్టీల ప్రతకథలు	36-00
కాళహస్తి రామాంజనేయ యుద్ధం(బాధిరెడ్డి)	50-00
కాళహస్తి గోవింద నామాల భగవద్గీత	36-00
కాళహస్తి గృహవాస్తు చింతామణి	99-00
కాళహస్తి గృహవాస్తు మర్కులు (బ్రైంపు)	63-00
రామరాయవాస్తుశాస్త్రం(ముద్రగడరామారావు)	90-00
ఎం.ఎస్.ఆర్.హనుమాన్ చాలీసా	10-00
ఎం.ఎస్.ఆర్.సుందరకాండ	80-00
బ్రహ్మంగాలిజీవితచలిత్త (జవంగుల)	125-00
శ్రీ ఆదిశంకరాచార్య దివ్యచలితామృతం	40-00

కాళీరామేశ్వర మజిలీ కథలు	63-00
శ్రీలవితానపూర్వామము(భాస్కరభాష్యం)	600-00
ప్రకృతిసిద్ధాంతములు-వేదవిజ్ఞానము-ఫలితజూతక సూత్రములు	595-00
ముదుండి విశ్వనాథరాజుగారి గ్రంథములు	
విశ్వకర్మ ప్రకాశము	80-00
ప్రాచీనవాస్తుశాస్త్రాలు-ఆధునికవాస్తుపరిశీలన ..	250-00
నారద సంహిత ..	150-00
వాస్తురాజవల్బము-మూలానువాదము ..	60-00
మయమతము - వచనము ..	80-00
బృహత్సంహిత - వచనము ..	160-00
వాస్తువిజ్ఞానజ్యోతి
పురోహిత దర్శని (గోరసవీరభద్రాచార్య)
విశ్వకర్మవాస్తువిద్యారహస్యములు
వాస్తు విజ్ఞాన చంబిక
మహాదూషా పారిజూతం
వాస్తు నారాయణీయం ..	120-00
యోగాపళీఖండం ..	120-00
ముహూర్తసింధువు	150-00
సరవార్థవంబ్రిక (4భాగాలు)	1208-00
మీరే న్యామరాలజస్ట్ (దాపూద్)	370-00
నిర్ణయసింధు (2భాగాలు)	590-00
సాయ... ..	45-00
శ్రీ దుర్గానందలహరి ..	200-00
ఆరతిసాయబాబా ..	11-00
ప్రతిష్ఠకల్పః(సాగి నరసింహమూర్తి)	500-00
తాజుస్తీన్బాబా సచ్ఛలిత	100-00

**సుమారు 100 సం॥రాలునాచి ప్రాచీన ప్రతులు తిలగి
ఈ క్రింది గ్రంథములు ప్రచులంచబడినవి.**

శ్రీరామ మంత్రానుష్ఠానము	300-00
శ్రీరామవరాత్రీత్సవకల్పః	300-00
సీతారామ కథా సుధ అయోధ్యకాండ	200-00
సీతారామ కథా సుధ బాలకాండ	150-00
అరణ్యకాండ	100-00
క్రాంతము ఎందుకు పెట్టాలి ? షాడశ సంస్కరములు	200-00
స్వార్థ కాపర్టీ కారికలు	200-00
నవుంసక సంజీవనము, వైద్య శిరోమణి	200-00
విషవైద్య చింతామణి	200-00

హేమాద్రి సూరిణా ప్రాయశ్శత్తాధ్యయః	300-00
సర్వమూలికా గుణరత్నాకరం	300-00
ఆపస్థంబియ ధర్మసూత్రాలు	300-00
సర్వశాంతి దర్షణం - ఆపర ప్రయోగ దర్శణం	200-00
గణకరంజని	200-00
సంతాన బీపిక	200-00
తిథినిర్ణయ కాణ్డః	250-00
ముహూర్త దర్శణం	200-00
జ్యోతిష శాస్త్ర రత్నము (తీపతిజాతక వద్దతి)	250-00
లఘుతాచకము	200-00
శ్రీ వైఖనస పైతృమేధిక ప్రయోగః	300-00
స్ఫుర్తి రత్నాకరము (ధర్మశాస్త్రం)	400-00
జూతకామృతతసారం	300-00
జూతక బోధని	300-00
సంగీత విద్యాదర్శణం	300-00
సంగీత సర్వార్థసారసంగ్రహం	300-00
ముహూర్త మార్తాండం(బీకతాత్పర్యం)	450-00
జూతకరహస్యం	200-00
రాజమార్తాండం	200-00
ఆయుర్వ్యాయబీపిక	200-00
వైద్యమృతం	200-00
అనుషాసనమంజలీ	200-00
సవగ్రహశాంతి విధానం-ఉదకశాంతి విధిః	200-00
చికిత్సరత్నము	200-00
స్వరచింతామణి	200-00
ద్వాదశలోహ భస్మవిధానం	200-00
దైవజ్ఞయశో విభూషణం	200-00
అనుషాస రత్నకరము	200-00
కాలామృతము	250-00
దైవజ్ఞకర్మామృతము	300-00
రసేంద్ర చింతామణి	300-00
రసరత్న సముచ్ఛయం	300-00
వస్తుగుణరత్నాకరము	300-00
హశోరాసుభవదర్శణము	360-00
విశ్వకర్మ ప్రకాశిక వాస్తుశాస్త్రము	250-00
శ్రీజన కల్పవల్లి	450-00
సంగీత సర్వార్థ సంగ్రహం	300-00
సంగీత సుధాసంగ్రహము	250-00
అర్క ప్రకాశము	200-00
సంగీత మార్తాండము	200-00
సంగీత ప్రథమబోధని	200-00

వైద్యకల్పతరువు	200-00
రసప్రధిపిక	250-00
గణకానందము	250-00
శ్రీ లలితాసహస్రనామావళిః-వివరణాత్మక భూపంతో	200-00
నవచండి వేదోక్త శ్రీ దేవి పూజాకల్పం	200-00
శ్రీ గాయత్రీ అనుష్ఠాన తత్త్వప్రకాశిక	360-00
సంగీతమార్తాండము	250-00
సారావళి	360-00
భేషజకల్పము	200-00
గురుళిష్య ఆయుర్వేద వైద్యచింతామణి	360-00
జూతకమణి	200-00
సర్వశకున ప్రకాశిక	200-00
యాజుష ప్రయోగ చంద్రిక	250-00
శిక్షావలీ-ఆనందవలీ-భృగువలీ	300-00
వసంతరాజ శకునము	250-00
తొట్టి వైద్యం	450-00
జ్యోతిష సిద్ధాంత సంగ్రహము (పంచాంగ గడితం)	300-00
సహస్ర యోగప్రకాశిక	300-00
శ్రీవిద్యారహస్యం	290-00
మహార్ఘల చలిత్త 1,3 300+300	
వేంకట సోమయాజీయం అను ధర్మశాస్త్రకాండము	250-00
శ్రీఅంజనేయం	216-00
రాతితుల్యవత్సర ఫలితం	200-00
నాడి జ్యోతిష విశ్లేషణ	400-00
రహస్యకుక్కటశస్త్రం	300-00
శ్రీ ధర్మరత్న బాండాగారము	200-00
శైవోత్సవరత్నాకరం	300-00
యాజుషప్రయోగ చిన్నమణి	300-00
సుస్వర బుగ్గేద ప్రయోగదర్శని	300-00
ఆయుర్వేద వైద్య సంగ్రహం	300-00
వశిష్ట సంహిత	360-00
హోమయోపతి గృహవైద్యం	200-00
ప్రతచూడామణి	300-00
వైశ్వదర్మప్రకాశిక	300-00
అలయ నిత్యార్థన పద్ధతి	200-00
స్తుతిముక్తాఫలం	300-00
ఆపసుంబయల్లాజీయమ్	300-00
జ్యోతిషశాస్త్రసంగ్రహము	200-00
కర్కువిషాకాఖ్యయం	360-00
ముహుర్త రత్నావళి	250-00
సుబిలించనం	300-00
ఉత్తర కాలామృతం	200-00
సర్వవిషయ సర్వస్వసంగ్రహం	200-00

అరుదైన పాత పంచాంగములు, ప్రతకథలు,
పురాణములు, ఆరాధన గ్రంథములు,
సుప్రభాతములు, మహిత్యములు, సహస్రనామములు,
పూజావిధానములు, స్తోత్రాలు, ప్రామాణిక గ్రంథములు,
కథలు, జ్యోతిషు, వాస్తు, వైద్య, మంత్రశాస్త్రాలి ఆధ్యాత్మిక
గ్రంథములకు

మోహన్ ప్రస్తుతేపస్స

ఆధ్యాత్మిక గ్రంథనిలయం

కోటగుమ్మం, అజంతా హార్టటల్ ఎదుట,
రాజమహాంద్రవరం.

www.mohanpublications.com

From : ॥ : 0883-246 25 65

MOHAN PUBLICATIONS

Fort Gate, Opp : Ajanta Hotel
Rajahmundry-533 101 (a.p.)

ఆధ్యాత్మిక గ్రంథనిలయం

ఉచిత Pdf బ్లైట్ క్రె : - www.granthanidhi.blogspot.in

అర్ధాళ్క, నృతీషి, నాస్తి, ఆయుధ్యేయ,
మంత్రశాస్త్రాల అంక విద్యాలు
శెలుషించి... వీసిబీ
MOHAN PUBLICATIONS
పేట రైక్ వేయండ.

మా ఒ-బ్లైట్ కినిగె ద్వారా కాసుగాలు
వేసుకొని వేస్తున్నాము.

మా ఒ-బ్లైట్ డైలీహంట్ ద్వారా
అష్టుర్క డిస్ట్రిబ్యూటర్ ఆఫ్రెన్చర్ లభించినది.